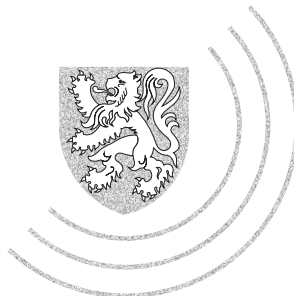

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

19 maart 2003

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Media en Sport
uitgebracht door de heer Herman Lauwers**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jos Stassen.

Vaste leden :

de heren Carl Decaluwe, Bart De Smet, Eddy Schuermans,
mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Karlos Callens, Frans De Cock, Peter Gysbrechts,
Marino Keulen ;

de heer Wilfried Aers, mevrouw Niki De Gryze, de heer
Miel Verrijken ;

de heren Chokri Mahassine, Dany Vandenbossche ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heer Luc Martens,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Gilbert
Vanleenhove ;

de heren Jozef Browaeys, André Denys, Jacques Devolder,
Paul Wille ;

de heren Pieter Huybrechts, Julien Librecht, Felix Strackx ;

de heren Peter De Ridder, André Van Nieuwkerke ;

de heer Jo Vermeulen ;

de heer Jan Roegiers.

Zie :

1501 (2002-2003)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nrs. 2 en 3 : Amendementen

– Nr. 4 : Verslag over hoorzitting

– Nrs. 5 en 6 : Amendementen

INHOUD

Blz.

1. Toelichting over het ontwerp van decreet door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	5
– Korte schets van de lange voorgeschiedenis van het ontwerp van decreet	5
– De motieven van het ontwerp van decreet	5
– Verenigingen	6
– Bewegingen	6
– Vormingsinstellingen	6
a) Soorten vormingsinstellingen	6
b) Volkshogescholen en gespecialiseerde vormingsinstellingen	7
– Het steunpunt	7
– Hobby- en vrijetijdsorganisaties	8
– Het budget	8
2. Algemene bespreking	8
2.1. Toelichting van de heer Herman Lauwers bij het amendement nr. 68 (Stuk 1501/3) dat de tekst van het ontwerp van decreet integraal vervangt door een nieuwe tekst	8
2.2. Reactie van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken op amendement nr. 68	9
2.3. Algemene bespreking op basis van de nieuwe tekst voorgesteld in amendement nr. 68 (stuk 1501/3)	11
– Doelstellingen van het nieuwe decreet in vergelijking met de decreten van 1995 en de communicatie met het veld over de geplande hervormingen	11
– Procedureel debat	12
– Beperking van het vrij initiatief via de oprichting van de regionale volkshogescholen	12
– Beperking van het werkveld van de vormingsinstellingen tot niet-formele educatie in de vrije tijd	13
– Gebrek aan transparante regelgeving, en de mogelijkheid tot willekeur	13
– Een beperkt budget voor de uitvoering van het decreet	14
– Erkenning door de overheid, al dan niet gekoppeld aan de subsidiëring	15
– Gevolgen van de veranderingen voor de arbeidssituatie en toekomstperspectieven van het tewerkgestelde personeel	15
– Timingproblemen bij de implementatie van het decreet	15
– Nieuwe beleidskeuzes voor vormingsinstellingen en regionale volkshogescholen ..	15
– Verenigingen	16
– Waardering van de minister en de commissieleden voor de inzet van de sector	16
– Evaluatie van het decreet in 2005	16
3. Artikelsgewijze bespreking en stemming	17
3.1. Procedureel debat	17
– Toelichting betreffende de ingediende amendementen en het verloop van de artikelsgewijze bespreking	17
– Geen uitgebreide adviesmogelijkheid voor de Raad van State	
– Uitgebreide amendering, en finaal de vervanging van de oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet	17
– Eén decreet voor de drie werksoorten	18

– Eén of meerdere adviescommissies ?	18
– Definitie van de beleidsperiode	19
– Uitvaardigen van de uitvoeringsbesluiten	19
– Indienen van de beleidsplannen door de sector	19
– In werking treden van enkele onderdelen van het decreet	19
3.2. Bespreking van de artikelen	19
4. Stemverklaringen	50
5. Eindstemming	50
Tekst aangenomen door de Commissie	51

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Media en Sport vergaderde op 6, 20 en 28 februari 2003 over het ontwerp van decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Op 6 februari werd het ontwerp van decreet toegelicht door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, en werd een hoorzitting georganiseerd met verschillende vertegenwoordigers uit de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Op 20 februari volgde de algemene bespreking, en op 28 februari de artikelsgewijze bespreking en stemming.

Op het voorliggende ontwerp van decreet werden talrijke amendementen ingediend.

Stuk 1501 (2002-2003) – nr. 2 bevat 67 amendementen. Om een overzicht te kunnen bewaren werden deze 67 amendementen in een nieuwe tekst geïntegreerd, die werd ingediend als amendement nr. 68 (stuk 1501/3). De algemene en artikelsgewijze bespreking verliepen derhalve op basis van de nieuwe tekst die werd neergelegd in amendement 68, en niet meer op basis van de oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet (stuk 1501/1).

Op amendement 68 werden vervolgens nog verschillende subamendementen ingediend. Deze zijn terug te vinden in de stukken 1501/5 en 1501/6.

1. Toelichting over het ontwerp van decreet door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

– Korte schets van de lange voorgeschiedenis van het ontwerp van decreet

De heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken deelt mee dat het decreet reeds een lange voorgeschiedenis van overleg en debat achter zich heeft, onder meer via hoorzittingen, werkgroepvergaderingen, en via internet.

Wat vandaag voorligt is volgens de minister een gezond evenwicht tussen essentiële doelstellingen voor een geactualiseerd denken over het sociaal-cultureel volwassenenwerk en de historiciteit die

de sector gemaakt heeft tot wat hij vandaag is. Dit decreet vertrekt niet van een nulmeting, maar wenst tegelijkertijd op een zorgvuldige wijze deze brede en diverse sector via een fundamentele hervorming een sterkere positie te geven in de samenleving van morgen.

– De motieven van het ontwerp van decreet

Achter deze grondige hervorming van de sector past volgens de minister een beeld over de samenleving in het begin van de 21ste eeuw, en de rol van het sociaal-cultureel volwassenenwerk hierin. Dit decreet wil een boodschap van een sterk geloof in het sociaal-cultureel werk uitdragen. In een periode waarin begrippen als ‘het sociaal weefsel versterken’, ‘levenslang en levensbreed leren bevorderen’, ‘op een opbouwende manier omgaan met culturele diversiteit’, ‘zoveel mogelijk mensen activeren’ en meer van deze belangrijke beleidsdoelstellingen weerklinken, komt men steeds het sociaal-cultureel werk als belangrijke medespeler tegen.

Tegelijkertijd is er de confrontatie met een sector die het eigen functioneren, de eigen geschiedenis en structuren, de eigen methodieken bevraagt. Het sociaal-cultureel volwassenenwerk is inderdaad ook onderhevig aan grondige veranderingen. Enkele voorbeelden zijn : de zoektocht naar strategieën om het vrijwilligerswerk als essentiële motor van de sector op een geactualiseerde manier te kunnen versterken ; de zoektocht naar manieren om het doelpubliek te verbreden, om – in vele gevallen – ook allochtonen aan te spreken, of stedelingen of jonge volwassenen ; de betrachting voor de voorheen verzuilde organisaties om een nieuwe gezagsvolle rol als eigentijds middenveld te kunnen invullen, en noem maar op.

Dit decreet schetst volgens de minister een breed kader dat heel wat nieuwe maatschappelijke evoluties kan opvangen en een plaats geven. Het succes van dit decreet hangt mee af van een goede relatie tussen het werkveld en de overheid. Eén van de instrumenten hiertoe is het werken met beleidsplanning, wat voor de verenigingen en gespecialiseerde vormingsinstellingen kan leiden tot een vermindering of vermeerdering van de subsidie-enveloppe. Dit is een ingrijpende operatie. De minister grijpt dat via amendering voorgesteld wordt om de eerste beleidsperiode in te korten tot twee jaar en de financiële repercussies bij beoordeling van de beleidsnota voor deze periode niet te laten gelden. Dit lijkt een uitstekende gelegenheid om, via een louter indicatieve beoordeling, geleidelijk in dit nieuwe systeem te groeien.

Belangrijk is ook dat in dit decreet de enveloppefinanciering wordt ingevoerd, wat een grote sensibilisering en bestedingsvrijheid legt bij de betrokken organisaties. Voor alle werksoorten geldt evenwel de verplichting om een belangrijk deel van de enveloppe te besteden aan professionele medewerkers.

– Verenigingen

Het decreet beoogt continuïteit van de bestaande verenigingen te combineren met het nuanceren van historisch opgebouwde verschillen in subsidiëring. In een eerste ronde bepaalt het subsidiesysteem een nieuwe startpositie. Dit gebeurt door een waarde toe te kennen per afdeling. Hierdoor wordt het startbudget voor elke vereniging op vergelijkbare manier benaderd. Omwille van de budgettaire context kan de groei niet ten volle worden gegarandeerd. Het ontwerpdecreet voorziet daarom in een halvering van de toename. Via amendering wordt nu voorgesteld om, binnen dezelfde context, een andere – meer billijk – techniek te hanteren, waarbij zowel de toename als de afname van de enveloppe worden afgetopt. Vanaf de tweede beleidsperiode vervalt deze berekening en wordt een vermeerdering of vermindering van de subsidie enkel veroorzaakt via het beleidsplan. Deze methode bevestigt de keuze om af te stappen van de eenzijdig kwantitatieve benadering die nog terug te vinden is in het huidige decreet. Belangrijk is ook dat dit decreet kansen wil geven aan nieuwe verenigingen om erkend en gesubsidieerd te worden, al dan niet via startsubsidies.

Dit decreet wil de allochtonenverenigingen bijkomende groeikansen geven om ten volle te kunnen aansluiten bij het verenigingsleven in Vlaanderen, sterke ondersteuning te kunnen bieden aan lokale afdelingen of groepen en vanuit hun achterban signalen te kunnen geven aan de brede samenleving. Omdat het decreet uitgaat van het subsidiariteitsprincipe, is tegelijk de keuze gemaakt om vanuit de Vlaamse Gemeenschap geen activiteiten van lokale groepen meer rechtstreeks te ondersteunen.

– Bewegingen

Met de bewegingen wordt een nieuwe werksoort geïntroduceerd. Een beweging is een organisatie die inhoudelijk gespecialiseerd is rond een maatschappelijk thema of een cluster van nauw verwante thema's, initiatieven ontwikkelt in Vlaanderen en Brussel voor een ruim publiek, actief is op het terrein van sensibilisatie, maatschappelijke actie en educatie en die gericht is op maatschappelijke verandering.

Het is het maatschappelijk relevant karakter van een thematische werking van een beweging dat bij elke beleidsperiode mede bepalend is voor het al dan niet subsidiëren van die beweging. Het automatisme van een blijvende erkenning staat uiteraard haaks op dit principe. Elke beleidsperiode opnieuw neemt de adviescommissie haar volle verantwoordelijkheid. Zij evalueert de beleidsplannen vanuit beoordelingselementen die in het decreet worden vermeld. Op basis hiervan beslist de Vlaamse regering over subsidiëring.

De huidige, erkende, diensten – een werksoort die bij goedkeuring van dit decreet niet meer afzonderlijk wordt benaderd – kunnen uiteraard mee als beweging kandideren en behouden tijdens de eerste beleidsperiode minimaal hun subsidies die ze op het huidige decreet ontvingen.

– Vormingsinstellingen

De hervorming van het bestaande vormingslandschap streeft vooral naar een meer duidelijke positionering van het sociaal-cultureel volwassenenwerk in het kader van levenslang en levensbreed leren. Basisuitgangspunt is dat, te midden van het diverse en veelvuldige vormingsaanbod, de kracht van de sociaal-culturele vormingsorganisaties zich situeert in de niet-formele educatie. Hierbij staat de autonome burger centraal, die zich aangesproken voelt tot een open aanbod waarbij de finaliteit niet ligt in het verwerven van diploma's. Hiermee oriënteert dit decreet het vormingswerk opnieuw naar de kerntaak, naar de unieke positie van het sociaal-cultureel volwassenenwerk. Dit doet geen afbreuk aan belangrijke – ook internationale – tendensen inzake educatie, maar zorgt er juist voor dat ook in Vlaanderen 'levenslang' en 'levensbreed' twee volwaardige componenten zijn van het 'leren'. Aangezien deze keuze belangrijke gevolgen heeft voor een aantal organisaties, waarvan de maatschappelijke meerwaarde niet kan worden ontkend, voorziet het decreet in een overgangstermijn. Overleg tussen de diverse ministers met betrokken bevoegdheden, moet hen intussen in staat stellen om zich, al dan niet binnen het sociaal-cultureel volwassenenwerk, te heroriënteren.

a) Soorten vormingsinstellingen

Het decreet maakt een opdeling in enkele soorten vormingsinstellingen :

Eén vormingsinstelling wordt gesubsidieerd voor haar werking voor **gedetineerden**. Hiermee neemt cultuur ook op een structurele manier zijn verantwoordelijkheid op voor de uitvoering van het Stra-

tegisch Plan voor Hulp- en Dienstverlening aan Gedetineerden, dat in de schoot van de Vlaamse regering werd goedgekeurd.

De vormingsinstellingen voor personen met een **handicap**, worden verder gesubsidieerd op voorwaarde dat ze zich tot maximaal drie federaties federeren. Hierdoor komt dit waardevolle werk beter in beeld van een landelijk beleid.

De **syndicale** vormingsinstellingen worden eveneens verder gesubsidieerd, evenwel beperkt tot één per representatieve vakorganisatie. Ook hier dient hergroepering zich dus aan. Het educatief werk dat ontwikkeld wordt door de syndicale vormingsinstellingen, beoogt het versterken van individuele en gemeenschapscompetenties en is als dusdanig uitdrukkelijk te verbinden met burgerschap en sociale actie.

b) Volkshogescholen en gespecialiseerde vormingsinstellingen

Vanuit het overgrote deel van de bestaande vormingsinstellingen groeien, tot slot, de volkshogescholen en gespecialiseerde vormingsinstellingen. Deze nieuwe opdeling wil kansen geven aan een sterkere profilering van het bestaande vormingswerk, dat zich zowel in de breedte als in de diepte ontwikkelt.

In dertien regio's worden **volkshogescholen** opgericht. De volkshogeschool is een pluralistische, streekgerichte organisatie. Door relevante figuren uit de educatieve, socio-economische en overheids-sferen te betrekken bij de aansturing van de volkshogeschool zorgt deze organisatie voor een essentiële maatschappelijke inbedding in de regio. Deze instellingen hebben een belangrijke coördinatie- en programmatie-opdracht in de sfeer van de niet-formele educatie. Zij zorgen voor een breed vormingsaanbod tot in de verste uithoeken van Vlaanderen. Voor dit landelijk netwerk van volkshogescholen staat samenwerking centraal : met mekaar, maar ook met andere aanbieders van niet-formele educatie in de regio én in belangrijke mate met de gespecialiseerde vormingsinstellingen.

Een **landelijke gespecialiseerde vormingsinstelling** is een sociaal-culturele organisatie die, binnen de niet-formele educatie, gespecialiseerd is in de ontwikkeling van een educatief aanbod rond een maatschappelijk relevant thema. Ze heeft een landelijke werking en presteert minimaal 1000 uren vorming. Deze vormingsinstellingen functioneren meer in de diepte. Voor de eerste beleidsperiode wordt ook hier het startbudget op een vergelijkba-

re manier bepaald door middel van een vast bedrag per vormingsuur. Ook hier wordt vanaf de tweede beleidsperiode een vermeerdering of vermindering van het subsidiebedrag enkel nog bepaald door de beleidsnota.

In de overgang van vandaag naar morgen houdt het decreet alleszins voor ogen dat mensen die vandaag in de vormingsinstellingen zijn tewerkgesteld, kansen op tewerkstelling behouden. Deze ingrijpende operatie betekent dat vormingsinstellingen in drie bewegingen kunnen uitmonden : ofwel kiest de vormingsinstelling ervoor om volledig te integreren in één of meerdere volkshogescholen, ofwel kiest de vormingsinstelling ervoor om volledig als gespecialiseerde vormingsinstelling verder te gaan, ofwel kiest ze ervoor om met een gedeelte van de werking verder te gaan als gespecialiseerde vormingsinstelling en ander gedeelte onder te brengen in één of meer volkshogescholen. De huidige, erkende vormingsinstellingen, kunnen dus een dossier voorleggen aan een adviescommissie die de mate van specialisatie beoordeelt. Hierop volgt een beslissing van de minister over het aantal aanvaarde gespecialiseerde uren. Dit wordt omgezet in een vaste, minimale, tewerkstellingsnorm. De zogenaamde niet-aanvaarde uren, die uiteraard ook tewerkstelling vertegenwoordigen, dragen mee bij tot de opbouw van de volkshogeschool. Per beleidsperiode kunnen bovendien drie nieuwe gespecialiseerde vormingsinstellingen worden aanvaard.

De artikels die de samenwerking tussen de volkshogescholen en de gespecialiseerde vormingsinstelling regelen, maken duidelijk dat het decreet hier een integrerende beweging voorstaat. Elk vanuit hun eigen opdracht, versterken beide soorten vormingsinstelling mekaar in de breedte en in de diepte. Via amendering wordt nu, omwille van de budgettaire context, voorgesteld om deze integrerende beweging ten volle te laten spelen, waarbij de verplechting van de gemeenschappelijke vormingsdoelstellingen wordt geëxpliciteerd. Dit sluit inderdaad uitstekend aan bij de doelstellingen van het decreet.

– Het steunpunt

De minister stelt dat via de voorliggende regeling ook aan het steunpunt een decreetbasis wordt gegeven. Het steunpunt is een autonome organisatie die voor het werkveld van het sociaal-cultureel volwassenenwerk drie basisopdrachten vervult : praktijkondersteuning, praktijkontwikkeling en beeldvorming en communicatie. Per beleidsperiode wordt hiertoe met het steunpunt een beheersovereenkomst afgesloten.

– *Hobby- en vrijetijdsorganisaties*

Het ontwerpdecreet regelt ook de beperkte subsidiëring van hobby- en vrijetijdsorganisaties indien zij een landelijk karakter hebben. Via amendering wordt nu voorgesteld om voor deze organisaties een andere decretale onderbouw te zoeken, aangezien hun werking niet volledig zou aansluiten bij de definitie van sociaal-cultureel werk zoals het decreet dit voorstaat. De minister denkt dat dit een verdedigbare pragmatische keuze is, maar wil toch tegelijk de sector oproepen om hen op één of andere manier mee in de armen te sluiten.

– *Het budget*

De Vlaamse regering heeft zich akkoord verklaard met een budgetverhoging met 1.348.000 euro in 2004 ten opzichte van 2002, nog eens 2.500.000 euro bij in 2005, ten opzichte van 2004, en tenslotte nog eens een verhoging met 223.000 euro in 2008.

De minister is de eerste om toe te geven dat wellicht elke rechtstreeks betrokkene op meer had gerekend en zal de laatste zijn om hier niet langer naar te blijven streven. De potentiële kracht van het sociaal-cultureel werk en de ambities van dit decreet geven voeding aan dit streven.

Toch moet volgens de minister tegelijkertijd een dam worden opgeworpen tegen het beeld alsof de regering 3,5 miljoen euro zou hebben afgepakt van de sector. In de huidige context is en blijft deze budgetverhoging een serieuze inspanning die er bijvoorbeeld alleszins toe leidt dat haast elke vereniging er op vooruit gaat; dat vanuit de bestaande vormingsinstellingen, met een niet te miskennen injectie, een vernieuwd vormingsveld kan groeien en dat eindelijk een beleidsantwoord wordt gegeven op de opgang van de bewegingen in het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

De minister benadrukt dat dit decreet het sluitstuk is van de grondige hervormingen in het brede sociaal-cultureel werk. De amateurkunsten en het landelijk jeugdwerk hebben hun nieuwe decreten pas. In deze sector van het volwassenenwerk gebeurden al de afschaffing van het decreet over de politieke vormingsinstellingen, de afschaffing van de koepelorganisaties en de oprichting van de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkeling (FOV), de hervorming van het steunpunt en het Intercultureel Centrum voor Migranten (ICCM), de uitbouw van Kwasimodo en nog andere. Het brede kader is geschetst en met dit decreet volledig ingevuld.

2. Algemene Bespreking

2.1. Toelichting van de heer Herman Lauwers bij het amendement nr. 68 (Stuk 1501/3) dat de tekst van het ontwerp van decreet integraal vervangt door een nieuwe tekst

Na de hoorzitting heeft de politieke meerderheid beslist om de voorstellen en desiderata van de FOV te bekijken binnen het gegeven van de budgettaire beperkingen. Daaruit zijn nog een aantal wijzigingen gevolgd. Om een en ander werkbaar te houden heeft de meerderheid in overleg met het kabinet beslist om een amendement in te dienen dat de gehele tekst van het ontwerpdecreet vervangt: het bevat dus de reeds vroeger ingediende amendementen en een aantal nieuwe wijzigingen. De heer Herman Lauwers licht hier enkel de nieuwe wijzigingen toe. Voor de vroegere wijzigingen verwijst hij naar de verantwoording bij de vroegere amendementen (1501/2).

De heer Herman Lauwers gaat eerst in op de meer algemene vragen.

Een van de vragen betrof de erkenning van organisaties los van de subsidiëring. De meerderheid heeft gemeend dat dit mogelijk is voor de tweede beleidsperiode voor gespecialiseerde vormingsinstellingen, maar niet voor de bewegingen.

Een tweede vraag was het inschrijven in het ontwerpdecreet van een evaluatie in 2005. Dit werd weerhouden.

Een andere kwestie was de positionering van de organisaties ten opzichte van de beoordelingsplannen. Er was gevraagd of de organisaties in hun beleidsplannen een motivering konden opnemen waarom ze aan bepaalde beoordelingselementen meer of minder aandacht wilden besteden. Met andere woorden of dit een element in de beoordeling kon zijn. Ook dit werd weerhouden.

Verder werd de openbaarheid van de adviezen van de beoordelingscommissie expliciet opgenomen, hoewel dit evident was.

Er was ook gevraagd dat naar analogie met de jeugdsector de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding een advies zou kunnen geven over het profiel van de leden van de adviescommissie.

Ten slotte wat het tijdspad aangaat. De beleidsperiode voor de bewegingen start pas in 2005 zodat 2004 een overgangsjaar is. De overgang van het

personeel van de vormingsinstellingen naar de volkshogescholen zal ook geleidelijker verlopen.

Specifiek voor de sector van de verenigingen betrof de vraag om de aftopping tot 100.000 euro eventueel te neutraliseren bij een negatieve beoordeling in de volgende beleidsperiode. Met andere woorden, er werd gevraagd dat de verenigingen, doordat ze afgetopt worden bij de aanvang van dit decreet, een soort krediet kunnen opbouwen bij een eventueel mindere beoordeling in een volgende beleidsperiode. Dit wordt in het ontwerpdecreet ingeschreven. Dit betekent dat de verenigingen uiteindelijk dezelfde subsidie behouden tot zij op het niveau komen waar ze recht op zouden hebben als de aftopping er niet geweest was.

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke wat er gebeurt in geval van 'onderaftopping', antwoordt de heer Herman Lauwers dat als het resultaat van een beoordeling tot een vermeerdering van de subsidie zou leiden, deze procentuele vermeerdering wordt berekend op het laagste subsidiebedrag.

Inzake de migrantenverenigingen was er een vraag naar spreiding. De heer Herman Lauwers stelt dat de meerderheid toch de druk op de ketel wil houden om een zo groot mogelijke hergroepering te stimuleren. De kwalificaties van spreiding worden behouden. Er wordt in het ontwerpdecreet wel een evaluatie in 2008 ingeschreven. Als blijkt dat de hergroepering te moeilijk is, kan de maatregel verlengd worden.

Voor de afdelingen wordt in plaats van de referentiedatum 21 december 2000, de datum van 2001 gehanteerd. Inzake het mogelijk maken van samenwerking wordt ingegaan op de vraag om de fusies ongestraft te laten, dus zonder verlies van subsidies.

Wat de instellingen betreft wordt de specificatie inzake de personeelssamenstelling van de volkshogescholen geschrapt. Er was gevraagd om een bovenstaal aan personeel in 2004 mogelijk te maken. Fusies van veel instellingen zou immers kunnen leiden tot een overtal aan personeel. Dit wordt in artikel 59 opgevangen door een geleidelijke overgang te voorzien. Omdat de eerste beleidsperiode maar een jaar omvat, zal niet het beleidsplan, maar de concrete werking geëvalueerd worden. De tijdsperiode is immers te kort om te evalueren op basis van het eerste beleidsplan. Verder was er de vraag om de verplichte samenwerking tussen gespecialiseerde instellingen en de volkshogescholen te laten duren tot men aan 1,5 euro komt voor de volksho-

gescholen en ze nadien op te heffen. De meerderheid aanvaardt dit.

Ten slotte was er inzake de bewegingen discussie over het begrip indicatieve waardering, daarna gewijzigd in gemotiveerde uitspraak van de commissie over de bewegingen. De indieners hernemen de term indicatieve waardering binnen het budget. Dit betekent dat de beoordelingscommissie gevraagd wordt om ook cijfermatig een beoordeling te maken binnen het budget. De aansluiting van instellingen die werken met gehandicapten bij een federatie wordt mogelijk gemaakt.

De heer Herman Lauwers concludeert dat er zeer veel rekening werd gehouden met het overleg met de sector.

2.2. Reactie van de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken op amendement nr. 68

De heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, meent dat niemand eraan kan voorbijgaan dat de hoorzitting in deze commissie een wat ongemakkelijke toon heeft gezet. De optelsom van specifieke aanmerkingen bij de tekst die voorlag, deed misschien bij enkelen het gevoel overheersen dat dit ontwerpdecreet een maat voor niets is geweest. Via een beperkte bijkomende amendering en wat bezinkingstijd zou dit gevoel alleszins moeten weggeëbd zijn. Via één amendement wordt de gewijzigde tekst nu voorgesteld. Hierdoor wordt de overzichtelijkheid tijdens de bespreking alleszins een flink stuk geholpen.

Het decreet wil veel aandacht geven aan die overstap van gisteren naar morgen. De uiteindelijke budgettaire context heeft de moeizaam ontwikkelde evenwichten in het voorontwerp van decreet even doen wankelen. Tussen december en vandaag leidde dit tot vele oprispingen, gesprekken, verbeteringen, enz., telkens met de doelstellingen scherp voor ogen.

De minister zegt niet licht te gaan over de grondige veranderingen die van velen gevraagd wordt. Bijna geen enkele organisatie staat met dit ontwerpdecreet uit de wind. Een grondige bevraging, actie, beweeglijkheid stimuleren, enz. : het zijn geen valse doelstellingen binnen een kader dat een breed maatschappelijk draagvlak heeft. De minister hoeft het niet te herhalen : voor het versterken van het verenigingsleven – dat uiteraard bij uitstek in de straat en de wijk vorm krijgt – wordt een belangrij-

ke rol voor de landelijke verenigingen bevestigd. De sensibiliserende en activerende kracht van het sociaal-cultureel volwassenenwerk komt het scherpst tot uiting bij de bewegingen. Zij worden vanaf nu ook door de overheid aanzien als waardige partner in het middenveld. Het versterken van de educatieve opdracht van het sociaal-cultureel volwassenenwerk, in al zijn verscheidenheid, in de breedte en de diepte, komt op een geprofileerde manier tot stand. De minister is en blijft ervan overtuigd dat hiermee contouren zijn uitgetekend voor een toekomstverhaal.

De geamendeerde tekst die vandaag voorligt, blijft consequent op de ingeslagen weg verdergaan. De doelstellingen, het nieuwe geactualiseerde kader, blijven onverkort overeind. Ook deze versie is binnen de afgesproken budgettaire context realiseerbaar. De minister wil de mensen uit de sector danken voor de discipline en de realiteitszin die zij in dit verband aan de dag hebben gelegd bij de finale gesprekken. Ook dit zette een ondertoon, namelijk één van een wil om vooruit te gaan en snel duidelijkheid te scheppen. De sector heeft zich niet aan zijn verantwoordelijkheid onttrokken. Helemaal op het einde van de geamendeerde tekst is een artikel opgenomen waarin aangegeven wordt dat de Vlaamse regering in de loop van 2005 de uitvoering van dit decreet zal evalueren. Misschien is dat wat snel, maar de minister kan begrip opbrengen voor de bekommernis om – ook, maar niet alleen – het budgettaire verhaal opnieuw onder de aandacht te brengen, samen met de effecten van de gemaakte keuzes, de eerste resultaten van de overgang, enz. Dat hierdoor enkele fundamentele discussies binnen de sector en tussen delen van de sector en de overheid geen georganiseerd eindpunt kennen, ziet de minister ook wel. Maar dat kan geen kwaad. Want de onvrijheid van woord en gedachte legt men niet bij decreet op.

Voor de minister zijn een aantal discussies ook niet beslecht. Tijdens de hoorzitting werd bijvoorbeeld door sommigen een lans gebroken voor een andere invulling van de door de meerderheid geviseerde niet-formele educatie of voor een andere benadering van de spreidingsnorm voor de verenigingen van allochtonen. De minister is niet blind voor toekomstige evoluties op het terrein en is ervan overtuigd dat indien deze leiden tot andere gedeelde inzichten, dit ook wel zal uitmonden in parlementair initiatief. De minister denkt evenwel dat het belangrijk is dat men met zijn allen een nieuw

startpunt kan bepalen, zoveel mogelijk vertrekkend vanuit de kernopdrachten van het sociaal-cultureel volwassenenwerk. Heel wat tussenkomsten werden immers ingegeven door koudwatervrees, pessimistische inschattingen over effecten die vandaag niemand kan voorspellen en soms ook wel – mag het gezegd worden – door een wat te bedrijfs-economisch denken. De huidige sector is beleidsmatig opgebouwd zoals de Vlamingen bouwen, met de ene koterij na de andere. In dat landschap terug wat overzicht brengen – wellicht het minst van al voor de overheid, maar vooral voor de burger – geeft kansen voor een geprofileerd verhaal.

Het sociaal-cultureel volwassenenwerk is een kruispuntsector bij uitstek. Ingebed in het maatschappelijk leven, zijn er raakpunten met zowat alles en iedereen die maar voor de geest komt. De minister beseft dat aan dit decreet ook een aantal flankerende maatregelen moeten worden verbonden. Gesprekken met collega-ministers, al dan niet in het kader van de Interface, moeten bijvoorbeeld duidelijkheid scheppen over de afstemming tussen de verschillende vormingsdomeinen en de plaats die een aantal vormingsorganisaties in dit verband kunnen opnemen. De sociaal-culturele rol en positie van het migrantenverenigingsleven moet aan bod komen tijdens gesprekken met collega's over de versterking van dit nieuwe middenveld. Er zal gezocht moeten worden naar een – ook voor deze sector – herkenbare invulling van de elders verworven competenties, de EVC's. Dit ontwerpdecreet plaatst de noodzaak van deze gesprekken op de voorgrond. Men moet zijn verantwoordelijkheid hierin opnemen. Maar men mag tegelijk niet te bescheiden zijn : of het nu over het oude of nieuwe middenveld gaat, over vorming, gedetineerden, mensen met handicap, enz. : cultuur blijft hier een eigen, sterk, verhaal centraal stellen. Niet enkel als toeleider, als opstapje of als opvangnet, maar met een eigen kerntaak.

Tot slotte wijst de minister erop dat in de finale versie ook meer rekening werd gehouden met het te verwachten tijdsplan, zodat vooral vanuit sociale motieven, de effecten van beslissingen op een meer natuurlijke manier kunnen worden omgezet. Dit leidde tot het laten ingaan van de eerste beleidsperiode voor bewegingen vanaf 1 januari 2005 en tot een iets geleidelijkere operationalisering van de overgang van de vormingsinstellingen naar de volkshogescholen.

2.3. Algemene bespreking op basis van de nieuwe tekst voorgesteld in amendement nr. 68 (stuk 1501/3)

- *Doelstellingen van het nieuwe decreet in vergelijking met de decreten van 1995, en de communicatie met het veld over de geplande hervormingen*

Mevrouw Mieke Van Hecke maakt enkele bemerkingen bij de ontstaansgeschiedenis van het ontwerpdecreet. Vraag was : is het sociaal-cultureel volwassenenwerk maatschappelijk relevant en moet het gesubsidieerd worden ? Ten tweede : zijn de decreten van 1995 voorbijgestreefd en moeten ze vervangen worden ? Wat het eerste betreft heeft CD&V professor Elchardus niet nodig gehad om vast te stellen dat het SCW veel maatschappelijk belangwekkend werk verricht. Het is de plicht van de overheid om middelen aan het SCW te verstrekken. Het SCW wordt ondergewaardeerd, zowel in de toekenning van middelen als in algemene appreciatie.

Mevrouw Mieke Van Hecke herinnert er ook aan dat zij bij de begrotingsbesprekingen 1996 moest verantwoorden waarom de middelen bevroren werden voor de uitvoering van de decreten van 1995. Toen reeds bleek dat voor de normale uitvoering veel meer middelen noodzakelijk waren dan er voorhanden waren, wegens de decretaal verankerde mechanismen die de volledige budgettaire uitvoering onmogelijk maakten. De spreker betreurt dan ook dat geen inhoudelijke analyse werd gemaakt van de decreten van 1995, alvorens werd gestart met het opmaken van dit ontwerpdecreet.

In december 2001 lanceerde minister Bert Anciaux de Bouwstenennota. De sector sprak volgens mevrouw Mieke Van Hecke van de lawine-Anciaux. Alles daverde op zijn grondvesten. Er werd vertrokken van een tabula rasa. Alles wat bestond werd gewrongen in een totaal nieuwe visie. Minister Anciaux zei destijds dat het niet zo'n vaart zou lopen, dat het enkel de bedoeling was een discussie los te weken. Er werd veel gesproken, er was een grote constructieve opstelling van alle partners, maar er was niet genoeg overleg omdat een aantal uitgangspunten niet ter discussie gesteld mochten worden. Het is volgens de spreker een keuze van de overheid om de discussie binnen bepaalde contouren te laten plaatsvinden, maar dit kan geen 'open overleg' meer worden genoemd. Het feit dat er ter elfder ure nog via talrijke amendementen belangrijke wijzigingen moeten worden aangebracht, bewijzen dit. De sector is ontgoocheld over de overlegruimte.

Bovendien zijn volgens mevrouw Mieke Van Hecke nieuwe problemen gecreëerd door de wijze van communiceren. Minister Anciaux heeft de fout gemaakt elke tussenstap voor te stellen als een eindpunt. De sector werd geïnformeerd met de boodschap dat men zich beter kon aanpassen of dat het anders te laat zou zijn. Er werden overigens al middelen uitgetrokken op de begroting voor de uitvoering van het ontwerpdecreet dat nog niet in zijn definitieve vorm gekend was. Het gevolg is dat er geen weg meer terug is omdat er al zoveel in beweging is. De lange ontstaansgeschiedenis van het decreet heeft hierin een rol gespeeld.

Er werd volgens mevrouw Mieke Van Hecke aangekondigd dat de twee werkvormen 'diensten' en 'vormingsinstellingen' zouden verdwijnen. Het gevolg is dat in heel wat organisaties een leegloop is ontstaan van kwalitatief hoogstaand personeel wegens de onzekerheid, iets wat ook nog in de toekomst zal voorkomen. Enerzijds was er dus een zeer lange aanloop, anderzijds zal het decreet zeer snel toegepast moeten worden – ondanks een aantal spreidingen in de tijd – en zullen de organisaties zich zeer snel moeten aanpassen om de deadlines te halen in de nieuwe constellatie.

De heer Dany Vandenbossche volgt mevrouw Mieke Van Hecke enigszins als zij erop wijst dat de decreten van 1995 niet werden geëvalueerd, maar hij vindt dit niet echt noodzakelijk. Men weet immers dat ze nooit volledig konden worden uitgevoerd.

De reden van de amenderingen ligt volgens de spreker bij de onvoorziene budgettaire beperkingen. Een aftopping voor de verenigingen zou in een andere budgettaire context niet nodig zijn geweest. Het geamendeerde ontwerpdecreet is eerbhaar. Er is zeer veel overleg gepleegd. Spreker ziet geen problemen in de open communicatie die er is geweest. Er is nooit een weg terug. Er is het engagement ingeschreven in het ontwerpdecreet voor een evaluatie in 2005. Spreker hoopt dat de budgettaire ruimte dan groter zal zijn. Hij sluit af met de boutade dat nooit iedereen gelukkig is bij een hervorming.

De heer Herman Lauwers benadrukt dat het hervormen van een bestaande sector altijd moeilijk verloopt. Hij verwijst bijvoorbeeld naar de hervorming van het algemeen welzijnswerk, basiseducatie, jeugdwerk enz. Dat is normaal, bij verandering raakt men aan de belangen, de positie van mensen. Vandaar dat veranderingen vaak begeleid worden met de toekenning van extra middelen, wat ook nu het geval is. De hervorming is zeer ingrijpend. Een

nieuwe visie werd geïntroduceerd in de Bouwstenennota. Later werd deze bijgeschaafd, waarna ze het voorwerp werd van een intens publiek debat met SoCiuS, FOV, ICCM, de Raad voor Volksontwikkeling, enz. Het was een open debat in 2001, met toen nog het perspectief op een forse verhoging van de middelen, wat de sector ook verdiende.

De heer Marino Keulen wijst erop dat de amendementen aantonen dat het ontwerpdecreet een decreet van kansen en herkansingen is. De amendementen zijn een gevolg van gesprekken met o.a. de belangenbehartiger FOV en vooral van de hoorzitting. De uitgangspunten zijn dezelfde gebleven. Het paard bleef een paard en werd geen dromedaris. De decreten van 1995 behoren tot het verleden. Ze bevatten te veel om te sterven en te weinig om te leven. De kwantitatieve benadering was een slechte benadering. Het huidige ontwerpdecreet sluit aan bij de maatschappelijke evoluties. Het hanteert het criterium kwaliteit, het heeft oog voor de nieuwe maatschappelijke stromingen die vorm krijgen onder de noemer bewegingen.

De heer Jos Stassen hoopt dat de commissiebespreking van voorliggend ontwerp van decreet duidelijk en gestructureerd zal verlopen. Hierdoor kan zij bijdragen tot een eenduidige interpretatie van de decreetbepalingen, waardoor achteraf uiteenlopende interpretaties in het veld worden voorkomen. Hij is er zich van bewust dat voorliggend ontwerp van decreet geen schoonheidsprijs verdient. Het heeft echter wel een aantal belangrijke verdiensten : het is uitvoerbaar binnen het gereduceerde budget ; het wordt gedragen door de sector, ondanks de vele opmerkingen, en de overheid engageert zich tot de uitvoering ervan.

De minister is het niet eens met de opmerking van mevrouw Mieke Van Hecke over de zogenaamde tabula rasa onder minister Anciaux. Dit is een zeer vertekend beeld. Er werd door minister Anciaux een lovenswaardige poging ondernomen om, vertrekkende van een wit blad – en dus los van gevestigde tradities – vrij te denken over de noden van de sector, en de concrete beleidsimplicaties ervan. Deze oefening was ingegeven vanuit de noodzaak tot verandering die zich vanuit de sector zelf aandienende. Hij wijst erop dat het hele veld het eens is met de noodzaak tot verandering. Aan nieuwe initiatieven worden kansen gegeven. Wat bestaat, maar moet worden aangepast, krijgt kansen tot verandering, en wat nog niet bestaat, krijgt kansen om te groeien. Het goede uit het verleden kan worden voortgezet. Het decreet heeft de verdienste om al deze mogelijkheden te benutten.

– *Procedureel debat*

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt dat ze constructief zal meewerken aan de behandeling van het ontwerpdecreet : zij zal geen obstructie voeren, door bv. naar de Raad van State te stappen of een legistiek advies aan te vragen. Toch zou dit beter zijn om de commissieleden meer informatie te bezorgen over de technische verbeteringen die aan voorliggend decreet kunnen worden aangebracht. Spreker vreest dat het 'juridiseren' van de culturele sector in de hand zal worden gewerkt door onzorgvuldige legistische teksten af te leveren. Vrij veel problemen worden gecreëerd door de manier van libelleren van het decreet. Eigenlijk wordt bijna impliciet de hint gegeven om naar de Raad van State te stappen. Alleen juridisch correcte teksten kunnen dit immers vermijden.

De heer Dany Vandenbossche beaamt dat het decreet nogal ingewikkeld is gestructureerd. Het gaat immers niet alleen om de grote lijnen, maar het bevat ook veel 'techniek'. Hij verwondert er zich wel over dat collega's uit de zware amendering afleiden dat het een slecht ontwerpdecreet zou zijn. Hij benadrukt het parlementaire initiatiefrecht, zo mogelijk in overleg met het kabinet.

– *Beperking van het vrij initiatief via de oprichting van de regionale volkshogescholen*

Mevrouw Mieke van Hecke deelt mee dat CD&V het moeilijk heeft met de principiële keuze van de meerderheid, nl. de evolutie van het vrij initiatief naar het overheidsaanbod. Een aanzet tot die keuze werd reeds gegeven in het decreet lokaal cultuurbeleid. De sterkte van deze sector, haar veelzijdigheid en veelkleurigheid, is tot stand gekomen vanuit een enorm engagement in vrije organisaties. Spreker betreurt de richting die men uitgaat, zeker bij het luik instellingen, naar een hoog geprofessionaliseerd overheidsaanbod, waar het alles omvattende engagement duidelijk minder aanwezig is. Dat beantwoordt aan de tendens van individualisering in deze maatschappij. Het zgn. voorzieningenbeleid wordt hier duidelijk als richting gekozen.

De heer Marino Keulen is het niet eens met de analyse van Mevrouw Van Hecke. Het ontwerpdecreet heeft respect voor traditie en de verworvenheden van de bestaande werking, vooral ten aanzien van de verenigingen. De privé-initiatieven worden niet geviseerd, in tegenstelling tot wat anderen beweren ; dat is een politiek signaal van formaat. Er worden pluralistische initiatieven mogelijk gemaakt. Het ontwerpdecreet bevat veel moge-

lijkheden en moet daarom een eerlijke kans krijgen.

Wordt het vrij initiatief beknot? Het is volgens de heer Jos Stassen de taak van de overheid om het kader te trekken. Zij moet bepalen wat belangrijk genoeg is om er middelen aan te verstrekken, zonder daarom een aantal andere initiatieven minderwaardig te vinden of ze te beknotten.

– *Beperking van het werkveld van de vormingsinstellingen tot niet-formele educatie in de vrije tijd*

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft ernstige principiële bezwaren bij de beleidskeuze die in het decreet gemaakt wordt in de opdrachtbepaling van de socio-culturele vormingsinstellingen.

Zij sluit hiermee aan bij de kritiek die onder meer door SoCiuS geformuleerd werd tijdens de hoorzitting. Volgens spreker is dit decreet een verloren kans om aansluiting te vinden in het belangrijke toekomstgerichte maatschappelijk project van levenslang en levensbreed leren. Het sociaal-cultureel volwassenenwerk bekleedt een unieke positie omwille van de sleutelcompetenties, die er aangeleerd worden en als aanvulling op de eenzijdigheid van een educatief beleid dat overwegend gericht is op de arbeidsmarkt.

Met alles wat nu ter tafel ligt aan modulering en flexibilisering van opleidingen in de meest algemene zin, was het volgens de spreker nu een unieke kans om binnen het niet-formele educatieve aanbod (het socio-cultureel vormingswerk) aan laaggeschoolden de mogelijkheid te bieden om heel laagdrempelig, via het moduleersysteem, de intrede in het formele onderwijs-aanbod gemakkelijker te maken. Door de vastgelegde voorwaarden in verband met het niet-formele educatieve aanbod wordt de hele socio-culturele vormingswerking in de hoek van de vrije tijd en het niet-beroepsgerichte geplaatst. Daardoor sluit men heel wat vorming voor kwetsbare groepen uit. Dit betekent b.v. dat de stad Gent haar onderhoudspersoneel in het secundaire beroepsonderwijs niet langer een cursus weerbaarheid kan aanbieden.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke deelt de minister de finaliteit van deze analyse maar hij zal in 2005 evalueren. Ze vraagt zich af of het dan niet te laat zal zijn. Het is immers een verloren kans om dan pas aansluiting te vinden bij het maatschappelijke project van levenslang en levensbreed leren.

Mevrouw Mieke Van Hecke waarschuwt dat een heel segment van laagdrempelige bijscholingen –

niet vakgericht maar mensgericht – niet meer mogelijk zullen zijn. Spreker vreest dat de ‘elders verworven competenties’ (EVC’s) in moduleringen niet meer haalbaar zijn in de niet-formele educatie.

De heer Jos Stassen onderschrijft grotendeels de stelling die door SoCiuS werd ingenomen betreffende de eventueel ongewenste effecten inzake de afbakening van de definitie ‘niet-formele educatie’ in relatie tot het sociaal-cultureel volwassenenwerk, de gehanteerde methodiek, informeel leren, beroepsopleidingen, volwassenenonderwijs etc. Hij wijst er echter op dat, toen er nog geen sprake was van een vermindering van de middelen voor het voorliggende ontwerp van decreet, de definitie van de educatieve functie bewust vrij breed werd gehouden. Door de vermindering van de middelen moest echter naar oplossingen worden gezocht, en moesten keuzes worden gemaakt. Binnen de meerderheid werd, niet zonder discussie, beslist om de toepassing van de niet-formele educatie, vooral tijdens de overgangperiode, eerder te beperken. Deze beperking zal verduidelijkt worden bij de artikelsgewijze bespreking.

– *Gebrek aan transparante regelgeving, en de mogelijkheid tot willekeur*

Mevrouw Mieke Van Hecke ontwaart geen grote transparantie in dit decreet, soms zelfs geen criteria of procedures. Zo ontbreekt er bijvoorbeeld een duidelijke taakafbakening tussen adviescommissies en de administratie of de minister, zijn er geen duidelijke inhoudelijke beroepsmogelijkheden en is het absoluut onduidelijk wat wordt verstaan onder bijvoorbeeld ‘maatschappelijke relevantie’, ‘pluriformiteit in de thematische aanbiedingen’.

Zwart-wit uitgedrukt zou men volgens mevrouw Mieke Van Hecke kunnen stellen dat men met dit decreet evolueert van “la liberté subsidiée” van twintig jaar geleden, naar de kolonisering van het middenveld. Op basis van dit ontwerpdecreet bepaalt de minister in fine, vooral binnen de instellingen en de bewegingen, wie goed bezig is en hoeveel geld men krijgt, wie ‘verder’ mag werken en wie moet stoppen. Te goeder trouw wordt dit een mooi landschap, te kwader trouw wordt dit een slagveld. Dit is ook een van de redenen voor de commotie in de sector. Spreker vreest dat velen zullen sneuvelen.

De heer Dany Vandenbossche is verwonderd over de kritiek dat de beslissingsbevoegdheid van de minister negatief zou zijn in een dergelijk decreet. Wat moet men dan doen met de kunstensector in

de toekomst ? Spreker heeft niet de indruk dat het demotiverend werkt ten aanzien van die sector.

Spreker wijst er ook op dat de hervorming van een sector steeds moeilijk is, omdat bestaande organisaties dit op de voet volgen. Er is gestreefd naar een evenwicht tussen het bestaande en vernieuwing. De invoering van beleidsplannen, beoordeeld door een adviescommissie is positief. Spreker vertrouwt de houding van de ministers. In het verleden werden de adviezen meestal gevolgd. De subsidiëring voor een welbepaalde periode is ook nieuw. Dit kan op het eerste gezicht misschien onzekerheid creëren, maar dat is niet de bedoeling. Men vertrekt dan immers vanuit een pessimistische visie op de sector, want dan gaat men ervan uit dat de sector niet zou kunnen beantwoorden aan de verwachtingen en dat de beoordelingscommissie een tabula rasa zou willen maken van de sector. Dat is niet de bedoeling van het ontwerpdecreet.

– *Een beperkt budget voor de uitvoering van het decreet*

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de toelichting van de minister, waar hij de krapte van het budget als problematisch omschreef. Spreker verstaat hieronder dat dit een hypotheek legt op de uitvoering van het decreet, en onderschrijft dit.

De heer Dany Vandenbossche merkt op dat het een moeilijke zoektocht was naar een evenwicht gezien de vermindering van het budget, maar volgens spreker zijn de grote principes bewaard gebleven. Een belangrijke verandering hierbij is dat er wordt gestreefd naar kwaliteit in plaats van naar kwantiteit.

De heer Marino Keulen merkt op dat het ontwerpdecreet verschillende hindernissen heeft moeten nemen, waarvan de budgettaire niet de minste was. Met ongeveer de helft van wat oorspronkelijk vooropgesteld was, zijn er uiteraard minder mogelijkheden. Toch is er nog een aanzienlijke verhoging van de middelen t.o.v. het budget dat voor de decreten van 1995 was voorzien. Hij wijst erop dat de sector ook heeft kunnen genieten van de aanpassingen en de extra middelen langs de VIA-akkoorden. Dit is ook een verdienste van deze meerderheid, én een eerbetoon aan de sector.

De minister bevestigt dat met de VIA-akkoorden en de regularisatie van de DAC-ers nieuwe mogelijkheden werden gecreëerd op het terrein.

De heer Herman Lauwers sluit zich hierbij aan en stelt dat de overheid voor een verscheurende

keuze stond. Toen het ontwerpdecreet vorm kreeg, was de sociaal-economische internationale context ondertussen gewijzigd, en dus ook de budgettaire mogelijkheden van de Vlaamse regering. Ook de politieke constellatie binnen de Vlaamse regering was gewijzigd. Zowel de commissieleden, de kabinetsmedewerkers als de minister hebben allen gelooft in de ongeveer 7.437 duizend euro (300 miljoen frank) extra, maar ze hebben ze nooit uitdrukkelijk beloofd. Nu is er het engagement voor ongeveer 3.842 duizend euro (155 miljoen frank) extra tot 2005 en ongeveer 223 duizend euro (9 miljoen frank) later. De minister heeft daarvoor binnen zijn eigen bevoegdheden moeten besparen op monumenten en landschappen.

De beleidsverantwoordelijken stonden voor een dilemma : ofwel kon men alles bij het oude laten, waardoor de sector geen extra middelen zou ontvangen (hervorming was immers de voorwaarde), ofwel kon men de hervorming doorvoeren met minder middelen. Vanaf dan is de verhouding met de sector wat grimmiger geworden. De sector hoopte door hardere actie toch nog een verhoging van de middelen te verkrijgen, terwijl de politici beseften dat een verhoging niet haalbaar was. Toch is er veel overleg geweest. Het incassersvermogen van de politici die probeerden een toekomst te geven voor het SCW, werd op de proef gesteld. Bij de decreten van 1995 blijven zweren zou echter een langzame dood betekend hebben voor het SCW. Er is ook gekozen voor een hervorming waarvoor een zo groot mogelijk draagvlak in de sector was. De politici hebben een keuze gemaakt, maar hebben niet gekozen voor een tabula rasa. De hervorming houdt rekening met het bestaande ; het biedt het bestaande de kans om in een nieuw kader te treden, mét een overgangsfase. Een aantal onzekerheden zijn een inherent gevolg van deze keuze.

Zelfs met een verhoging met ongeveer 3.842 duizend euro (155 miljoen frank) kan een hervorming doorgevoerd worden die essentieel is. Het gaat om meer cultuurspreiding, meer planmatigheid via de inplanting van de volkshogescholen, wat niet betekent dat ze een overheidsinstrumentarium worden. Er is de verplichting van gespecialiseerde instellingen tot landelijke specialisaties ; het verminderen van het Mattheuseffect naar de grotere verenigingen en meer ruimte voor de kleinere organisaties ; de verplichting tot samenwerking voor organisaties ; een dynamische subsidiëring van bewegingen die een maatschappelijke ondertoon moeten vertegenwoordigen, maar zonder een instituut te worden ; enveloppenfinanciering, beleidsplannen enz. Spreker is ervan overtuigd dat het een

nieuwe dynamiek zal doen ontstaan. Als het op kruissnelheid zal draaien, zal het – ook politieke – draagvlak groter zijn dan nu, meent de spreker.

De heer Herman Lauwers geeft wel toe dat er nu een aantal onvoorspelbaarheden zijn en dat er een aantal aflijningen en definities gespecificeerd moeten worden. Hij hoopt ook dat in de toekomst meer middelen vrijgemaakt kunnen worden. Met het huidige budget worden echter de sporen gelegd, waarop de trein kan vertrekken. Men zal zien hoe die trein evolueert. Het onvoorspelbare is eigen aan een proces waarin de sector de kans krijgt om zichzelf te hervormen op een pad dat door de politiek werd uitgetekend. Deze oefening is de moeite waard.

De minister erkent dat het ontwerp van decreet binnen een relatief beperkte budgettaire ruimte moet worden gerealiseerd. Hij meent echter dat de sector dringend nood heeft aan een nieuw regelgevend kader, waardoor de aanpassingen niet verder konden worden uitgesteld. Deze aanpassingen konden mee worden gerealiseerd met instemming van de sector, omdat men hoopte op een aanzienlijke verhoging van de financiële middelen. Deze verwachtingen werden helaas niet gerealiseerd, al zijn de middelen waarover de sector kan beschikken, wel effectief toegenomen. Het vooropgestelde 'ideale budget' kon echter niet worden gerealiseerd.

– *Erkenning door de overheid, al dan niet gekoppeld aan de subsidiëring*

De erkenning is voor de verenigingen ingeschreven, alsook voor de instellingen in de tweede beleidsperiode, maar niet voor de bewegingen en de vormingsinstellingen voor de doelgroepen, zegt mevrouw Mieke Van Hecke. Het lid is grote voorstander van de erkenning, los van de onduidelijkheid op federaal niveau over de noodzaak van de erkenning voor de fiscale aftrekbaarheid voor giften. De erkenning is belangrijk, omdat – zoals ook prof. Rudi Laermans zegt – het een symbolische daad is, los van subsidiëring. Door de erkenning zegt de overheid dat zij hetgeen de organisatie doet voor de maatschappij, belangrijk vindt. Ook als het niet past in de criteria voor subsidiëring want men kan inderdaad niet alles subsidiëren. Het is ook een belangrijk signaal naar de samenleving. De erkenning is voor de organisatie een inhoudelijk en organisatorisch kwaliteitslabel. Dat is de essentiële reden voor de loskoppeling van erkenning en subsidiëring zoals dat vroeger in de cultuursector het geval was.

– *Gevolgen van de veranderingen voor de arbeids-situatie en toekomstperspectieven van het tewerk-gestelde personeel*

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat zowel voor de arbeidskansen van de professionelen als voor de inzet van de vrijwilligers de gevolgen van de reorganisatie van de sector niet te overzien zijn. Het bestaan zelf van zowel de landelijk gespecialiseerde instellingen als van de bewegingen, wordt om de vier jaar in vraag gesteld. Dit betekent onzekerheid voor het personeel, wat een probleem is om gekwalificeerde mensen aan te trekken en om mensen te motiveren om iets op te bouwen. Op langere termijn zijn er soms nog andere subsidiekanalen. Deze situatie verschilt met het projectmatig werken van de kunstensector: de socio-culturele organisaties werken niet met afgelijnde projecten, ze hebben een permanente opdracht en werken ook voor later.

– *Timingproblemen bij de implementatie van het decreet*

De timing van het ontwerpdecreet is problematisch, vindt mevrouw Mieke Van Hecke. Het vergt van de organisaties een zeer snelle omschakeling naar een volledig nieuw concept. Een gebrekkige implementatie kan de doodsteek worden voor deze organisaties. Twee van de huidige werkvormen moeten zich totaal omvormen en de verenigingen moeten totaal anders beginnen nadenken. Velen werken al planmatig, maar de nieuwe wijze van invulling, waarover nog veel onduidelijkheid is, moet de nodige tijd krijgen. De dreiging van sanctiëring op basis van beoordeling van het planmatige beleid is niet vreemd aan de onrust in de sector en de vraag ook naar een redelijke timing.

– *Nieuwe beleidskeuzes voor vormingsinstellingen en regionale volkshogescholen*

De heer Marino Keulen wijst erop dat met het creëren van regionale volkshogescholen wordt gezorgd voor een evenwichtige spreiding van het vormingsaanbod over heel Vlaanderen. Momenteel zijn er immers opvallende witte vlekken; de situatie in Limburg is problematisch.

De heer Dany Vandenbossche sluit zich hierbij aan, en merkt op dat het ontwerp van decreet probeert om de samenwerking te stimuleren. Een bewijs daarvan zijn de streekgerichte volkshogescholen. De ontmoeting met mensen van de volkshogescholen heeft spreker geleerd dat zij dezelfde bekommernis hebben. Zij kunnen zich vinden in 1,5

euro per inwoner. Er is natuurlijk de budgettaire beperking.

De heer Jos Stassen hoopt dat de gespecialiseerde instellingen goed overwegen welke keuzes ze maken. Mogelijk is het nuttig om te kiezen voor een samenwerking met de volkshogescholen. De spreker is zich wel bewust van de financiële onzekerheid gedurende de overgangstermijn, voor de vzw's die de oprichting van de regionale volkshogescholen zullen moeten voorbereiden. Er werd lang gezocht naar een betere oplossing, maar tot op heden lijkt het 'communicerend vat tussen de regionale volkshogescholen en de gespecialiseerde instellingen' de beste keuze. De spreker hoopt dat de artikelsgewijze bespreking hier eventueel nog meer duidelijkheid kan in brengen.

Aangaande de vormingsinstellingen stelt de heer Jos Stassen dat het duidelijk is dat zelfs met het oorspronkelijke budget er toch een problematische discussie was geweest wegens de grote veranderingen. Bepaalde instellingen worden in vraag gesteld ; dat is een duidelijke keuze geweest van deze regering, van deze meerderheid. Het is de opdracht van de regering om keuzes te maken. Dat betekent nog niet dat de vrije initiatieven beknot worden. Door de budgettaire beperkingen heeft de politieke meerderheid moeten kiezen voor een constructie die vragen oproept, en die onduidelikheden in het leven heeft geroepen. Spreker is zich hiervan bewust, maar kan iemand een betere oplossing aanreiken ? Een andere keuze had de volledige afbouw van de volkshogescholen kunnen zijn, of de regionale volkshogescholen een heel beperkte bovenstructuur geven.

– Verenigingen

Wat de verenigingen betreft, meent de heer Jos Stassen dat ondanks de moeilijkheden door de verminderde budgettaire mogelijkheden, er nauwelijks fundamentele vragen te stellen zijn over de inhoudelijke keuzes. Spreker denkt aan de beoordeling die gedeeltelijk op kwalitatieve gronden zal gebeuren naast de kwantitatieve, en aan het werken met tijdelijke beleidsplannen. Spreker meent ook dat de verenigingen zich kunnen terugvinden in de bijsturingen in de laatste amendementen die om budgettaire redenen werden doorgevoerd. Er werd gekozen om voor de allochtone verenigingen geen gas terug te nemen.

– Waardering van de minister en de commissieleden voor de inzet van de sector

Mevrouw Mieke Van Hecke spreekt haar waardering uit voor de sector die de zorg heeft opgenomen voor de vooral minder mondige, kwetsbare groepen in de samenleving. Daarom heeft spreker haar bezorgdheid geuit in kritische opmerkingen, en niet omdat ze de doelstellingen van 1995 wil bestendigen vanuit een vermeende belangenbehartiging ten voordele van de eigen achterban. De toelichting van het ontwerpdecreet bevat heel veel goede bedoelingen, maar spreker is niet zeker dat ze ook gerealiseerd worden door de gebrekkige instrumenten aangereikt in het ontwerpdecreet.

De heer Dany Vandenbossche meent dat de voor- en tegenstanders in deze materie een eindeloos geduld aan de dag gelegd hebben. Het uitgangspunt is het uitdragen van de boodschap van een sterk geloof in het SCW. De leden van deze commissie zijn wat vermoeid geraakt over deze materie. De fameuze 1000 uren werden zeker gehaald bij de bespreking. Het is een zeer goed georganiseerde sector. Elke stap lokte nieuwe reacties van de sector uit, die alle mogelijke actievormen hanteerde. De FOV, de belangenbehartiger van de sector, heeft de belangen uitstekend behartigd.

De heer Jos Stassen stelt dat het belang van de sector SCW steeds het eerste uitgangspunt is geweest voor iedereen in deze commissie. Het tweede uitgangspunt is dat de overheid het SCW enerzijds moet financieren en anderzijds de krijtlijnen moet uitzetten waarbinnen de middelen verdeeld worden. De financiering op basis van de decreten van 1995 heeft nooit gewerkt. Het was daarom een duidelijk uitgangspunt van deze meerderheid dat de financiering uitvoerbaar moet zijn, in het belang van de sector.

– Evaluatie van het decreet in 2005

Mevrouw Mieke Van Hecke stelt voor om niet met de evaluatie te wachten tot 2005. Net als bij het lokaal cultuurbeleid kunnen zich vanuit de sector na de inwerkingtreding problemen aandienen die het best zo vlug mogelijk worden bijgestuurd. Een globale evaluatie blijft wel nodig na een redelijke termijn van uitvoering.

De heer Jos Stassen merkt op dat de evaluatie in 2005 ingeschreven werd op vraag van de sector.

De heer Marino Keulen stelt dat de evaluatie in 2005 aangeeft dat het decreet geen eindpunt is. Zowel de middelen als de mate waarin aan de criteria en de intenties gevolg wordt gegeven, zullen geëvalueerd worden. Het gaat immers om belastingsgeld waarvan de besteding moet worden geëvalueerd.

De minister wijst erop dat het ontwerp van decreet zijn kansen moet krijgen op het terrein. Een goede decreetgever bouwt echter ook een evaluatiemoment in om te kunnen afwegen of het decreet inderdaad de gewenste resultaten teweegbrengt. Het inschrijven van de evaluatie voor 2005 heeft dus helemaal niets te maken met onzekerheid over de resultaten, maar enkel over het principe van de zorgvuldigheid.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemming

3.1. Procedureel debat

- *Toelichting betreffende de ingediende amendementen en het verloop van de artikelsgewijze bespreking*

Bij de artikelsgewijze bespreking zal steeds worden verwezen naar de ingediende amendementen en subamendementen via de vermelding van hun nummer. Deze amendementen kunnen worden teruggevonden in de volgende stukken :

Amendementen nrs. 1 tot en met 67, stuk 1501/2.

Amendement nr. 68, stuk 1501/3. *Dit amendement vervangt de hele tekst van het oorspronkelijke ontwerp van decreet en levert de basistekst van de artikelsgewijze bespreking. Hierdoor worden alle volgende amendementen de facto subamendementen op amendement nr. 68.*

Amendementen nrs. 69 tot en met 73, stuk 1501/5.

Amendementen nrs. 74 tot en met 114, stuk 1501/6.

- *Geen uitgebreide adviesmogelijkheid voor de Raad van State*

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt dat geen fatsoenlijke adviesmogelijkheid werd gegeven aan de Raad van State die zich – bij decreten die geen hoogdringend karakter hebben en waar toch de kortste adviestermijn wordt ingeroepen – heeft beperkt tot een advies over de bevoegdheidsaspecten. Het beperkte advies van de Raad van State

mag volgens de spreker dus geenszins geïnterpreteerd worden als “de Raad van State maakte geen opmerkingen, dus is de tekst legistisch perfect in orde”.

De heer Dany Vandenbossche is het hier niet mee eens. Het voorontwerp van decreet werd voor advies bij de Raad van State ingediend 2 augustus 2002. Op 9 oktober 2002 werd vervolgens een advies bij hoogdringendheid gevraagd. Dit betekent dat de Raad van State toen reeds 2 maanden beschikte over het voorontwerp van decreet, alvorens een spoedadvies werd aangevraagd. Het probleem ligt dus volgens de spreker duidelijk bij de organisatie van de Raad van State, en niet bij het niet tijdig aanvragen van het advies.

Mevrouw Mieke Van Hecke wenst zich niet uit te spreken over de organisatie van de Raad van State. Ze wenst enkel te stellen dat het een spoedadvies en dus een beperkt advies betreft. Indien over sommige artikelen geen opmerkingen werden gemaakt, betekent dit dus niet noodzakelijk dat de inhoud niet voor verbetering vatbaar is. Het kan evengoed betekenen dat de Raad van State niet de tijd heeft genomen om hierover opmerkingen te formuleren.

De heer Jos Stassen concludeert dat het advies van de Raad van State een beperkt advies is, en dat elk commissielid zoals steeds vrij opmerkingen kan formuleren aangaande de decreettekst, los van de opmerkingen van de Raad van State.

- *Uitgebreide amendering, en finaal de vervanging van de oorspronkelijke tekst van het ontwerp van decreet*

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de talrijke amendementen die door de meerderheid werden ingediend, en noemt dit een zeer ongebruikelijke werkwijze. Nog voor het ontwerpdecreet in de commissie werd toegelicht, werden op de 62 artikelen bijna evenveel amendementen ingediend. Vervolgens werd een hoorzitting georganiseerd met de sector. Hierbij werd ervaren dat overleg iets anders is dan inspraak en men dus toch best eens echt rond de tafel kon gaan zitten om de knelpunten te bespreken. Dit resulteerde alweer in een lawine van amendementen. Om toch nog enig overzicht te bewaren, werden de amendementen in het oorspronkelijke ontwerpdecreet geïntegreerd dat als een globaal amendement nr. 68 werd ingediend. Hierdoor werd het ontwerpdecreet dus eigenlijk een voorstel van decreet, waarover geen enkel legistisch advies is uitgebracht noch door de Raad

van State, noch door de legistieke diensten van het Vlaams Parlement.

Dit blijkt volgens de spreker bijvoorbeeld duidelijk uit het gebruik van de paragraaftekens die wetgevingstechnisch weinig nut hebben. Een indeling in paragrafen is bovendien enkel zinvol als minstens één paragraaf uit meer dan één lid bestaat. Het is derhalve duidelijk dat niet voor elke nieuwe zin een paragraafteken moet staan.

Ook de gebruikte terminologie lijkt de spreker soms bijzonder onzorgvuldig: 'bewegingen' worden vanaf artikel 15 plots 'organisaties' maar dit begrip staat nergens apart gedefinieerd. De term organisaties komt dan wel weer voor in de definities in artikel 2, zowel bij 'beweging' als 'volkshogeschool'. In artikelen 42 en 44 staat er dan plots 'organisaties voor sociaal-cultureel volwassenenwerk'. Het containerbegrip wordt dus als passe-partout gebruikt.

Een gelijkaardig voorbeeld vindt de spreker bij het begrip 'enveloppe'. In artikel 8, § 1, wordt bepaald dat subsidies worden toegekend d.m.v. een jaarlijkse enveloppe, maar in de daaropvolgende artikels spreekt men plots over 'individuele subsidie-enveloppe' (art. 8, § 2), 'de jaarlijkse subsidie-enveloppe' (art. 9), en de 'financiële enveloppe' (art. 45, § 1). Wat is eventueel het verschil tussen 'subsidie' en 'subsidie-enveloppe' en wat wordt dan bedoeld met de verschillende versies van de 'subsidie-enveloppe'?

– *Eén decreet voor de drie werksoorten*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af waarom er één decreet werd gemaakt voor de drie werksoorten. In de decreten van 1995 betrof het telkens een apart decreet per werksoort. Er zijn immers geen gemeenschappelijke bepalingen opgenomen voor de 3 werksoorten – behoudens enkele van de definities – en de summiere verantwoording voor een kaderdecreet in de memorie van toelichting, als zou dit de dwarsverbindingen tussen de diverse werksoorten optimaliseren, wordt nergens uitgewerkt in de criteria van het decreet. Dit gebeurt zelfs niet waar samenwerking is opgenomen bij de beoordelingselementen. De vraag naar interactie en samenspel van de erkende organisaties binnen hun eigen werksoort én tussen organisaties van verschillende werksoorten wordt niet als een structureel gegeven uitgewerkt in het decreet, laat staan gestimuleerd of beloond. Dit is een duidelijke tekortkoming van het decreet.

De spreker onderschrijft dan ook de kritiek van FOV dat de specificiteit van de drie werksoorten best werd gevrijwaard door drie aparte decreten. Drie aparte basisallocaties binnen de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zouden daarenboven de zichtbaarheid van de onderscheiden werksoorten vergroten, en zouden een minimale garantie bieden dat de drie werksoorten kunnen rekenen op een correcte subsidiëring.

De heer Herman Lauwers heeft op termijn geen bezwaar tegen het toekennen van drie aparte basisallocaties voor de drie werksoorten. Voor de aanvangsfase van het decreet is echter één gemeenschappelijke basisallocatie vereist, omdat er transformaties nodig zijn tussen de verschillende werksoorten. Om dit mogelijk te maken wordt derhalve bij de aanvang gekozen voor een gemeenschappelijke basisallocatie.

De minister sluit zich hierbij aan. Er zijn in de aanvangsfase nog te veel verschuivingen van organisaties over diverse werksoorten, die niet kunnen worden gepland. Drie aparte basisallocaties zijn wellicht pas mogelijk vanaf 2005.

Eén globaal decreet voor de drie werksoorten vindt de minister een zinvolle benadering. Geaccentueerd via de verschillende werksoorten komen de kernfuncties van het sociaal-cultureel volwassenenwerk goed tot uiting: bij verenigingen met een accent op gemeenschapsvorming, bij bewegingen op maatschappelijke activering, bij vormingsinstellingen op educatie en met als rode draad de culturele functie. De kritiek dat het ontwerp van decreet weinig interactie tussen de werksoorten mogelijk maakt, gaat niet op. Bij elke werksoort wordt in de beoordelingselementen telkens gesproken over samenwerking en netwerkvorming. Dit wordt dus gestimuleerd.

– *Eén of meerdere adviescommissies?*

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke bestaat er volgens de voorliggende tekst van amendement nr. 68 grote onduidelijkheid of er één adviescommissie wordt opgericht – dan had dit bij de definities moeten staan – of 1 per werksoort. In elk hoofdstuk geeft men nu immers de indruk dat er een nieuwe adviescommissie wordt samengesteld per werksoort. Als dit laatste de bedoeling is dan geeft men elke commissie best een toepasselijke benaming die meer gebruiksvriendelijk is dan 'de commissie bedoeld in artikel X, § Y'.

Bovendien moet volgens de spreker de rol en de opdracht van de adviescommissie in de decreet-

tekst zeer nauwkeurig omschreven worden. De adviescommissie of commissies moeten los van elke voorafgaande subsidietechnische conditionering kunnen oordelen. De opdracht van de beoordelingscommissie is louter inhoudelijk en moet gebaseerd zijn op inhoudelijke criteria. Dit moet uit de tekst van het decreet blijken.

– *Definitie van de beleidsperiode*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af waarom er geen definitie werd opgenomen van de ‘beleidsperiode’. Dit is een cruciaal begrip in dit decreet dat voor het eerst ‘omschreven’ wordt in artikel 44, wanneer men het heeft over de subsidieperiode. Maar eigenlijk zou men in artikel 2 voor punt 12° de beleidsperiode meer algemeen moeten definiëren, zodat men ze bij de subsidiebepalingen meer afgeleid kan toepassen, en bij de overgangsbepalingen een uitzondering kan voorzien voor de eerste beleidsperiode die maar twee jaar duurt, namelijk van 2004 tot 2005.

De minister stelt dat een normale beleidsperiode vier jaar bedraagt. In de eerste beleidsperiode wordt hier echter een uitzondering op gemaakt. Voor de verenigingen loopt deze van 2004 tot 2005, voor de bewegingen van 2005 tot 2009, voor de vormingsinstellingen en het steunpunt van 2004 tot 2005.

– *Uitvaardigen van de uitvoeringsbesluiten*

Mevrouw Mieke Van Hecke dringt aan op een snelle publicatie van de uitvoeringsbesluiten. De vraag stelt zich immers wanneer de sector kan beschikken over de definitieve uitvoeringsbesluiten. Daarmee bedoelt de spreker uitdrukkelijk de uitvoeringsbesluiten goedgekeurd door de regering, na advies van de Raad van State, en na grondig advies van de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding. Deze raad bracht immers eind januari 2003 een advies uit op een tekst die ondertussen helemaal achterhaald is wegens de grondige amendering van het ontwerpdecreet. De spreker wijst er ook op dat men zich zonder een advies van de Raad van State blootstelt aan een mogelijke vernietiging van deze uitvoeringsbesluiten. Bovendien kan de hoogdringendheid niet worden gemotiveerd door de eigen laattijdigheid.

– *Indienen van de beleidsplannen door de sector*

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich af hoeveel tijd de sector krijgt om de eerste beleidsplannen in te dienen. De ‘geruststelling’ dat het slechts om een ‘oefening’ gaat, klopt volgens de spreker niet want

men zal bij de volgende beleidsplannen rekening houden met deze eerste ‘oefening’. Bovendien worden de organisaties, naargelang van de werksoort gedwongen om in een korte tijdspanne meerdere plannen in te dienen. Vaak worden deze plannen nog geconditioneerd door andere beslissingen (volume erkende uren, toegekende subsidies, volume verplichte samenwerking met volkshogescholen, enzovoort). De spreker wijst erop dat FOV pleit voor de nodige soepelheid in de eerste twee beleidsperioden die overigens best op elkaar worden afgestemd. Beleidsplannen, die eventueel tussentijds kunnen worden geactualiseerd, moeten een looptijd kunnen hebben van 2, 4 of 6 jaar. In het uitvoeringsbesluit kunnen de modaliteiten bepaald worden op basis van algemene regels die in het decreet zijn vastgelegd.

Door de eerste beleidsperiode als een proefperiode te beschouwen, zo stelt de minister, en omdat de bewegingen pas vanaf 2005 starten, is er dus meer tijd nodig voor het indienen van de beleidsplannen. De timing is specifiek per werksoort en start ten vroegste in het najaar 2003.

– *In werking treden van enkele onderdelen van het decreet*

Het is volgens mevrouw Mieke Van Hecke heel onduidelijk wanneer de verschillende bepalingen van het decreet effectief in werking zullen treden. De inwerkingtreding is immers gespreid in de tijd en bovendien legistiek onnauwkeurig omschreven. De spreker verwijst bijvoorbeeld naar artikel 62, § 2, 2°, dat verwijst naar enkele bepalingen die “van toepassing zijn drie maanden na goedkeuring van het decreet”.

De spreker wijst erop dat een decreet enkel kan ‘in werking treden’ (en dus niet ‘van toepassing’ zijn) en dat het moment van ‘goedkeuring’ van een decreet geen enkele legistische waarde heeft.

3.2. Bespreking van de artikelen

TITEL I

Algemene bepalingen

Een subamendement (nr. 74) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst het woord “cluster” telkens te vervangen door het woord “geheel”.

De indieners stellen dat dit een beter Nederlands taalgebruik is.

De minister wijst dat het woord ‘cluster’ is opgenomen in het Van Dale Woordenboek der Nederlandse Taal als “tros, groep ; verzameling, complex, geheel”. Het is afkomstig uit het engels, maar inmiddels een aanvaard Nederlands woord waarvoor op het eerste zicht geen beter alternatief kan worden gevonden.

Mevrouw Mieke Van Hecke voegt hieraan toe dat er bovendien ook een inhoudelijk verschil is tussen ‘cluster’ en ‘geheel’ : een cluster wijst immers op een inhoudelijke verwevenheid van elementen, terwijl in ‘een geheel’ deze verwevenheid niet aanwezig is.

Het subamendement nr. 74 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 2

- artikel 2, 1°, – sociaal-cultureel volwassenenwerk

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert wat in punt 1° precies wordt bedoeld met “los van enig schoolverband”. Vermoedelijk heeft men willen uitsluiten dat een organisatie uit het sociaal-cultureel volwassenenwerk een onderdeel van een curriculum van een schoolse opleiding zou organiseren. Het is echter logisch dat bijvoorbeeld campagnes van bewegingen via scholen worden gerealiseerd. Bewegingen proberen hun thema’s immers aan te brengen via de meest geschikte kanalen, waaronder scholen.

De minister verwijst naar de memorie van toelichting (stuk 1501, nr. 1, p.11) waarin het volgende werd vermeld : de notie ‘los van enig schoolverband’ wordt ingeschreven om uit te sluiten dat een sociaal-culturele organisatie zelf een onderdeel van het curriculum van een schoolse opleiding realiseert’.

De heer Jos Stassen wijst erop dat deze definitie dus een samenwerking met scholen niet uitsluit,

mits het respecteren van de aangebrachte restrictie in de memorie van toelichting.

Een subamendement (nr. 75) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst, aan 1°, de woorden “, *zonder dat daarom samenwerking met scholen verboden wordt*” toe te voegen.

De indieners stellen dat zowel de Raad voor Volksontwikkeling en Cultuurspreiding (RVC) als de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkeling (FOV) een duidelijk standpunt vragen in verband met onderwijs.

Het amendement nr. 75 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

- artikel 2, 7°, – niet-formele educatie

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat de definitie van de niet-formele educatie op zich geen probleem stelt. Verder in de tekst wordt de toepassing ervan echter verengd, wat volgens haar wel problemen oplevert. Zij zal hierop later nog terugkomen.

Een subamendement (nr. 76) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in 7°, op de achtste, negende, tiende en elfde regel, de zinsnede “, de bovenstaande definitie wordt, wat de te subsidiëren activiteiten betreft, verder in dit decreet per werkvorm ingevuld” te schrappen.

De indieners verwijzen naar de FOV, en stellen dat dit een overbodige zin is, omdat nergens verder in de tekst de definitie verder wordt ingevuld.

De minister wenst deze zin toch te behouden om duidelijk te maken dat deze definitie verder in het decreet, wat de te subsidiëren activiteiten betreft, wordt beperkt.

Na overleg wordt dit subamendement nr. 76 ingetrokken.

- artikel 2, 11°, – gespecialiseerde vormingsinstelling

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de opmerking die de FOV maakte, dat de visie in dit decreet op de indeling en op de toekomstperspectie-

ven van de verschillende soorten instellingen in essentie nauwelijks werd gewijzigd, ondanks fundamentele bedenkingen vanwege de sector. Ten eerste meent FOV dat binnen de sociaal-culturele vormingsinstellingen er twee evenwaardige subwerkvormen moeten zijn : de volkshogescholen en de landelijk gespecialiseerde vormingsinstellingen. Deze tweedeling is hanteerbaar en vergemakkelijkt de creatie van een herkenbaar maatschappelijk profiel voor beide.

De vormingsinstellingen voor personen met een handicap, de syndicale vormingsinstellingen en de vormingsinstelling voor gedetineerden zijn volgens de spreker als werkvorm zeer sterk te enten op de werkzaamheden van de landelijk gespecialiseerde vormingsinstellingen. Alleen in hun inhoudelijke opstelling en in hun bereik van specifieke doelgroepen is enige specificatie aan te brengen. De FOV wil daarom dat de werksoort van de gespecialiseerde vormingsinstellingen in het decreet op een meer homogene wijze wordt afgebakend. De FOV is het wel eens dat voor de drie specifieke subwerkvormen (instellingen werkend met gehandicapten, instellingen werkend met gedetineerden en syndicale instellingen) naast algemeen geldende criteria, ook een aantal specifieke erkennings-, werkings- en subsidiëeringsregels kunnen uitgewerkt worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke deelt deze visie van de FOV en heeft er derhalve problemen mee dat deze drie specifieke subwerkvormen niet in de landelijk gespecialiseerde instellingen werden ondergebracht, zij het dat er voor hen specifieke criteria kunnen opgenomen worden. Er zijn immers heel wat zaken gemeenschappelijk. Zoals het in het decreet wordt voorgesteld heeft het luik vormingsinstellingen eigenlijk vijf onderverdelingen : volkshogescholen, landelijk gespecialiseerde instellingen, syndicale instellingen, instellingen die werken met gehandicapten, en instellingen die werken met gedetineerden. Deze constructie lijkt niet verzoenbaar met het feit dat de drie genoemde subwerkvormen eigenlijk een onderdeel zijn van landelijk gespecialiseerde instellingen in de werkvorm. Indien men dan toch vasthoudt aan één decreet, lijkt het spreker beter om de voorwaarden voor de landelijk gespecialiseerde instellingen te globaliseren, naast de specifieke voorwaarden voor de drie subwerkvormen.

In het decreet wordt volgens spreker de huidige werking van nogal wat 'algemene' gespecialiseerde vormingsinstellingen, bewust of onbewust, gevisieerd. De overheid legt rond deze instellingen een soort schutkring, waarbij deze instellingen in functie van een verderzetting van de subsidiëring ge-

dwongen worden hun bestaande werking af te bouwen en aan te passen. De overheid stipuleert dat alleen een open aanbod, in de vrije tijd van de participanten en los van iedere vorm van beroepsopleiding (beroepsgerichtheid ?) en schoolverband vanaf het jaar 2010 nog kan gesubsidieerd worden. De spreker meent dat de overheid hier ten gronde de bal mislaat en geen inschatting lijkt te kunnen maken van het echte en door de participanten gewenste profiel van de gespecialiseerde vormingsinstellingen. Een reductie van het acceptabele aanbod tot cursussen in de vrije tijd, los van enig werk- of leefverband, zonder ook maar enige link met de eventuele professionele situatie van de participant, brengen het cursuswerk terug naar een ver verleden. Deze enge benadering staat haaks op de sinds jaren ontwikkelde praktijk en op de vigerende theoretische opvattingen in binnen- en buitenland.

Op de vraag van de heer Jos Stassen wat wordt bedoeld met "algemeen gespecialiseerd", antwoordt mevrouw Mieke Van Hecke dat dit de vormingsinstellingen zijn die wel in de methodiek gespecialiseerd zijn, maar zich minder rond enkele thema's of clusters van thema's gaan bewegen. Zij zijn niet beperkt tot een bepaalde thematiek, maar hebben wel een specifieke methodiek. De definitie "landelijk gespecialiseerd" zou eigenlijk "landelijk thematisch gespecialiseerd" moeten zijn. Hierbij wordt bijvoorbeeld gedacht aan de Stichting Lodewijk De Raedt, CCV, enz.

De heer Jos Stassen betwijfelt of deze instellingen wel een specifieke methodiek hanteren.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat deze instellingen binnen de regels van de socio-culturele methodiek nog een eigen methodiek inzake doelgerichtheid en groepswerking hanteren, die in volkshogescholen niet zal worden opgevangen. Om deze redenen mogen zij voor de spreker behouden blijven. Als men niet in één thema gespecialiseerd is, moet men immers naar de volkshogeschool. Dat is de keuze die werd gemaakt in het decreet. De ervaring en eigen methodiek die deze instellingen hebben opgebouwd, heeft specifieke doelgroepen (dikwijls van sociaal zeer kwetsbaren) aangetrokken die echter niet naar de volkshogescholen zullen gaan om daar hetzelfde thema aangereikt te krijgen. Door de beperking in de definitie wat betreft het werken met thema's, gecombineerd met de beperking van het open aanbod en de autonomie die verder in de bespreking nog aan bod zal komen, worden derhalve heel wat kansen gemist.

Samen met FOV pleit CD&V ervoor dat de hele sociaal-culturele sector (dus met inbegrip van de

gespecialiseerde vormingsinstellingen) zich op basis van een geëigende sociaal-culturele methodiek zou positioneren in de sfeer van het levenslang en levensbreed leren. Juist in die methodiek liggen andere finaliteiten besloten dan die van beroepsopleidingscentra en/of onderwijsvoorzieningen voor volwassenen. Beroepsopleiding en diplomagericht onderwijs behoren niet tot de taakstelling van het sociaal-cultureel werk, c.q. de gespecialiseerde vormingsinstellingen, maar de uitbanning van elke mogelijke vorm van beroepsgerichtheid, de uitsluiting van participatie in de context van een gesloten systeem (in de context bijvoorbeeld van een buurtvereniging, een sociaal netwerk, een actiegroep) en de absolute verplichting tot participatie buiten de werktijd, negeert de motieven en drijfveren waarmee mensen tot het vormingswerk in instellingen komen en daarin gefaciliteerd worden. In het gesprek over de definiëring van ‘elders verworven competenties’ komt het sociaal-cultureel vormingsaanbod gehandicapt aan de start.

Concluderend kan spreker niet akkoord gaan met de ingewikkelde regeling die voor de gespecialiseerde vormingsinstellingen werd uitgewerkt en kondigt hiervoor een amendement aan. Spreker verwijst ook naar het amendement nr. 91 dat door haar werd ingediend om artikel 21, § 2, te schrappen.

Een subamendement (nr. 77) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke, strekt ertoe in de voorgestelde tekst 11° te vervangen door wat volgt :

“11° gespecialiseerde vormingsinstelling : een instelling die een vormingsaanbod organiseert met betrekking tot welbepaalde inhoud(en), methode(n) en/of doelgroep(en). De gespecialiseerde instelling heeft een landelijk karakter. Ze heeft een educatieve functie en hanteert een sociaal-culturele methodiek ;”.

Mevrouw Mieke Van Hecke geeft als verantwoording voor dit amendement dat het zinsdeel “thema of cluster van nauw verwante thema’s” moet worden geschrapt om tweeërlei redenen. Vooreerst is het in de context van de gespecialiseerde instellingen moeilijk te begrijpen wat exact met deze begrippen wordt bedoeld. Ten tweede ligt in één of meerdere thema’s niet steeds het kenmerkende van het specialisme van een gespecialiseerde vormingsinstelling. Het specialisme kan net zo goed in het hanteren van een specifieke methodiek zitten. Daarom wordt de definitie herschreven in de lijn van het FOV-standpunt zoals verwoord tijdens de hoorzitting : “Daarbinnen (binnen de werksoort

van de gespecialiseerde vormingsinstellingen) hebben inhoudelijk-thematisch of methodisch gespecialiseerde vormingsinstellingen een plaats, net zoals vormingsinstellingen voor bijzondere doelgroepen (...) en syndicale vormingsinstellingen” (uit : FOV-standpunt over de Bouwstenennota, p. 10). Belangrijk bij de voorgestelde definitie is een goede omschrijving van de noties “inhoud(en)”, “methode(n) en “doelgroep(en)”.

In het voorstel van tekstwijziging wordt volgens de spreker de gespecialiseerde vormingsinstelling uitdrukkelijk gelinkt aan de educatieve functie. Andere functies worden niet als expliciete opgave vooropgesteld. Wanneer aan een instelling wordt opgelegd de drie verschillende functies te realiseren, wordt afbreuk gedaan aan de eigenheid van meerdere instellingen.

De minister is het hier niet mee eens. Hij telt twee mogelijke angels in dit amendement. De invalshoek van het decreet wordt bewust beperkt tot een specialisatie op een thema en dus niet op methodes en doelgroepen. Het is immers belangrijk dat gespecialiseerde vormingsinstellingen vanuit een vakbekwaamheid, met een diversiteit aan methodes, een diversiteit aan doelgroepen kunnen bespelen : dit is een vertaling van werken in de breedte en in de diepte.

De functie van een gespecialiseerde vormingsinstelling wordt bovendien bewust niet beperkt tot educatie. De minister wenst de culturele en gemeenschapsvormende functie eveneens in beeld te brengen, zij het in ondergeschikte orde. Dit sluit aan bij de basisfilosofie dat de unieke positie van sociaal-cultureel vormingswerk mede in culturele en maatschappelijke participatie zit.

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de bijkomende functies die ook in de definitie worden gespecificeerd – de culturele en de gemeenschapsvormende functie- in de logica van dit decreet overbodig zijn. Het zou beter zijn om enkel op de educatieve functie de nadruk te leggen. De twee bijkomende functies worden immers niet consequent in het decreet doorgetrokken, want ze worden niet in de beleidsplannen opgenomen. Waarom wordt het dan in de definitie vermeld ? Het SCW en zeker de verenigingen hebben vier functies, maar zowel bewegingen als vormingsinstellingen nemen daar als hoofdpodricht één functie uit.

De heer Jos Stassen meent dat er zich zeker een aantal gespecialiseerde vormingsinstellingen zullen richten op de culturele functie, zoals bijvoorbeeld kunsteducatie.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat zij de andere functies niet uitsluit. Het gaat hier echter ook om educatie, maar met cultuur als onderwerp. De culturele functie is echter nog iets anders.

De heer minister wijst op een zekere hiërarchie. Het decreet vermeldt ‘in hoofdzaak’ een educatieve functie, en dus in ondergeschikte orde de andere functies. Omdat het niet specifiek bij de beoordelingselementen van het beleidsplan aan bod komt, betekent dit nog niet dat een contextanalyse of een gegevensanalyse deze elementen niet in aanmerking kan nemen. Een organisatie valt bij het opstellen van een beleidsplan immers noodzakelijk terug op de opdrachten en definities die in een decreet worden omschreven.

Mevrouw Mieke Van Hecke neemt akte van deze stelling, maar is er niet door overtuigd.

Het subamendement nr. 77 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Een subamendement (nr 78) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst 11° te vervangen door wat volgt :

“11° gespecialiseerde vormingsinstelling : een instelling die een vormingsaanbod organiseert met betrekking tot een welbepaalde inhoud en/of methode. De gespecialiseerde vormingsinstelling heeft in hoofdzaak een educatieve functie en hanteert een sociaal-culturele methodiek ;”.

De indieners stellen dat de inhoud en de methode vaak typisch is. Wat de gemeenschapsvormende functie betreft, dit moet eerder gezien worden als een gevolg van de educatieve functie.

Mevrouw Mieke Van Hecke is van mening dat gemeenschapsvorming niet zo eenvoudig te duiden is en bovendien wordt niet aangegeven op welke wijze men aan gemeenschapsvorming moet doen.

Het subamendement wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3, bij 1 onthouding.

– artikel 2, 13°, : – programma

Een subamendement (nr. 79) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in de voorgestelde tekst 13° te schrappen.

De indiener stelt dat het eerste zinsdeel onduidelijk is. De onduidelijkheid zit in het vage woord “onderwerp” en daardoor ook in de verschillende mogelijke interpretaties van de notie “programma” : slaat dit op het volledige aanbod van een instelling of een bepaalde reeks activiteiten (cursussen) ? Kunnen losse activiteiten als programma worden gezien of niet ?

Het tweede zinsdeel is volgens de indiener wel belangrijk maar hoeft niet noodzakelijk in een definitie en wordt daarom beter ingeschreven bij de criteria van de vormingsinstellingen. Het spreekt voor zich dat wegens de schrapping van de definitie van “programma” ook elders in de ontwerptekst dit woord wegvalt.

Spreeker heeft betreffende punt 14° trouwens dezelfde opmerking, maar hiervoor werd geen amendement ingediend. Zij dringt erop aan dat in de uitvoeringsbesluiten alleszins meer verduidelijking wordt gegeven over wat ‘een programma’ is en wat bedoeld wordt met ‘een thema’.

De minister pleit ervoor om de definitie van programma toch te behouden, omdat dit vooral wijst op de noodzaak aan planmatig werken, systematiek in het aanbod, continuïteit in methodes, aandacht voor groepsprocessen, enz. Dit geeft een kwalitatieve invulling aan sociaal-cultureel vormingswerk.

Het subamendement nr. 79 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

– artikel 2, 19°, – administratie

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de administratie onlosmakelijk verbonden is met de minister, en geen aparte rechtsentiteit is. De regering ontwerpt en coördineert het beleid conform artikel 83 van de Bijzondere Wet op de Hervorming van de Instellingen (BWHI), en bepaalt zelf de werking van haar diensten. Dit gebeurt dus niet bij decreet, waarbij de spreker ook verwijst naar artikel 87 BWHI. De minister moet daarbij volgens de spreker wel de rol van de administratie nauwkeurig definiëren. Het kan immers niet dat de administratie de dubbele rol van rechter en partij opneemt. Ook de onderzoeksopdracht van de administratie moet volgens de spreker nauwkeurig worden vastgelegd, beperkt worden tot formele vaststellingen, en los staan van inhoudelijke appreciaties die toekomen aan de beoordelingscommissie.

De spreker meent dat genoemd probleem nog wordt geaccentueerd door de onduidelijke afbake-

ning van de rol van de administratie en de commissies inzake o.a. de adviesverlening over subsidieaanvragen. Normaal behandelt de administratie de formele vormvereisten van een dossier, terwijl de commissies de inhoud beoordelen. Dit onderscheid wordt niet consequent aangehouden, wat volgens de spreker problemen oplevert.

De heer Dany Vandenbossche is het hier niet mee eens. De bepaling in punt 19° is gewoon een verwijzing naar de administratie als entiteit die bevoegd is voor het SCW. Dit heeft niets te maken met de opbouw van de administratie of de bevoegdheid van de minister.

Artikel 3

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat artikel 3, zoals het momenteel gedefinieerd is, eigenlijk een beleidsverklaring is, en geen normatief artikel. Het hoort eigenlijk thuis in de memorie van toelichting. Als men het toch wil behouden moet het in een andere vorm worden opgesteld.

Na discussie wordt hiervoor een subamendement (nr. 80) op amendement nr. 68 ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke, de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers. Dit subamendement strekt ertoe de voorgestelde tekst van dit artikel te vervangen door wat volgt :

“Artikel 3

De Vlaamse Gemeenschap wil in het domein van het sociaal-cultureel volwassenenwerk organisaties ondersteunen die een bijdrage leveren aan de vorming van competente en geëmancipeerde personen, en zo de gemeenschapsvorming bevorderen. Die organisaties hebben de vorm van een vereniging, beweging of vormingsinstelling.”

De indieners stellen dat het hier een tekstverbetering betreft t.o.v. de originele tekst.

Het subamendement nr. 80 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Een subamendement (nr. 81) op amendement nr. 68, werd reeds eerder ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken. Het amendement strekt ertoe in de voorgestelde tekst, op de

vierde regel, de woorden “van een gemeenschap” te schrappen.

De indieners stelden dat het sociaal-cultureel volwassenenwerk is gericht op ‘gemeenschapsvorming’ en niet op het vormen van een gemeenschap.

Na het goedkeuren van het vorig subamendement nr. 80 is amendement nr. 81 echter zonder voorwerp en wordt door de indieners ingetrokken.

TITEL II

Sociaal-culturele verenigingen

HOOFDSTUK I

Erkenning

Artikel 4

– artikel 4, § 1, 2°

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de vraag van de migrantenverenigingen om de bepaling van § 1, 2° aan te passen waar deze stelt dat voor deze verenigingen in elke provincie minstens tien aangesloten afdelingen of groepen actief moeten zijn.

De spreker stelt voor dat de migrantenverenigingen, zowel de nieuwe als de bestaande, moeten voldoen aan het algemeen criterium van 50 afdelingen gespreid over drie provincies, maar met de bijzondere bepaling dat minimaal in twee van de drie provincies minstens 10 afdelingen moeten aanwezig zijn.

Mevrouw Mieke Van Hecke verduidelijkt dat sommige migrantenverenigingen, die reeds jaren een actieve werking ontwikkelen en erkend zijn op basis van het huidige verenigingsdecreet, vaak een beperkte spreiding hebben omwille van de concentratie van hun afdelingen in specifieke delen van het Vlaamse landsgedeelte. De globale spreidingsnorm over minstens drie provincies kan worden geaccepteerd, maar de bijkomende spreidingsnorm van 10 afdelingen binnen minstens drie provincies moet worden versoepeld. Het onderzoek van professor Verlot over de federaties van migrantenverenigingen doet volgens de spreker overigens aanbevelingen in dezelfde richting.

De minister verkiest de definiëring te behouden zoals ze in artikel 4, 2° is opgenomen. Tot en met 2009 hebben de migrantenverenigingen de gelegenheid om te groeien naar voldoende afdelingen met een voldoende spreiding. Ze krijgen hierdoor voldoende kansen om hen vanaf dan (met de voor- en nadelen vandien) als volledig gelijkwaardig aan de 'autochtone' verenigingen te beschouwen. Dit vergroot de maatschappelijke waardering. In een overgangsartikel is bepaald dat, indien zij zouden fusioneren, dit niet wordt afgestraft. In datzelfde overgangsartikel is bepaald dat in 2008 een evaluatie van de spreidingsinspanningen wordt gemaakt. Het parlement kan op dat moment desgevallend nog ingrijpen aangezien de overgangsregeling vanaf 1 januari 2010 afloopt.

– artikel 4, § 1, 4°

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke is deze bepaling overbodig, gezien de definitie in artikel 2. Spreker kent de motivering van deze meerderheid dat enige herhaling geen kwaad kan, maar legistiek is dit niet correct.

– artikel 4, § 1, 6°

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt wat precies wordt bedoeld met 'een bepalende inbreng' van vrijwilligers, en hoe men dit gaat controleren. Is dit een percentage vrijwilligers, is dit een bepaalde vertegenwoordiging in de bestuursorganen ?

– artikel 4, § 2

De interpretatie van deze paragraaf lijkt mevrouw Mieke Van Hecke vatbaar voor discussie. Kunnen nieuwe verenigingen erkend worden bij het begin van een beleidsperiode of ook tijdens de loop ervan ? En waarom mogen er geen verenigingen bijkomen als ze voldoen aan de voorwaarden van § 1, waar trouwens geen instaptermijn wordt bepaald ? Wat betreft de subsidiëring zou de spreker nog begrip kunnen opbrengen voor een zekere wachttijd. Het nut daarvan voor een zuivere erkenning is echter onbestaande.

De minister deelt mee dat erkenningen enkel worden verleend bij het begin van een beleidsperiode.

– artikel 4, § 3

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het wat vreemd dat in een enkele zin zowel de erkenning van nieuwe verenigingen als de intrekking van de erkenning worden behandeld. Kan de intrekking van een erkenning ook worden gerealiseerd voor bestaande

verenigingen die tijdens de overgangsperiode automatisch worden erkend op basis van § 4 ?

Volgens de heer Jos Stassen stelt zich geen enkel probleem. De leestekens die in de eerste zin van § 3 zijn aangebracht maken duidelijk dat de intrekking een aparte procedure betreft voor alle verenigingen, los van eventueel nieuwe of bestaande erkenningen.

HOOFDSTUK II

Subsidiëring

AFDELING I

Algemene voorwaarden

Artikel 5

Een subamendement (nr. 82) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in 3°, op de derde regel, de woorden "twee derden" te vervangen door de woorden "80 %".

De indieners wijzen erop dat tijdens de hoorzitting algemeen werd gesteld dat twee derden onvoldoende is en er in de realiteit minstens 80 % van de subsidies wordt besteed aan personeelsuitgaven.

De heer Jos Stassen wijst erop dat de definitie 'minstens twee derden' ook niet uitsluit dat het 80 % is. Hij meent dat dit een meer soepele definitie is, en acht het dus niet nodig om specifiek het percentage van 80 % vast te leggen in het decreet.

Het subamendement nr. 82 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3, bij 1 onthouding.

Artikel 6

– artikel 6, § 1

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat logischerwijze artikel 7 (procedure voor het indienen van de aanvragen) vóór artikel 6 zou moeten komen (beoordelen van beleidsplannen).

Spreker vindt de criteria van artikel 6, § 1, voor de toepassing van de controle door de administratie ook nogal wollig. Een beleidsplan kan wel worden beoordeeld op realiteitswaarde en coherentie, maar ‘helderheid’ en ‘transparantie’ zijn moeilijk hanteerbare begrippen. De beoordeling van de realiteitswaarde kan gebeuren door toetsing van de plannen met betrekking tot de werking aan een financieel plan, een personeelsplan, en vanaf de volgende beleidsperiode in relatie tot de realisatie van het vorig plan. De beoordeling van de realiteitswaarde en de samenhang van het beleidsplan is volgens de spreker echter een taak van de beoordelingscommissie (en dus niet van een adviescommissie zoals in de tekst wordt vermeld). De administratie moet volgens spreker toetsen of het plan voldoet aan de vormvereisten, vastgelegd in het uitvoeringsbesluit, en bekijkt of de begroting voldoet aan de gestelde vereisten.

De spreker vraagt waarom men niet hetzelfde onderscheid maakt als in de kunstensector. De administratie onderzoekt daar de beleidsplannen op hun zakelijk kant en de beoordelingscommissie onderzoekt de inhoudelijke beleidsvisie. Spreker merkt nogmaals op dat de administratie trouwens onlosmakelijk verbonden is met de minister en geen aparte rechtsentiteit is.

De minister meent dat het beoordelen van de realiteitswaarde geen inhoudelijke, maar een louter zakelijke beoordeling is, in de zin dat wordt nagegaan of wat wordt voorgesteld ook daadwerkelijk op het terrein is te realiseren, en of de financiële marges niet worden overschreden.

Mevrouw Mieke Van Hecke noteert de verklaring van de minister. Zij vindt dit echter geen taak van de administratie maar van de beoordelingscommissie.

De minister wijst erop dat de beoordelingscommissies zich zelden uitspreken over het feit of een bepaald project al of niet kan worden gerealiseerd. De beoordeling van deze realiteitswaarde is eerder een taak van de administratie. Hij stelt verder dat de termen ‘helderheid, transparantie en realiteitswaarde’ een zakelijke connotatie hebben. Er wordt enkel nagegaan of de projecten te realiseren zijn in verhouding tot de financiële enveloppe, zonder dat een oordeel wordt gevormd over de inhoudelijke waarde zelf van de projecten. Dit laatste blijft een taak voor de beoordelingscommissie. Een en ander zal trouwens nog worden verduidelijkt via de uitvoeringsbesluiten.

De minister bevestigt dat het inderdaad in feite een beoordelingscommissie betreft. Het is echter niet nodig om in het decreet de term ‘adviescommissie’ te vervangen door ‘beoordelingscommissie’.

– artikel 6, § 2, 4°

Mevrouw Mieke Van Hecke veronderstelt dat ‘participatie’ moet worden begrepen als participatie aan de verenigingsactiviteiten. Mogelijk betreft het ook (de verantwoording van) het participatiebeleid dat de vereniging van plan is te voeren. En dit gaat niet noodzakelijk om meer leden, deelnemers, afdelingen. In de memorie van toelichting moeten diverse variabelen worden vermeld : het kan gaan om verruiming, verbreding, intensifiëring, verschuiving, stabilisering enz.

De minister deelt mee dat de definitie van participatie slaat op de participatie van de leden, en mogelijk ook van niet-leden aan de verenigingsactiviteiten. Dit hoeft niet noodzakelijk te gaan over méér leden, maar bijvoorbeeld over de intensifiëring van de contacten, het bespelen van specifieke doelgroepen en uiteraard wordt dit dan verantwoord door de vereniging zelf in haar verslag.

Mevrouw Mieke Van Hecke noteert de belangrijke verduidelijking dat het niet alleen verruiming en verbreding van de participatie van de eigen leden betreft, maar ook van buitenstaanders.

– artikel 6, § 2, 5°

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke is het onduidelijk wat wordt bedoeld met communicatie. Deze kan immers verschillende vormen aannemen. Daarom moeten in de memorie van toelichting of in het verslag voorbeelden worden opgesomd. Enige toelichting is noodzakelijk omdat de consequenties van de sanctionering van een beleidsplan zeer verstrekkend kunnen zijn.

De minister verwijst naar de memorie van toelichting waar heel wat elementen expliciet werden verduidelijkt. Specifiek naar de communicatie moet het duidelijk zijn dat dit begrip door de vereniging zelf moet worden ingevuld via een beleidsnota. Het kan slaan op tijdschriften, website, een intern en/of extern communicatiebeleid enz.

– artikel 6, § 2, 6°

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert naar de draagwijdte van de ‘acties met een landelijk karakter’. Het is volgens haar niet duidelijk wat hiermee wordt bedoeld. Is elke actie/activiteit of initiatief

van het landelijk secretariaat een landelijke actie (ook werken met een jaarthema) ? Of gaat het om projecten die buiten de normale werking van de vereniging vallen ? In dit laatste geval is het een optioneel beoordelingselement. De bepaling is volgens de spreker multi-interpreteerbaar. Bedoeld men trouwens niet ‘acties die een landelijk karakter hebben’ ?

Volgens de minister betreft het de uitwerking van jaarthema's en -prioriteiten, specifieke projecten die vanuit het landelijk secretariaat over heel Vlaanderen worden georganiseerd. Deze worden door de vereniging zelf ingevuld, via de beleidsnota.

Op de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke of deze dus buiten de normale werking van de vereniging vallen, antwoordt de minister bevestigend.

– artikel 6, § 2, 8°

Een subamendement (nr 84) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 2, eerste lid, 8°, het woord “culturele” te vervangen door het woord “sociale”.

De indieners stellen voor om het woord “culturele” te vervangen door het woord “sociale” als men effectief ook kansarmen en laaggeschoolden bedoelt.

De minister merkt op dat sociale diversiteit niet hetzelfde is als de culturele diversiteit. In de culturele diversiteit kan een sociale diversiteit zitten, maar sociale diversiteit kan ook op zich worden bekeken zonder aandacht voor de culturele diversiteit. Hij meent dat het beter is om de oorspronkelijke definitie te behouden.

Na overleg wordt het amendement nr. 84 echter ingetrokken, en wordt door dezelfde indieners een nieuw subamendement (nr. 83) ingediend.

Een subamendement (nr. 83) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 2, eerste lid, 8° te schrappen.

De indieners verwijzen naar de toelichting die stelt dat “culturele diversiteit” ook groepen als kansarmen of laaggeschoolden kunnen betreffen. Hierdoor wordt de interpretatie van “andere culturen” zo breed dat dit als beoordelingscriterium overbodig wordt.

Het subamendement nr. 83 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 7

– artikel 7, § 2

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar § 2 waar wordt gesteld dat de adviescommissie wordt samengesteld na een voorafgaand advies (...) door de raad die bevoegd is voor ... Los van het feit dat hier een beoordelingscommissie wordt bedoeld i.p.v. een adviescommissie, is deze definiëring onduidelijk, wegens het ontbreken van een correcte verwijzing naar het decreet van 19 december 1997. Het zou beter zijn om deze verwijzing in de definities van artikel 2 op te nemen en niet enkel in artikel 20, § 2.

De heer Jos Stassen meent dat iedereen in het veld wel degelijk weet dat het de vandaag bevoegde raad is. De verwijzing naar het decreet is in deze zin verduidelijkend, maar niet noodzakelijk. De verwijzing werd wel degelijk opgenomen in de beroepsprocedure, omdat daar inderdaad de nadruk ligt op de procedure zelf.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat een decreet geen handboek is voor de sector, maar een wettekst die voor iedereen duidelijk moet zijn.

De minister verduidelijkt dat de definitie om louter praktische redenen zo werd opgesteld. Ingevolge de veranderingen via het project inzake het Beter Bestuurlijk Beleid zullen vermoedelijk een aantal decreten moeten worden aangepast, inclusief het decreet van 19 december 1997. De bestaande formulering laat toe om de huidige raad, of zijn rechtsopvolger, te vatten. Om alle twijfels weg te nemen kan echter in het verslag worden opgenomen dat als ‘raad’ deze raad wordt bedoeld die is opgericht bij decreet van 19 december 1997, zoals voluit geciteerd in artikel 20, § 2.

– artikel 7, § 3

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt de openbaarheid van de adviezen uitstekend, maar mist de inschrijving van een bezwaarprocedure. De opmerkingen die de organisaties maken op het advies van de beoordelingscommissie zouden trouwens kunnen worden toegevoegd ter vervollediging van het dossier, en dus als basis dienen om een definitief advies uit te brengen aan de minister, conform de procedure voorzien in de kunstensector. De spre-

ker beweert dat deze procedure meer tijd in beslag neemt voor de adviesverlening, maar anderzijds zullen de adviezen grondiger zijn en de tegensprekelijkheid in de procedure realiseren.

De minister verduidelijkt dat het de bedoeling is om met drie afzonderlijke adviescommissies te werken : één voor de verenigingen, één voor de vormingsinstellingen en één voor de bewegingen. De stappen in de procedure zijn, volgens een voorlopige versie van het uitvoeringsbesluit voor elke werksoort vergelijkbaar. Stap 1 : het beleidsplan wordt ingestuurd, de administratie speelt het door aan de adviescommissie. Stap 2 : de administratie geeft een financiële en beheersmatige beoordeling en de adviescommissie geeft een inhoudelijke en kwaliteitsbeoordeling. Zij kan de organisatie uitnodigen om mondeling toelichting te geven bij het dossier. Stap 3 : het voorontwerp van beslissing gaat naar de organisatie, die een verhaal kan indienen. De organisatie kan hierin aangeven mondeling gehoord te willen worden door administratie en/of adviescommissie. Stap 4 : administratie en adviescommissie behandelen het bezwaar. Het ontwerp van beslissing gaat naar de minister. Stap 5 : de minister beslist. Deze procedure zal verder worden uitgewerkt in het uitvoeringsbesluit.

Mevrouw Mieke Van Hecke is verheugd over deze bezwaarprocedure. Deze kan worden geconcretiseerd via uitvoeringsbesluiten, maar het blijft volgens spreker aangewezen om ze (of zeker de basis ervan) in het decreet in te schrijven.

AFDELING II

De subsidies

Artikel 8

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat een beleidsperiode wordt geïntroduceerd in combinatie met een jaarlijkse enveloppe. De Raad van State maakte hierover al een opmerking omdat in het voorontwerp ‘een beleidsperiode van vier jaar’ was bepaald. Vermoedelijk tengevolge van deze opmerking werd dit geschrapt in het ontwerp. In de gemendeerde versie duikt het terug op, maar dan als éénjarige periode, evenwel zonder definitie. De spreker verwijst in dit verband ook naar haar opmerking betreffende het ontbreken van een definitie voor ‘beleidsperiode’.

De minister verwijst naar artikel 44 waar in § 1 duidelijk wordt gesteld dat de Vlaamse regering subsidieert via jaarlijkse subsidie-enveloppen (...) telkens voor een periode van vier jaar. Voor de eerste beleidsperiode worden hierop evenwel uitzonderingen ingeschreven.

ONDERAFDELING I

De eerste beleidsperiode

Artikel 9

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de vraag van de FOV om voor de verenigingen die in 2002 een voorlopige erkenning genoten, het aantal afdelingen vast te stellen op 80. Spreker steunt deze vraag.

De minister verwijst naar artikel 4, § 4, dat compatibel moet zijn met artikel 9.

Artikel 10

Op dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

ONDERAFDELING II

De volgende beleidsperiodes

Artikel 11

Een subamendement (nr. 85) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 1, 2°, op de zevende en achtste regel, de woorden “, binnen de beschikbare begrotingskredieten,” te schrappen.

De indieners menen dat de kwaliteit moet worden gewaardeerd binnen de afgebakende procentuele grenzen.

Mevrouw Mieke Van Hecke informeert of de aanpassingsmogelijkheid van de subsidie-enveloppe conform § 2 een communicerend vat is.

De minister antwoordt bevestigend. Het uitgangspunt van deze benadering is dat binnen een gesloten budgettair systeem wordt gewerkt. De beleidsnota's worden in vijf stapels onderverdeeld: 'nog minder goed' – 'minder goed' – 'neutraal' – 'beter' – 'best'. De twee negatieve categorieën leiden automatisch tot een vermindering van de enveloppe (van de vorige beleidsperiode) met respectievelijk 20 en 10 procent. Bij neutraal blijft de enveloppe gelijk. De twee positieve categorieën leveren een procentuele vermeerdering van de enveloppe op, afhankelijk van het geld dat door de negatieve beoordelingen 'vrij komt', tenzij de regering beslist om meer middelen toe te kennen.

Na de toelichting van de minister wordt het subamendement nr. 85 ingetrokken, aangezien dit binnen een gesloten budgettair systeem geen zin heeft.

Artikel 12

Op dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

AFDELING III

De startsubsidie

Artikel 13

Op dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 14

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt zich bij § 3 af wat er gebeurt indien er vier verenigingen beroep doen op een startsubsidie. Wat zal het criterium zijn om de selectie te maken? Wat met het gelijkheidsbeginsel?

De minister antwoordt dat de beperking tot drie verenigingen wordt ingevoerd om het decreet financieel beheersbaar te houden. Volgens de voorlopige versie van het uitvoeringsbesluit moet het dossier op 1 juli binnen zijn. De minister beslist voor 15 oktober, zonder tussenkomst van de adviescommissie. Indien er meer dan drie verenigingen een startsubsidie aanvragen, zal in de afweging

ongetwijfeld meespelen of er voldoende perspectief is om bij het begin van de volgende beleidsperiode klaar te staan voor een volwaardige erkenning.

Mevrouw Van Hecke merkt op dat dit toch nogal een onduidelijk criterium is om verenigingen uit te sluiten. Indien bijvoorbeeld vier verenigingen aan de criteria voldoen, moet toch een objectief criterium worden vastgelegd – bijvoorbeeld de datum van de aanvraag – waarop de keuze zal worden gemaakt om drie verenigingen te weerhouden, en een vierde vereniging uit te sluiten.

Mevrouw Hilde De Lobel sluit zich hierbij aan, en vraagt of bijvoorbeeld ook niet naar de leefbaarheid van de vereniging wordt gekeken, en dat zelfs indien er slechts drie verenigingen een startsubsidie wensen te ontvangen.

De minister stelt dat het toekennen van een startsubsidie nooit een automatisme is. Voor elke vereniging wordt een toetsing aan de criteria doorgevoerd die in het uitvoeringsbesluit zullen worden opgenomen. Dit zal gebeuren op basis van een objectieve analyse en een concrete dossiermeting. Dat na deze selectie nog geen rangschikking ontstaat tussen deze verenigingen is haast ondenkbaar. De keuze die dan zal moeten worden gemaakt valt onder de ministeriële verantwoordelijkheid.

TITEL III

Sociaal-culturele bewegingen

HOOFDSTUK I

Algemene voorwaarden

Artikel 15

– *Algemeen*

Mevrouw Mieke Van Hecke verwijst naar de algemene bespreking waar zij reeds een pleidooi hield voor een erkenning voor alle SCW-organisaties zelfs los van de eventuele subsidiëring. De erkenning is immers een appreciatie van de overheid voor het gepresteerde werk en beoordeling van de aangeboden kwaliteit. Dit staat los van de subsidië-

ring die gebonden is aan de financiële marges van de overheid.

De spreker dient hiervoor een subamendement (nr 86) in op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, op de tweede regel, na de woorden “het verkrijgen van”, de woorden “*een erkenning*” in te voegen.

De indiener wijst erop dat in het ontwerp van decreet criteria worden uitgewerkt waarbij twee (sub)werksoorten zowel een subsidie als een erkenning kunnen krijgen van de Vlaamse Gemeenschap : de verenigingen en de volkshogescholen. De overige (sub)werksoorten kunnen alleen een subsidiëring ambiëren. Deze optie is discriminerend, staat haaks op de principes van een goed cultuurbeleid en heeft diverse kwalijke neveneffecten.

Het is volgens mevrouw Mieke van Hecke immers geen goede zaak dat sommige werksoorten in de toekomst wel erkend worden en de anderen niet. Rudi Laermans stelt in “Het cultureel regiem” dat geven en moduleren van officiële erkenning in naam van een gemeenschap de spreekwoordelijke eerste daad blijft van ieder cultuurbeleid (p. 51) en heeft het over “het geven van officiële erkenning (dat is pro memorie, de basisact van elk cultuurbeleid)” (p. 63). In allerlei regelgeving wordt overigens een officiële erkenning gevraagd. Dit is het geval voor bepaalde Europese projecten, de te verwachten attestering in het kader van portfolio's van elders verworven competenties (EVC), regelgeving voor tewerkstellingsinitiatieven, collectieve erkenning als opleidingsverstrekker (in het kader van de opleidingscheques), enzovoort.

Met dit amendement wenst de indiener deze lacune recht te zetten, en ook voor de werksoorten, bewegingen en gespecialiseerde vormingsinstellingen, en voor de syndicale vormingsinstellingen en de vormingsinstellingen voor personen met een handicap en gedetineerden, een erkenning in te schrijven.

De minister deelt mee dat over deze mogelijkheid werd overlegd met de juridische dienst. Het besluit is dat het wenselijk is om in het algemeen geen aparte erkenningen door te voeren, los van de subsidiëring. Verenigingen en volkshogescholen worden wél erkend, omdat hier in de echte betekenis van het woord continuïteit in zit. Recent werd ook voorzien om vanaf de tweede beleidsperiode gespecialiseerde vormingsinstellingen te erkennen, en dit kon nu reeds in het decreet worden opgenomen omdat de algemene subsidievoorwaarden eigenlijk ook wel als erkenningvoorwaarden kunnen gelden.

Voor de andere werksoorten werd afgesproken om eerst grondig juridisch advies in te winnen, en dit eventueel later in het goedgekeurde decreet aan te passen.

De minister wijst er ook op dat een erkenning hoe dan ook betekent dat een zwaardere en langere procedure moet worden doorlopen, waardoor bijvoorbeeld het beleidsplan van de kandidaat-beweging een half jaar vroeger moet worden ingediend. Bovendien zou het hier ook slechts gaan om een erkenning voor vier jaar. Los van het feit dat een zware procedure onvoldoende aansluit bij het bewegelijke concept van dit bewegingsluik, zijn de huidige beoordelingscriteria volgens de minister onvoldoende om er ineens ook erkenningscriteria van te maken. Bovendien moet grondig worden nagedacht over de wenselijkheid om een erkenning-zonder-subsidiëring mogelijk te maken. Bovendien rijst de vraag of organisaties gebaat zijn bij langlopende procedures. In andere sectoren komt men hier omwille van deze reden juist van terug. Deze overwegingen zouden deel kunnen uitmaken van de evaluatie van de uitvoering van dit decreet in 2005. De eerste beleidsperiode voor de bewegingen duurt tot 2009. Desgevallend kan hier tegen 2010 een doordachte erkenningsprocedure in worden geschreven.

Het subamendement nr. 86 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

– artikel 15, 2°

Een subamendement (nr. 87) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst, 2°, op de eerste en tweede regel, de woorden “maatschappelijk relevant” te schrappen.

De indieners wijzen erop dat hier een extra voorwaarde wordt opgelegd die niet is opgenomen in de definitie van een vereniging, zoals vastgelegd in artikel 2, 9°. Bovendien is de beoordeling van de “maatschappelijke relevantie” precair. Deze beoordeling kan al van bij het begin een beweging schrappen die verder aan alle criteria voldoet. Tegelijkertijd is “maatschappelijke relevantie” een zeer rekbaar begrip en behoort de beoordeling ervan niet tot de in artikel 16, § 2, opgesomde criteria van de adviescommissie. Het is dus onduidelijk wie hierover gaat oordelen, en op grond van welke criteria. Het is dus beter deze woorden te schrappen. Er wordt ook niet voorzien in een beroepsprocedure voor een VZW die op basis van deze ‘maatschappelijke relevantie’ wordt afgewezen.

De minister antwoordt dat het concept van de bewegingen zeer beweeglijk is. Het sluit aan bij de rol van het SCW van oudsher als motor van een veranderende samenleving. Het decreet moet daarom soepel genoeg zijn om op evoluties in de samenleving in te spelen. Hierdoor is ook een begrip als ‘maatschappelijk relevant’ aan een evolutie onderworpen, net zoals de werking zelf van de beweging. De maatschappelijke relevantie moet in de eerste plaats worden aangetoond door de indiener van de subsidieaanvraag. De aanvraag wordt dan onderworpen aan de normale beoordelingsprocedure. Daarbij is het niet specifiek de bedoeling om een maatschappelijk-filosofisch geïnspireerd oordeel te vellen. Het is zelfs vaak zo dat bewegingen vaak kritisch staan tegenover de samenleving en de meerderheidstendensen in de samenleving in vraag durven stellen. Er moet echter steeds sprake zijn van een maatschappelijk engagement om als beweging te worden gesubsidieerd.

Mevrouw Hilde De Lobel blijft het concept erg vaag vinden, waarbij de deur naar de willekeur volledig wordt opengezet.

Het subamendement nr. 87 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

– voorstel tot toevoeging van een § 2 in artikel 15

Een subamendement (nr. 88) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe van de huidige tekst een § 1 te maken, en een § 2 toe te voegen, die luidt als volgt :

“§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de erkenning van nieuwe bewegingen, de intrekking van de erkenning, alsook de procedure voor het instellen van beroep bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 15 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor de Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.”.

Voor de verantwoording verwijst de indiener naar amendement nr. 86.

Het subamendement nr. 88 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Artikel 16

Mevrouw Mieke Van Hecke wenst een verduidelijking bij de bepaling van § 1 dat de adviescommissie een gemotiveerde indicatieve waardering geeft ‘binnen de beschikbare budgetten’. Normaal betekent deze bepaling dat alles moet verlopen binnen de perken die door de begroting worden uitgezet. In dit artikel bedoelt men vermoedelijk de budgetten zoals bepaald in artikel 18. Is in dit geval geen aanvulling van artikel 16 nodig met de verwijzing naar artikel 18 ?

De commissieleden zijn het hiermee eens, en wensen deze verwijzing naar artikel 18 aan te brengen als een technische correctie.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst er nogmaals op dat met ‘adviescommissie’ eigenlijk een beoordelingscommissie wordt bedoeld. Dit zou in het decreet telkens moeten worden aangepast.

Artikel 17

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke hoort artikel 17 vóór artikel 16 te staan, want de procedure betreffende het indienen van de beleidsplannen moet voor artikel 16 over de beoordeling van de beleidsplannen staan.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt of hier ook geldt dat de bezwaarprocedures geregeld zullen worden in de uitvoeringsbesluiten. De minister antwoordt bevestigend. Het lid merkt op dat in artikel 17 evenwel niet is opgenomen dat de Vlaamse regering de bezwaarprocedure bepaalt, terwijl dit wel het geval is voor de procedure van de aanvraag, de beoordeling van het beleidsplan, de samenstelling van de adviescommissie, alsook de regels voor de opmaak van het beleidsplan. Spreker veronderstelt dat dit dan beschouwd wordt als een inherent deel van de beoordeling.

De minister beaamt dit.

Mevrouw Mieke Van Hecke is de overtuiging toegedaan dat men daarvoor beter een expliciete decretale basis heeft.

HOOFDSTUK II

De subsidies

Artikel 18

Bij het lezen van artikel 17 en artikel 18 is het volgens mevrouw Mieke Van Hecke niet duidelijk wie de subsidies bepaalt : de minister of de beoordelingscommissie ? Het toekennen van subsidies moet binnen een bepaalde vork (tussen 75.000 en 200.000 euro) gebeuren. Ligt de eindbeslissing bij de minister over wie geld ontvangt en welk bedrag binnen die vork ? Is dat correct ?

De minister antwoordt bevestigend.

Maar als men artikel 18 afzonderlijk leest heeft de minister, volgens mevrouw Mieke Van Hecke, enkel de mogelijkheid om het budget te bepalen van de organisatie die geld krijgt. Kan hij wel middelen geven aan een organisatie waarvan de commissie oordeelt dat ze geen middelen mogen ontvangen ?

De minister antwoordt dat de commissie enkel een advies geeft. De beslissing komt uiteindelijk aan de minister. Als hij beslist wel middelen toe te kennen, dan moet hij dit doen binnen de vork. De artikelen moeten steeds samen gelezen worden.

Bij § 3 vraagt mevrouw Mieke Van Hecke vraagt wat 'beleidsbezorgdheid' is en wie daaraan 'lijdt'. Hoe zal men 'voldoende pluriformiteit' bewijzen ?

De minister antwoordt dat het de ministeriële rol is om bij de uiteindelijke beslissingen op basis van de adviezen een maatschappelijke afweging binnen de regelgeving te maken, waarbij de pluriformiteit in beeld komt. Pluriformiteit is geen leeg begrip.

Mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken hebben een subamendement (nr. 89) op amendement nr. 68 ingediend dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst § 3 van artikel 18 te vervangen door wat volgt : "§ 3. De Vlaamse regering stelt de individuele enveloppe vast op voorstel van de administratie en de inhoudelijke en kwalitatieve beoordeling door de adviescommissie."

Mevrouw Niki De Gryze licht toe dat een inhoudelijke en kwalitatieve beoordeling voldoende lijken. De minister antwoordt dat er geen sprake is van willekeur. De beoordelingscommissie en de admi-

nistratie stellen een verslag op waarop de beslissing gebaseerd wordt.

De minister herhaalt dat pluriformiteit hierbij geen loos begrip is. Pluriformiteit wijst ook op diversiteit van potentiële meningen. Het is een afwegingselement, een explicitering in de beslissing van de minister. Bovendien ontmoedigt het een eventuele verregaande versnippering van organisaties die werken rond hetzelfde thema. Daardoor krijgt men organisaties met een voldoende draagvlak.

Het amendement nr. 89 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

TITEL IV

Sociaal-culturele vormingsinstellingen

HOOFDSTUK I

De volkshogescholen

AFDELING I

Erkenning

Artikel 19

De 'Vlaamse regering bepaalt de regio's', maar baseert zich blijkbaar op de bestaande Edufora-regio's die ondertussen werden afgeschaft, zegt mevrouw Mieke Van Hecke. Spreker vindt dit een willekeurige keuze. Is dit een voldoende motivering om voor de volkshogescholen te bepalen waar ze gevestigd moeten worden ? Als men in Limburg bijvoorbeeld de regio-indeling van de Liso's genomen had, dan zouden er in Limburg vijf regionale volkshogescholen geweest zijn in plaats van één. Of waarom niet één volkshogeschool per provincie, met minder start- en werkingskosten ? Waarom werd gekozen voor de indeling volgens de Edufora ?

De minister antwoordt dat in de voorlopige versie van het uitvoeringsbesluit dertien regio's worden voorzien, die aansluiten bij de 'edufora-indeling', een bestaande opdeling in regio's waarin het brede educatieve veld al samenzit- en werkt. In de praktijk komt dit neer op drie regio's in elke provincie (nuance : één in Brussel en twee in Vlaams-Bra-

bant), behalve voor Limburg waar de hele provincie slechts één regio vormt. De financiering is voor iedereen gelijk : 1,5 euro per inwoner. Angel is natuurlijk de kans op onvoldoende budgetten. In een ander artikel (art. 22, § 1) is bepaald dat vanaf 2005 het minimum per volkshogeschool alleszins 300.000 euro bedraagt (in de praktijk zal het wel veel meer zijn). In een voorlopige versie van het uitvoeringsbesluit is dan ook bepaald dat – wat het minimum – betreft Limburg wordt beschouwd als twee regio's, indien er ook een reële tweede ankerpunt in de provincie is.

De FOV is het eens met deze regio-opdeling, alhoewel er hier en daar wel wat gemor is, vooral in West-Vlaanderen. Bovendien zou kunnen opgeworpen worden dat, in het kader van de uitbouw van de Interface (ministerieel comité vorming) de Edufora eigenlijk afgeschaft zijn en vervangen door een provinciale indeling. Omdat een overgrote meerderheid het eens is met deze opdeling, gaat de minister hier alleszins mee door. Hij voorziet dat dit in het uitvoeringsbesluit wordt geregeld, net om de mogelijkheid te creëren om hier op een soepele manier met de realiteit van de volkshogescholen mee te kunnen evolueren.

De heer Herman Lauwers voegt eraan toe dat de activiteiten van de volkshogescholen op verschillende locaties kunnen plaatsvinden.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat zij daarom juist wou voorstellen om de coördinatie op een nog hoger niveau, nl. provinciaal niveau, te organiseren.

Artikel 20

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft een subamendement (nr. 90) ingediend dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst van amendement nr. 68, aan artikel 20 § 1, 1° de volgende zin toe te voegen : “De organisaties die hun aanbod inbrengen in deze vereniging, krijgen een gegarandeerde plaats in de bestuursorganen van de nieuwe VZW.”.

Met de toevoeging van deze zin wil de indiener tegemoet komen aan de vrees van nogal wat huidige aanbieders die zich buitenspel geplaatst voelen in de nieuwe constructie. Het is de stellige overtuiging van de indiener dat het volkshogescholenconcept slechts kan lukken wanneer de huidige aanbieders, omwille van hun expertise, streekbetrokkenheid en vaak jarenlange ervaring de nieuwe volkshogescholen ook schragen. De indiener stelt voor dat minstens één persoon uit de beleidsinstanties van

de huidige erkende aanbieders, privatim en dus niet als gemandateerde van de organisatie, in de beleidsorganen van de nieuwe vzw wordt opgenomen. De indiener stelt vast dat deze bekommernis ook in de memorie van toelichting is opgenomen, maar wil aan deze bekommernis een dwingender karakter geven door een opname in de decreet-tekst zelf.

De minister begrijpt de bekommernis van de indiener, maar wijst erop dat de volkshogescholen niet beschouwd worden als een fusie van organisaties. In vele gevallen blijven de oude VZW's immers bestaan en wordt slechts een deel van de werking in de volkshogeschool ondergebracht. Essentieel is dat dit initiatief wordt aangestuurd door mensen die regionaal draagvlak kunnen geven aan het initiatief : vanuit de niet-formele educatie, de socio-economische sfeer, de overheidssfeer enz. In de memorie van toelichting staat expliciet dat personen die vandaag deel uitmaken van de vormingsinstellingen gerust lid kunnen worden van de algemene vergadering en de raad van bestuur. Maar de minister wil hier geen automatisme van maken, aangezien het voor de organisatie goed zou zijn dat iedereen die lid is ook volop in het nieuwe project gelooft.

De heer Dany Vandenbossche wijst mevrouw Van Hecke erop dat zij de regeling voor de volkshogescholen een vorm van etatisme vond, terwijl zij nu nog verder regulerend wil optreden.

Mevrouw Mieke Van Hecke repliceert dat zij wenst bij te sturen op hetgeen nu voorligt, binnen de keuze die de meerderheid reeds gemaakt heeft.

De heer Herman Lauwers vraagt of zij dan systematisch alle raden van bestuur van de niet gespecialiseerde vormingsinstellingen wil laten opnemen in de algemene vergadering en de raad van bestuur van de volkshogescholen.

Als men verwacht dat de organisaties met hun inbreng instappen in de volkshogescholen, is het wenselijk dat iemand van die organisaties opgenomen wordt in de algemene vergadering en de raad van bestuur, antwoordt mevrouw Mieke Van Hecke. Op die manier kan men zich mee inschrijven in de nieuwe ontwikkelingen, en de richting die de volkshogeschool wil uitgaan. De medewerking zal optimaler verlopen als men meer betrokken is bij het concept. Het betekent ook een meerwaarde vanuit hun deskundigheid.

De heer Herman Lauwers vindt het niet goed om dat systematisch te verplichten, om een volkshoge-

school op te zadelen met een raad van bestuur die ze niet zelf gekozen heeft.

Minister Paul Van Grembergen is van oordeel dat de formulering in amendement nr. 68 de evolutie goed kan laten verlopen.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke is in artikel 20 § 1, 2°, c niet duidelijk wat “afstemmen” precies betekent. Bovendien bepaalt noch de ontwerptekst noch de memorie van toelichting welke bevoegdheid een volkshogeschool heeft om afstemming af te dwingen en te legitimeren. Bovendien zijn er nog andere “afstemmers” op regionaal vlak : de cultuurcentra, de cultuurbeleidscoördinatoren, enz. De FOV stelt voor om de volkshogeschool expliciet met deze taak te belasten. Het lid vraagt de bevestiging dat het de expliciete opdracht is van de volkshogescholen om iedereen te betrekken.

De minister bevestigt dit. De volkshogescholen moeten een gezag ontwikkelen in de regio.

Subamendement nr. 90 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

AFDELING II

Subsidiëring

Artikel 21

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft een subamendement (nr. 91) ingediend op amendement nr. 68 dat ertoe strekt in artikel 21 in de voorgestelde tekst § 2 te schrappen.

De indiener wees reeds op deze problematiek tijdens de bespreking van artikel 2. Spreker kan zich terugvinden in de definiëring van niet-formele educatie in het voorgestelde artikel 2, maar hier wordt de niet-formele educatie verengd tot een vrijetijdsgebeuren. De overheid stipuleert dat alleen een open aanbod, in de vrije tijd van de participanten en los van iedere vorm van beroepsopleiding of beroepsgerichtheid en schoolverband vanaf het jaar 2010 nog kan gesubsidieerd worden. De indiener is van oordeel dat de overheid hier ten gronde de bal mislaat en geen inschatting lijkt te kunnen maken van het echte en door de participanten gewenste profiel van de gespecialiseerde vormingsinstellingen. Een reductie van het acceptabele aanbod tot cursussen in de vrije tijd, los van enig werk- of leefverband, zonder ook maar enige link met de even-

tuele professionele situatie van de participant brengen het cursuswerk terug naar een ver verleden. Deze enge benadering staat haaks op de sinds jaren ontwikkelde praktijk en op de vigerende theoretische opvattingen in binnen- en buitenland. Recente bezoeken van Vlaamse delegaties aan aanverwante organisaties in het buitenland (Duitse en Deense volkshogescholen) bevestigen dit.

De heer Herman Lauwers vraagt dat de minister desnoods door voorbeelden de bedoeling aangeeft. Volgens hem is het de bedoeling koekoekseieren te vermijden van organisaties die oneigenlijk gebruik maken van de financiële middelen en dus de sector als dusdanig te beschermen. Anderzijds mogen bepaalde zaken ook niet uitgesloten worden. Er moet een evenwicht gezocht worden tussen enerzijds de formulering hier en de interpretatie ervan en anderzijds de uitzonderingen die in het artikel opgenomen zijn, nl. door te wijzen naar bijzondere doelgroepen met educatieve achterstand. De bekommernis is dus te voorkomen dat het échte sociaal-cultureel volwassenenwerk (SCW) verdrongen wordt door misbruiken, zoals semi-opleidingen.

Minister Paul Van Grembergen verduidelijkt dat het gaat om de profilering van de kerntaak van het SCW. Dit doet geen afbreuk aan de afstemmingsdoelstellingen waaraan in de schoot van Interface kan worden gewerkt. Er leven heel wat misverstanden over deze bepaling. Als men verwijst naar het buitenland moet men naar de totale context verwijzen. De post-scolaire vorming of de vorming in de vrije tijd is in Vlaanderen totaal anders georganiseerd. Hier bestaat een heel scala aan vormingsaanbod dat niet bestaat in die landen waarnaar verwezen wordt. In die landen wordt dat opgenomen door bv. volkshogescholen. Alles draait rond de vraag : wat is binnen het cultuurbeleid de kerntaak die ondersteund moet worden ? Wat is de kerntaak om binnen economie, welzijn, onderwijs enz. te ondersteunen ? Het gaat niet uit van een afkeer van beroepsgerichte vormen of wat dan ook. Via de Interface moet de komende jaren vanuit elke bevoegdheid een precieze kerntaak gedefinieerd worden, en van daaruit kunnen nieuwe samenwerkingsverbanden ontstaan die de competenties in de verschillende sectoren kunnen uitwisselen en versterken. Ten gronde is het niet wenselijk dat vanuit cultuur zaken ondersteund worden die niet tot de kerntaak behoren. In het verleden diende cultuur vaak als resteiland om bepaalde vormen van vorming – die maatschappelijk zinvol zijn – op te vangen. Daarin moet een herschikking gebeuren. Misschien loopt dit ontwerpdecreet daarop vooruit, maar het zal het afstemmingsproces binnen de Interface stimuleren. Niets belet dat volks-

hogescholen ingezet worden door openbare besturen of werkgelegenheidsactoren om aan laaggeschoolden vaardigheden aan te leren, maar dat zal dan gebeuren binnen dat budget.

Mevrouw Mieke Van Hecke volgt het discours van de minister, nl. het afbakenen van eigen opdrachten en domeinen. Spreker ervaart dat nu binnen het bestaande gesaneerd wordt om tot de kerntaak te komen en dat er ook in en met andere beleidsdomeinen een netwerk moet komen. Alleen vreest spreker dat als ook daar de kerntaak wordt omschreven, de wisselwerking er niet zal zijn. Onderwijs zal zich richten tot vakbekwaamheid in ruime zin. Spreker vreest ook het 'verwelzijn' van culturele opdrachten. Bij gebrek aan dat netwerk nu en aan een overzicht van wat bestaat en wat niet, meent spreker dat waardevolle zaken verloren zullen gaan omdat er geen juiste opvang voor is. De specifieke methodiek eigen aan de kernopdracht van cultuur, met daarbinnen vorming, zal nooit overgenomen worden door onderwijs of welzijn, omdat het haaks staat op hun kernopdracht. Mevrouw Mieke Van Hecke begrijpt de redenering van de meerderheid, maar ziet de kernopdracht niet zo beperkt. Enerzijds zullen de koekoekseieren sterven omdat het netwerk er niet is, en sommige koekoekseieren zullen nadien eigen eieren blijken te zijn.

Dat de kerntaak bij de sociaal-culturele methodiek zou liggen, vindt de heer Herman Lauwers een te breed afbakeningscriterium. De methodiek kan perfect gebruikt worden voor strikt jobgebonden opleidingen, bv. naschoolse vorming voor leerkrachten. Zolang het SCW vrijwillig en buiten de formele levenssfeer ingezet wordt, is er geen probleem, maar wel zodra dat systematisch gebeurt. Het kan bijvoorbeeld niet de bedoeling zijn dat een school al zijn leerkrachten voor naschoolse vorming inschrijft bij een volkshogeschool.

De minister voegt eraan toe dat uit een evaluatierapport van de sociale hogescholen blijkt dat 20 à 25 percent van de stagiairs in de opleiding sociaal-cultureel werk stage loopt in instellingen van sociaal-cultureel werk en 70 à 75 percent in andere sectoren. Dat bewijst dat de methodiek van het sociaal-cultureel werk brede ingang gevonden heeft in andere sectoren.

Mevrouw Mieke Van Hecke repliceert dat zij de beperking dat het aanbod niet vakgericht mag zijn, aanvaardt. Persoonlijkheidsvorming in de werksfeer daarentegen hoort hier wel thuis, temeer omdat de methodiek de bedoeling heeft de opstap naar meer formele bijscholing te vergemakkelijken

vooral voor de meest kwetsbaren in de samenleving. Een mogelijk traject van niet-formele educatie naar formele educatie in het kader van levenslang en levensbreed leren wordt thans uitgesloten.

De heer Jos Stassen wijst op de uitzonderingen die voorzien zijn voor kwetsbare groepen. Vorige spreker is daar verheugd om, maar blijft de beperking tot open aanbod in de vrije tijd storend vinden.

De heer Herman Lauwers werpt op dat het niet wenselijk is dat een bedrijf elk jaar zijn kaderleden voor een cursus teambuilding naar de volkshogescholen stuurt.

Mevrouw Mieke Van Hecke repliceert dat die daar niet zullen aankloppen; het aanbod op de vrije markt is op dat vlak zeer ruim. Spreker erkent dat er een grijze zone is, maar vreest dat men het kind met het badwater weggooit.

De heer Jos Stassen wijst erop dat dit probleem zich ook voordoet bij de gespecialiseerde instellingen. Sommige instellingen hebben een erfenis van beroepsgerichte vorming.

Mevrouw Mieke Van Hecke zegt dat ze consequent is en daar ook een amendement in dezelfde zin indient.

De heer Jos Stassen kan er beter inkomen dat de beperking geschrapt wordt voor de gespecialiseerde instellingen, omdat het gevaar op misbruik kleiner is. Dankzij zijn methodiek heeft het sociaal-cultureel werk een voorsprong ten aanzien van veel (dure) cursussen bv. inzake leidinggeven. Als men een dergelijk aanbod in de volkshogescholen openstelt voor iedereen dan is het gevaar op koekoekseieren groter.

Mevrouw Mieke Van Hecke antwoordt dat men consequent moet zijn. Als de landelijk gespecialiseerde instellingen een bepaald aantal uren in de volkshogescholen moeten realiseren, dan kan men de beperking niet daar schrappen en tegelijk laten staan voor de volkshogescholen.

Subamendement nr. 91 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Volgens mevrouw Mieke Van Hecke moet § 3 van artikel 22 hier ingevoegd worden, want die bepaling slaat op een subsidiëeringsvoorwaarde.

De minister antwoordt dat het in de oorspronkelijke versie een normerende bepaling was. Nu gaat het niet meer om een normering, maar om een in-

tentie. Het bevat geen criteria meer. In een voorlopige versie van het uitvoeringsbesluit is een van de parameters waarop het beleidsplan beoordeeld wordt, de wijze waarop de volkshogeschool personen met een laag inkomen bereikt.

Mevrouw Mieke Van Hecke concludeert dat het dus toch om een subsidiëeringsvoorwaarde gaat.

De heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers dienen een subamendement (nr. 92) in op amendement nr. 68, dat ertoe strekt aan de voorgestelde tekst van artikel 21 een § 7 toe te voegen. Het betreft een verplaatsing van de tekst van artikel 22, § 3. Artikel 22, § 3, is een subsidiëeringsvereiste en hoort dus thuis in artikel 21.

Het subamendement nr. 92 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Verder vraagt mevrouw Mieke Van Hecke bij § 5 of deze adviescommissie eigenlijk een begeleidingscommissie is.

De heer Jos Stassen antwoordt bevestigend. Het gaat om de commissie die het beleidsplan beoordeelt en die verder kan optreden zodat een beoordeling naderhand beter uitvalt.

De minister verduidelijkt dat de adviescommissie geen beoordeling geeft in functie van subsidiëering; het gaat veeleer om een auditcommissie.

Artikel 22

Mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken hebben een subamendement (nr. 93) ingediend op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in artikel 22 van de voorgestelde tekst, in § 1, op de tweede regel, het woord “maximaal” te vervangen door het woord “minimaal”.

Mevrouw Hilde De Lobel verduidelijkt dat ingegaan wordt op een opmerking van de FOV. 1,5 euro per inwoner is een minimaal bedrag nodig voor de uitbouw van de volkshogescholen.

De minister antwoordt dat maximaal minimaal kan zijn en omgekeerd. Dat is afhankelijk van de evolutie. De heer Jos Stassen verwijst naar volgende artikelen die dit verduidelijken.

Subamendement nr. 93 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

Verder is er een subamendement (nr. 94) ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken op amendement nr. 68 dat ertoe strekt in artikel 22 van de voorgestelde tekst, in § 2, op de eerste en tweede regel, de woorden “minstens twee derden” te vervangen door de woorden “80%”. De grootste kost gaat naar professionele medewerkers.

Subamendement nr. 94 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Een subamendement nr. 95 is ingediend door de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in artikel 22 paragraaf 3 te schrappen. Er wordt verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 92 (en niet nr. 91 zoals verkeerdelijk in het stuk 1501/6 vermeld staat).

Subamendement nr. 95 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

HOOFDSTUK III

Landelijke vormingsinstellingen

AFDELING I

Gespecialiseerde vormingsinstellingen

ONDERAFDELING I

Algemene voorwaarden

Artikel 23

Er werd een subamendement (nr. 96) ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke op amendement nr. 68 dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, artikel 23, in § 1, op de tweede en derde regel, na de woorden “het verkrijgen van” de woorden “een erkenning” in te voegen. Er wordt verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 86.

Mevrouw Mieke Van Hecke diende tevens een subamendement (nr. 97) amendement nr. 68 in dat ertoe strekt op in de voorgestelde tekst, artikel 23, in § 1, 3°, c) te schrappen. Er wordt verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 91.

Van dezelfde indiener is subamendement (nr. 98) op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, artikel 23, in § 4, op de tweede regel, na de woorden “de aanvraag tot” het woord “erkenning” in te voegen. Er wordt verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 91.

De subamendementen nrs. 96 tot 98 worden verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt bij § 2, 1°. uitleg over de term ‘multiplicator’. Wat is dat en waarom wordt dit niet gedefinieerd ?

De minister antwoordt dat multiplicatoren personen zijn die iets ‘vermenigvuldigen’. Een voorbeeld : bij het opzetten van een vormingscursus over muziek, vormt men lesgevers, die de materie multipliceren naar derden. Kaders zijn personen in een verantwoordelijke positie, hetzij meestal als personeelslid, hetzij als topkader in een bestuur, binnen het kader van het toepassingsgebied van het decreet.

De heer Herman Lauwers merkt op dat er voor de multiplicatoren een uitzondering gemaakt wordt op de beperking inzake het ‘open aanbod in de autonome levenssfeer’. Het kan hier dus ook gaan om personen die beroepsmatig actief zijn in de culturele sector.

De heer Jos Stassen beaamt dit : interne beroepsopleiding in de cultuursector is dus mogelijk.

Artikel 24

Er is een subamendement (nr. 99) van mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken op amendement nr. 68 dat ertoe strekt in artikel 24, in de voorgestelde tekst, in §§ 1 en 2, op de voorlaatste en laatste regel, telkens de woorden “Het moet om minimaal 1.000 uren gaan” en in § 3, op de voorlaatste en laatste regel, de woorden “Het moet telkens om minimaal 1.000 uren gaan” te vervangen door de woorden “Het moet om minimaal 250 uren gaan”.

Mevrouw Hilde De Lobel verduidelijkt dat de VZW's een keuze moeten kunnen maken op basis van hun specialisme zonder dat daar noodzakelijk 1.000 uren aan verbonden zijn. Een pakket van 250 uren komt overeen met een halftijds educatief personeelslid. Dit is een meer flexibeler regeling.

De minister antwoordt dat het nooit de bedoeling is geweest om een te versnipperd veld aan gespecialiseerde vormingsinstellingen te creëren. Bovendien kan de vraag worden gesteld in hoeverre men ‘gespecialiseerd’ kan worden genoemd met slechts 250 uren. Dit amendement is een – te begrijpen – poging van enkelen om zoveel mogelijk de eigenheid te kunnen bewaren en niet mee te werken aan het volkshogeschoolconcept. Wegens de budgettaire beperkingen is dit niet mogelijk.

Het subamendement nr. 99 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt bij § 1 hoe men de timing zal kunnen realiseren. Moeten de organisaties een dossier indienen vooraleer er uitvoeringsbesluiten zijn ? Waar en hoe moeten ze dat indienen ? Zal hierover duidelijkheid zijn ‘binnen drie maanden na de goedkeuring van het ontwerp-decreet’ ?

De minister antwoordt dat het bedoeld is zoals het in de decreettekst staat. Het is in het belang van de betrokken organisaties en van de volkshogescholen dat er zo vlug mogelijk duidelijkheid is. In oktober kan hopelijk uitspraak gedaan worden over de gespecialiseerde uren. Het advies van de Raad van State over de uitvoeringsbesluiten zal bij hoogdringendheid gevraagd worden.

Mevrouw Mieke Van Hecke repliceert dat de uitvoeringsbesluiten nooit binnen de drie maanden na goedkeuring van het decreet gepubliceerd kunnen zijn in het Staatsblad. Deze bepaling biedt dus geen rechtszekerheid. Als ingegaan wordt op de opmerking van het lid, dan verschuift alles met een jaar, zegt de minister. Vraag is wat de weg van het minste kwaad is. Een werkbaar alternatief zou volgens het lid zijn om op te nemen dat de vormingsinstellingen hun dossier moeten indienen binnen de maand na de goedkeuring van het uitvoeringsbesluit door de Vlaamse regering.

Bij § 5 vraagt mevrouw Mieke Van Hecke of de adviescommissie, die eigenlijk een beoordelingscommissie is, dezelfde is als de begeleidingscommissie voor de volkshogescholen.

De minister bevestigt dit. Het lid concludeert dat er dus één per werksoort is.

Mevrouw Mieke Van Hecke heeft een subamendement (nr. 100) op amendement nr. 68 ingediend dat ertoe strekt in artikel 24 in de voorgestelde tekst, aan § 6 toe te voegen wat volgt : “de uitspraak van de Vlaamse regering aangaande het gespecialiseerd

zijn geldt ook voor de beleidsperiode 2006-2009, behalve als de gespecialiseerde vormingsinstelling wijzigingen aanbrengt aan haar specialisme”.

Met deze toevoeging wil de indiener uitsluiten dat de gespecialiseerde vormingsinstellingen ongeveer een jaar na de start van de proefbeleidsperiode opnieuw een aanvraag moeten indienen en opnieuw op hun gespecialiseerd zijn, zullen worden beoordeeld. De toevoeging betekent een administratieve ontlasting voor de vormingsinstellingen. Het subamendement is gebaseerd op een voorstel van de FOV.

De minister antwoordt dat het de bedoeling was om in het uitvoeringsbesluit de opeenvolgende procedures soepel te regelen. Hij heeft echter geen moeite met de voorgestelde toevoeging.

Subamendement nr. 100 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

§ 7 bepaalt dat vormingsinstellingen samen een nieuwe VZW oprichten. Mevrouw Mieke Van Hecke veronderstelt dat die automatisch gesubsidieerd worden zonder enige bijkomende voorwaarden zoals opgenomen in artikel 23 maar dat blijkt niet duidelijk uit de voorliggende tekst.

De minister antwoordt dat de veronderstelling van het lid correct is.

ONDERAFDELING II

De subsidies

Artikel 25

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt de beoordelingscriteria voor de gespecialiseerde vormingsinstellingen niet erg duidelijk.

De minister antwoordt dat ook in andere sectoren elke vorm van kwaliteitsbeoordeling een kristalliseringsproces doormaakt. Er wordt een vorm van jurisprudentie opgebouwd. Er moet een beroep gedaan worden op de expertise van de adviescommissie en de administratie om dit te laten groeien.

De heer Jos Stassen wijst in dat verband op het belang van de evaluatie van het decreet in 2005.

Mevrouw Mieke Van Hecke vraagt bij § 3 wat bedoeld wordt met ‘toegang krijgen tot dit decreet’? Dit lijkt geen juridisch correcte formulering.

De commissie beslist de formulering technisch te corrigeren: ‘die toegang krijgen tot dit decreet’ wordt ‘die onder de toepassing vallen van’.

Bij § 4 vraagt mevrouw Mieke Van Hecke of de beoordeling zowel door de beoordelingscommissie als door de administratie gebeurt.

De minister antwoordt bevestigend.

Artikel 26

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat de prijszetting die een gemiddelde is – waarvan spreker weet dat die een bediscussieerd compromis is – voor problemen zorgt bij organisaties die met lesgevers werken die op een grote anciënniteit kunnen bogen. Bovendien is er een probleem met de gepresteerde uren binnen de volkshogescholen, omdat de cursusopbrengst daarvan niet zou gaan naar de landelijk gespecialiseerde instellingen.

De heer Jos Stassen beaamt dat er een probleem rijst inzake de uren die gespecialiseerde instellingen in volkshogescholen mogen presteren, maar het ontwerpdecreet bepaalt niet wat de afspraken zijn in de volkshogescholen. De volkshogescholen kunnen iets extra geven. Sommige instellingen signaleren inderdaad dat het gemiddelde onvoldoende zal zijn, maar daar was een globaal akkoord over. De minister beaamt dit.

Net als bij het vorige artikel beslist de commissie bij technische correctie ‘die toegang hebben gekregen’ te vervangen door ‘die onder de toepassing vallen van’.

Artikel 27

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat een nieuwe juridische term wordt gehanteerd: ‘getoetst worden’. Spreker meent dat ‘beoordeeld’ een betere term is voor een normatieve tekst.

Net als bij het vorige artikel beslist de commissie bij technische correctie ‘die toegang hebben gekregen’ te vervangen door ‘die onder de toepassing vallen van’.

Artikel 28

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat het theoretisch mogelijk is dat ondanks de daling van de subsidies aan de instellingen er toch onvoldoende kredieten op de begroting worden ingeschreven.

De minister antwoordt dat een budgettaire enveloppe is vastgelegd door de Vlaamse regering. Daarover is een akkoord. Niemand binnen de Vlaamse regering heeft het inzicht om daaraan te wijzigen. Men kan natuurlijk moeilijk vooroplopen op hetgeen een volgende regering zal beslissen.

ONDERAFDELING III

De relatie tussen gespecialiseerde vormingsinstellingen en volkshogescholen

Artikel 29

Er werd een subamendement (nr. 101) op amendement nr. 68 ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, artikel 29, in § 2, laatste lid, de laatste zin te schrappen. Er wordt verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 91.

Subamendement nr. 101 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

In het algemeen vindt mevrouw Mieke Van Hecke dat de wijze van samenwerking tussen gespecialiseerde instellingen en de volkshogescholen hier heel kwantitatief werd ingevuld. Spreker had liever meer nadruk gezien op de finaliteit. Dit zit misschien vervat in de algemene kwaliteitsbeoordeling van het beleidsplan. De bepaling lijkt uit te gaan van een enorm wantrouwen.

De heer Jos Stassen merkt op dat het erom gaat binnen het budget te blijven.

De minister antwoordt dat het om een toegepast pragmatisme gaat. Het is beter voor allen de samenwerking duidelijk te regelen. Hij geeft toe dat het hier stringenter geregeld is dan elders.

Artikel 30

De minister verduidelijkt dat zodra de volkshogescholen aan 1,5 euro per inwoner komen, de kwan-

titatieve beperkingen niet meer gelden. In die zin is het een tijdelijke regeling.

AFDELING II

Syndicale vormingsinstellingen

Artikel 31

Er is een subamendement (nr. 102) ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, artikel 31, in § 2, op de achtste regel, na de woorden “het verkrijgen van” de woorden “een erkenning” in te voegen.

Verder is er nog een subamendement (nr. 103) van mevrouw Mieke Van Hecke op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, artikel 31, in § 8, op de tweede regel, na de woorden “de aanvraag tot” het woord “een erkenning” in te voegen.

Voor beide subamendementen wordt er verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 86.

Beide subamendementen worden verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt verder op dat in § 2 voor het eerst de zinsnede “zoals tot op heden gewijzigd” opduikt. Ofwel voegt men dit toe aan alle gelijksoortige bepalingen, ofwel schrapt men het beter.

De commissie beslist dit bij technische correctie te schrappen, evenals in § 3 en § 7, en in de artikelen 54, § 1, 55, §§ 4 en 6, artikel 56, en artikel 58, §§ 1, 2, 4 en 5.

Bij § 5 is mevrouw Mieke Van Hecke van oordeel dat de criteria voor subsidiëring zeer vaag zijn ; de bepaling is nogal mysterieus. Spreker vermoedt dat dit voor de sector zelf duidelijk is.

De minister antwoordt dat de syndicale vormingsinstellingen bereid zijn tot samenwerking, maar graag een beetje hun eigenheid laten zien. Deze bepaling is de vertaling daarvan. De ledenverenigingen zijn de onderdelen van de syndicale vormingsinstellingen. Die ledenverenigingen hebben specifieke activiteiten in het geheel. Bedoeling is eenheid in verscheidenheid, op vraag van de syndicale vormingsinstellingen zelf, ook van diegene zonder ledenverenigingen.

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt de bepaling in § 8 wat tegenstrijdig. Er wordt een delegatie gegeven aan de Vlaamse regering zonder criteria, terwijl er toch sprake is van een beoordeling.

De minister antwoordt dat de inhoudelijke criteria vervat zitten in § 6. § 8 handelt enkel over procedureregels over aanvraag, opmaak van het plan en beoordeling.

Bij dezelfde paragraaf vindt mevrouw Mieke Van Hecke dat in plaats van ‘adviescommissie’ beter zou gesproken worden van begeleidingscommissie, aangezien er aan de beoordeling geen enkele consequentie vasthangt. Is deze adviescommissie opnieuw dezelfde voor alle sociaal-culturele vormingsinstellingen (zie artikel 24) ?

De minister antwoordt bevestigend.

De heer Jos Stassen voegt eraan toe dat de plaats van de syndicale vormingsinstellingen verduidelijkt wordt, maar wel binnen de filosofie van het ontwerpdecreet, nl. een opvolging van de beleidsplannen. Het wordt dus als begeleiding geïnterpreteerd, ook door de sector.

Mevrouw Mieke Van Hecke hoopt dat daar op een volwassen manier mee omgegaan wordt.

AFDELING III

Vormingsinstellingen voor bijzondere doelgroepen

ONDERAFDELING I

Vormingsinstellingen voor personen met een handicap

Hoewel de titel geen decretale gevolgen heeft, wil mevrouw Mieke Van Hecke erop wijzen dat de titel problemen oplevert rond de werking van deze instellingen met de omgeving van personen met een handicap. Dit wordt niet opgenomen in de titel, maar wel in artikel 32 zelf.

De heer Jos Stassen beaamt dat de omgeving wel degelijk gevat wordt.

Artikel 32

Er is een subamendement (nr. 104) ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke op amendement nr. 68

dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, artikel 32, in § 1, op de vierde en vijfde regel, na de woorden “op grond van dit decreet” de woorden “een erkenning en” in te voegen. Er wordt verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 86.

Subamendement nr. 104 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat er geen voorwaarden zijn opgenomen voor de erkenning van de federatie, wat niet onbelangrijk is.

De minister antwoordt dat de federatie een samenwerking is van bestaande, erkende en gesubsidieerde instellingen. Dit is een voldoende solide basis voor dergelijke federatie. Het lijkt onnodig nog bijkomende regels op te leggen. De instellingen treden niet vrijblijvend toe tot de federatie. Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de federatie een vereniging is van VZW's ; volgens § 1 moet ze zelf geen VZW zijn.

De heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers dienen daarom een subamendement (nr. 105) in op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst, aan § 1 toe te voegen wat volgt : “die federatie heeft de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk”. Het betreft een tekstaanvulling die de bedoeling van dit artikel correct weergeeft en de federatie dus rechtspersoonlijkheid geeft.

Subamendement nr. 105 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Een ander subamendement (nr. 106) werd ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst § 2 te schrappen. Er wordt verwezen naar de verantwoording bij amendement nr. 91.

Subamendement nr. 106 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

Ten slotte werd een subamendement (nr. 107) ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke op amendement nr. 68, dat ertoe strekt in de voorgestelde tekst § 3 te schrappen. De subsidiëringsvoorwaarde getuigt van een ongelooflijke betutteling ten overstaan van de vormingsinstellingen voor personen met een handicap. De indiener is bovendien van mening dat het vaak noodzakelijk is om het hele vormingsaanbod open te stellen voor de personen uit de omgeving van de gehandicapten.

De heer Jos Stassen wijst erop dat dan alleen nog § 2 overblijft ; wat vorige spreker beoogt wordt dan helemaal onmogelijk. § 3 maakt het tenminste nog voor 25 percent mogelijk een aanbod te geven voor de niet-autonome levenssfeer.

De minister voegt eraan toe dat deze vormingsorganisaties een algemene vormingsopdracht hebben ten aanzien van personen met een handicap én hun naaste omgeving (familieleden, ouders, niet-professionele begeleiders). In de derde paragraaf wordt nog een uitzondering op de invulling van niet-formele educatie gemaakt : maximaal 25 procent van de uren kan ook naar professionele begeleiders gaan.

Mevrouw Mieke Van Hecke trekt subamendement nr. 107 in, aangezien subamendement nr. 106 weggestemd werd.

Bij § 4 herhaalt mevrouw Mieke Van Hecke de opmerkingen die ze bij de selectieprocedure maakte. Het aantal federaties wordt beperkt tot drie, dus is dit ook strijdig met het gelijkheidsbeginsel.

Artikel 33

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat het vastleggen van een gemiddelde kostprijs per uur, zoals in § 3, bezwaarlijk een voorbeeld kan worden genoemd van het terugdringen van overbodige regelgeving.

De spreker stelt dat in § 5 de adviescommissie eigenlijk een beoordelingscommissie moet worden genoemd, en dat artikel 34 eigenlijk vóór § 5 moet komen. Verder zou artikel 35 ook in artikel 33 moeten worden ingeschreven om een logisch geheel te vormen, en moet ook hier de adviescommissie een beoordelingscommissie worden genoemd.

De minister noteert deze opmerkingen, maar vindt het beter om de tekst te behouden zoals voorgesteld in amendement nr. 68.

Een subamendement (nr. 69) op amendement nr. 68, ingediend door de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 5, het tweede lid te schrappen.

De indieners stellen dat de delegatie aan de Vlaamse regering om de samenstelling en de wer-

king van de adviescommissie te regelen, reeds voorzien wordt in artikel 35.

Het subamendement nr. 69 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 34

Op dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 35

Een subamendement (nr. 108) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in de voorgestelde tekst, op de eerste en tweede regel, na de woorden “de aanvraag tot” de woorden “*erkenning en*” in te voegen.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijst de indiener naar de verantwoording bij amendement nr. 86.

Het subamendement nr. 108 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

ONDERAFDELING II

Een vormingsinstelling voor gedetineerden

Artikel 36

Een subamendement (nr. 109) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 1, op de eerste en tweede regel, na de woorden “de bijzondere doelgroep van gedetineerden” de woorden “*erkent en*” in te voegen.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijst de indiener naar de verantwoording bij amendement nr. 86.

Het subamendement nr. 109 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

De heer Herman Lauwers informeert wat precies het probleem is voor de erkenning van een vormingsinstelling voor gedetineerden, aangezien deze

unieke organisatie haast volledig in opdracht van de Vlaamse regering werkt.

Mevrouw Mieke Van Hecke sluit zich hierbij aan, en voegt hieraan toe dat ook het subsidiëringss criterium voor deze organisatie in het decreet moet worden ingeschreven. De voorwaarden in § 1 zijn objectief beschouwd immers erkenningsvoorwaarden. Het probleem zit in het feit dat slechts één organisatie wordt gesubsidieerd, waarvoor specifiek een subsidiëringss criterium moet worden ingeschreven, om een eventuele selectie tussen meerdere gegadigden te kunnen maken. Bovendien wordt een subsidie-enveloppe voorzien per beleidsperiode, wat in strijd is met de annaliteit van de begroting die jaarlijks door het Vlaams Parlement wordt vastgelegd.

De minister erkent dat het tijdsfad mogelijk een probleem vormt, terwijl momenteel ook nog geen afweging werd gemaakt inzake subsidiëringss criteria. Daarom stelt hij voor om dit probleem vooruit te schuiven naar een tweede beleidsperiode.

TITEL V

Steunpunt voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk

Artikel 37

Mevrouw Mieke Van Hecke betreurt dat de FOV niet in een apart hoofdstuk wordt vermeld als belangenbehartiger, én met een rechtstreekse subsidiëring in titel V (steunpunt voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk), zodat de globale bovenbouw van de sector geregeld zou worden in het sectoraal decreet. Volgens de huidige constructie werd voor de FOV een apart decreet gestemd, dat een onrechtstreekse financiering regelt, i.p.v. een rechtstreekse subsidiëring door de overheid. De FOV heeft zijn opdracht perfect waargenomen, en verdient daarom alleen al een betere behandeling.

De heren Jos Stassen en Herman Lauwers wijzen erop dat de keuze voor de wijze van subsidiëring van de FOV reeds een tijd geleden definitief werd vastgelegd. Het is beter om hier niet op terug te komen.

Artikelen 38 tot en met 41

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

TITEL VI

Evaluatie

Artikel 42

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat het woord ‘organisatie’ in heel het decreet zou moeten worden gebruikt zoals in § 1, namelijk enkel wanneer het de specifieke werkvorm overschrijdt.

De heer Jos Stassen merkt op dat deze problematiek reeds in artikel 2 werd behandeld. Wel is het belangrijk om te verduidelijken dat met ‘organisatie’ enkel de organisaties worden bedoeld die onder de toepassing vallen van voorliggend decreet.

De minister verwijst in dit verband naar de laatste zin van artikel 3, waar het begrip organisatie wordt verduidelijkt : “De organisaties hebben de vorm van een vereniging, beweging of vormingsinstelling”.

Artikel 43

Op dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

TITEL VII

Algemene bepalingen met betrekking tot de uitkering van de subsidies

Artikel 44

– artikel 44, § 1

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt volledigheidshalve op dat in dit artikel de definitie van ‘beleidsperiode’ werd opgenomen. Deze definitie zou beter in artikel 2 worden opgenomen bij de definities. In artikel 44 staat deze definitie immers volledig verstoep.

De minister meent dat de formulering van § 1 voldoende duidelijk is.

– artikel 44, § 2

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de definitie ‘binnen de perken van de kredieten’ best zou worden veranderd naar ‘binnen de perken van de begroting’. Met voorliggende definitie beperkt men ook het aantal aanvragen, terwijl het vermoedelijk de bedoeling is om de subsidies te beperken, door het beperken van het aantal ‘goedgekeurde’ aanvragen.

De heer Jos Stassen meent dat deze opmerking correct is. Er zal een amendement worden ingediend dat § 2 nauwkeuriger definieert.

Een subamendement (nr. 110) op amendement nr. 68, ingediend door de heren Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers strekt ertoe in de voorgestelde tekst § 2 te vervangen door wat volgt :

“§ 2. Nieuwe organisaties kunnen voor de periode 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009 een aanvraag indienen tot het verkrijgen van een jaarlijkse subsidie als sociaal-culturele beweging. Deze aanvragen worden gehonoreerd binnen de beschikbare kredieten.”.

De indieners stellen dat het een tekstcorrectie betreft in functie van het creëren van meer duidelijkheid.

Het subamendement nr. 110 wordt unaniem aangenomen met 12 stemmen.

Artikel 45

– artikel 45, § 1

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de eerste zin van § 1 niet correct is. De ingediende begroting wordt immers steeds goedgekeurd door de regering. Het kan toch niet de bedoeling zijn om dit nog eens expliciet in een decreet te vermelden ?

De minister verduidelijkt dat hier de begroting van de organisaties wordt bedoeld. De aanvangszin van § 1 wordt dan ook best veranderd in “Als de door de organisaties ingediende begroting”.

De commissieleden stemmen unaniem in met deze aanpassing die als technische correctie zal worden ingebracht.

De minister verwijst ter verduidelijking van deze formulering naar het decreet "Breyne". Dit is het decreet van 8 april 1987 houdende aanpassing van de regeling voor de toekenning van subsidievoorschotten voor de jeugd- en volwassenenvorming (Belgisch Staatsblad van 10 juni 1987), gewijzigd bij het decreet van 1 juli 1992 houdende wijziging van het decreet van 8 april 1987 houdende aanpassing van de regeling voor de toekenning van subsidievoorschotten voor de jeugd- en volwassenenvorming en van het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk (Belgisch Staatsblad van 4 september 1992). Inmiddels werd dit decreet opgeheven en de bepalingen ervan opgenomen in de diverse nieuwe decreten. Uit de parlementaire voorbereiding van het oorspronkelijke decreet van Paul Breyne kan volgens de minister duidelijk afgeleid worden dat het gaat om de begroting van de gesubsidieerde organisatie (zie *Parl. St. Vlaamse Raad* 1986-87, nr. 169).

– artikel 45, § 2

Op de opmerking van mevrouw Mieke Van Hecke dat hier voor de eerste maal over een ‘kalenderjaar’ wordt gesproken, terwijl elders steeds de term ‘werkjaren’ wordt gehanteerd, antwoordt de minister dat hier terecht een kalenderjaar wordt bedoeld.

Mevrouw Mieke Van Hecke leest verder in dezelfde paragraaf dat de jaarplannen en jaarverslagen aan bepaalde financiële vereisten moeten voldoen, waaronder de sluitende begroting. Uit de afrekening en de balans moet blijken of de organisatie sluitend of batig kan werken. De spreker hoopt dat een en ander in de uitvoeringsbesluiten nauwkeuriger wordt omschreven. Bovendien is het wenselijk dat een organisatie in uitzonderlijke omstandigheden ook deficitair kan werken, op voorwaarde dat dit wordt gemotiveerd, en het deficit in de daaropvolgende jaren effectief wordt weggewerkt.

De minister verduidelijkt dat eerst een financiële reserve ten bate van de organisatie moet worden opgebouwd, alvorens een tekort in een volgend boekjaar kan worden getolereerd. Er moet met andere woorden steeds een realistische begroting worden voorgelegd. Bovendien wordt deze defini-

tie gehanteerd om problemen met het Rekenhof te voorkomen indien er batig wordt gewerkt.

Op voorstel van mevrouw Mieke Van Hecke wordt de tweede zin van § 2 herschreven als : “De organisatie voor sociaal-cultureel volwassenenwerk legt jaarlijks de rekeningen ...”. Deze aanpassing wordt met instemming van de commissieleden als een technische correctie in de tekst van het ontwerp van decreet ingevoegd.

Artikel 46

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat de Vlaamse regering geen specifieke decreetsbepaling nodig heeft om per beleidsperiode de bedragen aan te passen. Dit valt immers binnen de bepalingen voor het opstellen van de begroting. De definitie ‘per beleidsperiode’, en dus om de vier jaar, gaat bovendien in tegen de annuïteit van de begroting. Ook stelt zich de vraag naar het concrete mechanisme en op basis van welke documenten men de middelen voor ‘een volgende beleidsperiode’ zal vastleggen. In de sector bestaat trouwens ook onzekerheid omdat ‘aanpassen’ ook een vermindering kan betekenen van de toegekende bedragen.

De heren Dany Vandenbossche en Jos Stassen verduidelijken dat artikel 46 werd ingeschreven om de sector de zekerheid te geven dat de bedragen – die overigens aan de normen vasthangen – voor een beleidsperiode vastliggen. Bovendien wordt vermeden dat telkens een begrotingsaanpassing nodig is om de bedragen jaarlijks vast te leggen. Per periode wordt op deze wijze telkens de discussie bevorderd over het bepalen van de hoeveelheid middelen die nodig is voor het uitvoeren van het voorgenomen beleid. In de Kunstensector wordt trouwens ook op deze wijze gewerkt.

Mevrouw Mieke Van Hecke blijft erbij dat het artikel enkel de waarde heeft van een intentieverklaring.

Artikel 47

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat men ervan uitgaat dat de subsidie-enveloppes die vanaf 1 januari 2003 gelden, gekoppeld worden aan het indexcijfer. Maar door alle overgangsmaatregelen

wordt de inwerkingtreding van het decreet over verschillende jaren uitgesmeerd en kan men pas dan een definitieve regeling vastleggen. Zo starten bijvoorbeeld de beleidsperiodes op 1 januari 2004, terwijl artikel 60 voorziet in een uitzonderlijke subsidie-enveloppe in 2003 voor de uitbouw van de volkshogescholen.

De minister stelt zeer formeel dat alle bedragen die in het decreet worden opgenomen, ook worden geïndexeerd. De startbedragen zijn dus per jaar onderworpen aan de index. Het jaar 2003 wordt gelijkgesteld met 100. De minister stemt ook in met de vraag van mevrouw Mieke Van Hecke dat dit zou worden meegedeeld aan de organisaties die op deze wijze zekerheid verwerven over hun budget voor 2003.

TITEL VIII

Ophefbepalingen

Artikel 48

Mevrouw Mieke Van Hecke betwijfelt sterk of het een courante werkwijze is dat uitvoeringsbesluiten decretaal worden opgeheven. Spreker meent dat uitvoeringsbesluiten moeten worden opgeheven door nieuwe uitvoeringsbesluiten.

De minister antwoordt dat hier bewust werd gekozen om de uitvoeringsbesluiten bij decreet op te heffen.

Mevrouw Mieke Van Hecke waarschuwt uitdrukkelijk voor een juridisch vacuüm tussen het van kracht worden van voorliggend decreet, en het publiceren van de overeenstemmende uitvoeringsbesluiten. De bestaande uitvoeringsbesluiten zouden immers in de overgangperiode nog hun nut kunnen bewijzen.

Artikel 49 tot en met 53

Op deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

TITEL IX

Overgangsbepalingen

HOOFDSTUK I

Sociaal-culturele verenigingen

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat voorliggend ontwerp van decreet ingrijpende wijzigingen in de sector zal teweegbrengen. Het is daarom zeer belangrijk dat de wijzigingen duidelijk aan de sector worden gecommuniceerd, in samenwerking met het steunpunt en de belangenbehartiger. Daarnaast moet ook aandacht worden geschonken aan het standpunt van de vakbonden die aandringen op overleg, om tot een kaderakkoord te komen betreffende alle personeelsbewegingen, inclusief de aandacht voor alle verschillende soorten statuten die in deze beweging moeten worden betrokken. Spreker benadrukt het nut van dit overleg, vooral omdat het zo een omvangrijke operatie betreft.

De minister wil over deze vraag geen enkele twijfel laten bestaan. Gezien de complexiteit van het decreet zal op dit verzoek zeker worden ingegaan. Momenteel wordt trouwens gewerkt aan de evaluatie van het Vlaams intersectoraal akkoord inclusief de DAC-regularisaties. De minister deelt mee dat er betreffende de algemene toepassing van de VIA-akkoorden, en apart ook de DAC'ers, een quasi parallel decreet in voorbereiding is dat deze arbeidsrechtelijke aspecten regelt. Dit gebeurt mede op vraag van de sociale partners, om alles te kunnen regelen via een collectieve arbeidsovereenkomst, zodat men een globaal zicht behoudt over de tewerkstellingssituatie in het algemeen.

Artikel 54

– artikel 54, § 1

De heer Jos Stassen verwijst naar de bespreking van artikel 31, § 2, waar werd beslist om bij wijze van technische correctie in heel het decreet de zinsnede “zoals tot op heden gewijzigd” te schrappen. Deze wijziging wordt ook in artikel 54, § 1 doorgevoerd.

– artikel 54, § 3

Een subamendement (nr. 111) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, me-

vrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe in de voorgestelde tekst § 3 schrappen.

De indieners stellen dat uitzonderingen die in deze paragraaf en dit artikel worden ingevoegd voor migrantenverenigingen, ten aanzien van de voorwaarden die worden gesteld aan andere verenigingen, een vorm zijn van zogenaamd “positieve” discriminatie. Deze schenden daarmee het gelijkheidsbeginsel. In principe zou de spreker nog akkoord kunnen gaan met enkele overgangsmaatregelen voor de migrantenverenigingen, indien deze beperkt zijn van aard en ook beperkt in de tijd. In de loop van 2008 zal echter nogmaals geëvalueerd worden, waarbij dus de kans bestaat op een verlenging ervan. De overgangsmaatregel is er dus niet op gericht om speciale voordelen af te bouwen, maar eerder op het bestendigen en eventueel nog uitbouwen van bepaalde uitzonderingstegemoetkomingen.

Mevrouw Mieke Van Hecke is het hier niet mee eens. De ingeschreven overgangsmaatregelen moeten net een waarborg bieden voor een correcte integratie van deze verenigingen. De spreidingsvoorwaarden zullen moeilijk worden gehaald, en wat dit betreft kondigt de spreker aan dat zij in artikel 55 een amendement zal voorstellen om de voorwaarden te versoepelen.

Het subamendement nr. 111 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

Artikel 55

Een subamendement (nr. 112) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Niki De Gryze, mevrouw Hilde De Lobel en de heren Wilfried Aers en Miel Verrijken strekt ertoe de voorgestelde tekst van dit artikel te schrappen.

De indieners verwijzen naar de verantwoording van amendement nr. 110 dat onder artikel 54 werd toegelicht.

De heer Jos Stassen benadrukt dat het een fundamentele keuze van de meerderheid is om voor de verenigingen van migranten een aantal uitzonderingen toe te staan.

Het subamendement nr. 112 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 3.

– artikel 55, § 2

Een subamendement (nr. 113) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 2, op de achtste regel, na de woorden “via fusie” de woorden “*of een samenwerkingsverband*” in te voegen.

Een “fusie” veronderstelt volgens mevrouw Mieke Van Hecke een totaal nieuwe entiteit zonder rekening te houden met de eigenheid van de toetredende partners. Een samenwerkingsverband houdt deze partners wel zichtbaar en aldus de drempel tot samenwerken veel lager. De verscheidenheid is immers zeer groot, zodat een samenwerking sneller tot stand kan komen als de eigen identiteit kan worden behouden. Dit is niet het geval bij een fusie. Zeker tot het evaluatiejaar zou het daarom beter zijn om te werken met samenwerkingsverbanden.

De minister stelt duidelijk dat het niet noodzakelijk een fusie hoeft te zijn. Samenwerking om bepaalde normen te halen is immers aanvaardbaar. Deze samenwerking zal inderdaad uitgaan van de specifieke eigenheid en structuren. De finaliteit wordt uiteindelijk pas in 2009 geëvalueerd, waarbij een fusie vanuit het verenigingsconcept het meest voor de hand ligt. Dit staat echter los van de vraag hoe dit bij onderlinge fasering wordt aangepakt.

Mevrouw Mieke Van Hecke blijft erbij dat hiermee een drempel wordt ingebouwd die er beter niet zou zijn, zeker omdat ze apart niet worden erkend.

De minister ontkent dit. Tot 2009 worden uitzonderingen toegelaten. De discussie over fusie of samenwerkingsverband is daarom op dit ogenblik eerder theoretisch. Als er een samenwerkingsverband is, wordt trouwens één subsidie uitgekeerd, net als bij een fusie. Hoe men dat onderling verdeelt, is een interne aangelegenheid voor het samenwerkingsverband.

De heer Jos Stassen vat samen dat de norm pas moet worden bereikt in 2009, waarbij de vraag open blijft in welke mate op dat moment een samenwerkingsverband voldoende wordt geacht om als één dossier te worden beschouwd. Ondertussen wordt samenwerking bevorderd, maar deze heeft geen repercussie op de dossiers. Enkel het aantal afdelingen is dus tot 2009 belangrijk, en niet de spreiding. De discussie over fusie en samenwerking is op dit ogenblik dus enigszins voorbarig.

Wat de financiering betreft, zo vult de minister aan, en dit tot de overgangperiode 2009, blijft de finan-

ciering op hetzelfde peil, ongeacht of de betrokken migrantenverenigingen alleen werken, samenwerken of fuseren. De berekening van de subsidies gebeurt op basis van het aantal aanvaarde afdelingen. Tot en met 2009 is er dus geen enkel probleem om binnen een samenwerkingsconstructie of een samenwerkingsverband een relatie met de overheid aan te gaan. Vanaf 2010, en los van de evaluatie die in 2008 zou kunnen gebeuren, wordt enkel nog een fusie gesubsidieerd.

Het subamendement nr. 113 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 4.

– artikel 55, § 4

De heer Jos Stassen verwijst naar de bespreking van artikel 31, § 2 waar werd beslist om bij wijze van technische correctie in heel het decreet de zinsnede “zoals tot op heden gewijzigd” te schrappen. Deze wijziging wordt ook in artikel 55, § 4, doorgevoerd.

– artikel 55, § 5

Een subamendement (nr. 70) op amendement nr. 68, ingediend door de heren, Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 5, op de achtste regel, de woorden “het beleidsplan of” te schrappen.

Een subamendement (nr. 71) op amendement nr. 68, van dezelfde indieners strekt ertoe in de voorgestelde tekst, aan § 5 de volgende zin toe te voegen :

“De subsidievereiste bepaald in artikel 5, 1°, evenals artikel 6 en artikel 11, § 1, 2°, gelden gedurende de eerste en tweede beleidsperiode niet voor deze verenigingen van migranten.”.

De subamendementen 70 en 71 strekken er volgens de heer Dany Vandenbossche toe volledige duidelijkheid te creëren omtrent de positie van verenigingen van migranten op het vlak van erkenning en subsidiëring. De positie van deze verenigingen inzake deze punten wordt vervolgens toegelicht.

De vereniging van migranten die op het ogenblik van de inwerkingtreding erkend en gesubsidieerd wordt krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksoontwikkelingswerk, krijgt op grond van artikel 4, § 4, van het voorliggende ontwerp een automatische erkenning als sociaal-culturele vereni-

ging, ook al voldoet zij niet aan de in artikel 4, § 1, 2° vermelde vereiste van voldoende aangesloten afdelingen of groepen in combinatie met de juiste geografische spreiding ervan.

Omwille van het niet voldoen aan de vereiste van voormeld artikel 4, § 1, 2°, wordt aan de vereniging van migranten krachtens artikel 55, § 1, twee beleidsperiodes de tijd gelaten om zich op dit punt te conformeren.

Deze inspanning tot het uitbouwen van een vereniging die op alle punten aan het decreet voldoet, wordt op dat specifieke punt (minimaal vijftig werkende afdelingen of groepen bereiken, gespreid zoals door artikel 4, § 1, 2°, vereist) – naast de jaarlijkse aanpassing van de subsidie-enveloppe aan het aantal aangesloten afdelingen of groepen overeenkomstig artikel 55, § 3 – ook ondersteund via de dertig procentregeling van artikel 55, § 5. Deze ondersteuning geldt zolang de vereniging van migranten voor het begin van een nieuwe beleidsperiode niet volledig voldoet aan de in artikel 4, § 1, 2°, vermelde voorwaarde voor erkenning, maar geldt maximaal enkel tot op het einde van de tweede beleidsperiode. De andere voorwaarden voor erkenning zijn voor de vereniging van migranten dus van toepassing – evenals trouwens de subsidievoorwaarden – wat bijvoorbeeld betekent dat ook zij tegen eind 2004 zullen moeten aantonen over een registratiesysteem te beschikken.

Gedurende de periode van uitbouw is de vereniging van migranten vrijgesteld van de in artikel 5, 1°, vermelde subsidievereiste van de opmaak van een beleidsplan. Zij werkt in die periode bijgevolg enkel met jaarplannen. Gelet op de vrijstelling van de opmaak van een beleidsplan is de in artikel 6 voorziene inhoudelijke en kwaliteitsbeoordeling door een adviescommissie niet voor hen van toepassing, evenmin als de in artikel 11, § 1, 2°, voorziene eventuele vermindering of vermeerdering van de subsidie-enveloppe tengevolge van voormelde beoordeling.

De subamendementen nrs. 70 en 71 worden aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

– artikel 55, § 6

De heer Jos Stassen verwijst naar de bespreking van artikel 31, § 2, waar werd beslist om bij wijze van technische correctie in heel het decreet de zinsnede “zoals tot op heden gewijzigd” te schrappen. Deze wijziging wordt ook in artikel 55, § 6, doorgevoerd.

Een subamendement (nr. 72) op amendement nr. 68, ingediend door de heren, Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 6, op de vierde regel, de woorden “het werkjaar 2001” te vervangen door de woorden “*het werkjaar 2000 of, voor de verenigingen die op basis van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswontwikkelingswerk, zoals tot op heden gewijzigd, een erkenning verkregen die inging na 31 december 2000, op basis van het aantal afdelingen of groepen van het werkjaar 2001.*”.

De indieners wijzen erop dat het oorspronkelijke voorziene principiële uitgangspunt voor de coëfficiëntaanpassing bij de inwerkingtreding van het decreet, namelijk op basis van het aantal afdelingen of groepen dat de vereniging van migranten had in het werkjaar 2000, wordt behouden, evenals de oorspronkelijke uitzondering op dit principe ten voordele van die verenigingen van migranten die, op basis van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volkswontwikkelingswerk, een erkenning verkregen die inging na 31 december 2000. Voor die laatste categorie verenigingen gebeurt de coëfficiëntaanpassing op basis van het aantal afdelingen of groepen van het werkjaar 2001.

Mevrouw Mieke Van Hecke merkt op dat met dit amendement een uitzondering wordt gemaakt op de algemene regel van het decreet dat wordt uitgegaan van het werkjaar 2001. Omwille van deze inconsequentie kondigt zij aan om tegen dit amendement te zullen stemmen.

Het subamendement nr. 72 wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

HOOFDSTUK II

Sociaal-culturele vormingsinstellingen

Artikel 56

De heer Jos Stassen verwijst naar de bespreking van artikel 31, § 2 waar werd beslist om bij wijze van technische correctie in heel het decreet de zinsnede “zoals tot op heden gewijzigd” te schrappen. Deze wijziging wordt ook in artikel 56 doorgevoerd.

Artikel 57

De heer Jos Stassen merkt op dat de instellingen in 2004 worden opgestart, en in 2005 pas de bewegingen. Omdat de bewegingen dus pas later worden opgestart, moest voor de continuïteit van de werkgelegenheid voor het personeel een oplossing worden gezocht. Dit kan binnen de regionale volkshogeschool, en voor het personeel van organisatie voor personen met een handicap binnen de federatie.

Op vraag van de commissieleden verduidelijkt de minister dat de toepassing van § 1 een aantal belangrijke consequenties heeft. Als een gespecialiseerde vormingsinstelling, of een deel ervan, een sociaal-culturele beweging wenst te worden, ontstaat er een potentieel probleem waarvoor een oplossing moet worden gezocht. Deze vormingsinstelling komt immers niet meer in aanmerking om dat ene overgangsjaar nog als gespecialiseerde vormingsinstelling te fungeren, omdat ze niet meer aan deze voorwaarden voldoet. Om dit jaar te overbruggen sluit men best aan bij een volkshogeschool. Dit geeft de personeelsleden alleszins een statutaire garantie. Want als men een dossier indient als beweging, moet men nog steeds een positieve beoordeling en beslissing krijgen om gesubsidieerd te worden. Als men in het slechtste geval niet erkend en gesubsidieerd zou worden als beweging, is er via de regionale volkshogeschool nog steeds een oplossing voor het personeel. Bij een positieve beslissing kan men nog steeds overwegen om de personeelsleden al dan niet de overstap te laten maken.

Een andere overgangsregeling met garanties voor het te overbruggen jaar zou volgens de minister eventueel veel kwalijker gevolgen kunnen hebben bij een negatieve beslissing voor de erkenning als beweging. In dit geval is er voor het personeel immers geen toetredingsmogelijkheid meer bij de regionale volkshogeschool.

Artikel 58

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt het een goede zaak dat de overheid in de overgangsbepalingen aandacht heeft voor de positie van de personeelsleden in de overgangssituatie. Dit was overigens ook de vraag van de FOV.

Vervolgens worden nog twee tekstverbeteringen aangebracht.

Met instemming van alle commissieleden wordt bij wijze van technische correctie in de laatste regel van § 3 het woord ‘overgang’ vervangen door ‘overgangperiode’.

De heer Jos Stassen verwijst ook naar de bespreking van artikel 31, § 2, waar werd beslist om bij wijze van technische correctie in heel het decreet de zinsnede “zoals tot op heden gewijzigd” te schrappen. Deze wijziging wordt ook in artikel 58 doorgevoerd in de paragrafen 1, 2, 4 en 5.

Artikel 59

– artikel 59, 1°

Mevrouw Mieke Van Hecke meent dat de slotzin van 1° erop neerkomt dat bij gebrek aan geschikte kandidaten, men effectief een aanwerving buiten het bestand kan “verrichten” in plaats van “motiveren”.

De minister erkent dat in dit geval effectief een aanwerving kan worden verricht, maar dat deze steeds moet gemotiveerd worden. Vandaar dat het woord “motiveren” wel degelijk op zijn plaats staat.

Met instemming van de commissieleden stelt de minister ook voor om bij wijze van technische correctie in de voorlaatste zin het woord “zouden” te schrappen.

– artikel 59, 2°

Op voorstel van de minister, en met instemming van de commissieleden wordt de volgende tekstverbetering aangebracht bij wijze van technische correctie.

In 2° wordt de tekst “gesubsidieerde personeelsbestand” verplaatst van de negende en tiende regel, naar de achtste regel, waar het wordt toegevoegd na de zinsnede “personeelsleden uit het”.

– artikel 59, 8°

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst op de talrijke taken die de Vlaamse administratie reeds behartigt, en vraagt of de taak van bemiddelaar niet kan overgedragen worden aan de VDAB.

Volgens de minister betreft het een zeer beperkte bemiddelingstaak die best door de administratie kan worden uitgevoerd. Het betreft immers niet de

hele groep van personeelsleden, maar enkel deze die zich in de restgroep bevinden. Dit is de groep overblijvende personeelsleden die moet verdeeld worden over de regio's waar nog niemand is, maar waarvoor zij zelf geen optie hadden uitgesproken. In dit geval moet bij deze zeer beperkte groep nog worden bemiddeld.

Artikel 60

Op voorstel van de commissieleden wordt bij wijze van technische correctie op de tweede regel van § 1 het woord “subsidie-enveloppe” vervangen door “financiële tussenkomst”.

HOOFDSTUK III

De sociaal-culturele diensten

Artikel 61

Mevrouw Mieke Van Hecke vindt de formulering van de laatste zin van § 6 nogal vaag. Van wat precies bepaalt de Vlaamse regering de modaliteiten ?

De minister verduidelijkt dat deze zin moet gelezen worden als een onderdeel van § 6. Er zijn immers twee mogelijkheden voor de bedoelde diensten. Ofwel moeten zij federeren tot één federatie, ofwel sluiten zij zich aan bij een van de federaties van vormingsorganisaties voor personen met een handicap, wat dit hoofdstuk betreft. Dit kan echter enkel op voorwaarde dat ze niet aansluiten bij de regeling in het decreet voor bewegingen of vormingsorganisaties voor personen met een handicap.

Het is volgens de minister de bedoeling om via uitvoeringsbesluiten de modaliteiten te bepalen voor zowel het aansluiten bij een van de federaties voor vormingsorganisaties voor personen met een handicap, als het vormen van één federatie. Er was immers de uitdrukkelijke vraag van een aantal diensten om aan te sluiten bij de vormingsinstellingen. Omdat men momenteel echter nog geen zicht heeft op de beste optie voor deze diensten, werd afgesproken om in onderling overleg op zoek te gaan naar oplossingen waardoor ze een normale positie kunnen innemen als beweging, of als vormingsinstelling voor personen met een handicap. Daarom wordt de mogelijkheid voorzien om dit in een apart besluit in te schrijven, waardoor nog alle mo-

gelijkheden kunnen worden benut ten bate van de instellingen.

Op de vraag van Mevrouw Mieke Van Hecke of het hier dan ad nominatim subsidies betreft, antwoordt de minister dat het een aparte basisallocatie betreft.

TITEL X

Slotbepaling

Artikel 62

Een subamendement (nr 114) op amendement nr. 68, ingediend door mevrouw Mieke Van Hecke strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 1, op de eerste regel, de woorden “in de loop van” te vervangen door de woorden “voor 30 juni”.

Deze concretisering van de tijdsbepaling van de evaluatie in 2005, benadrukt volgens de indiener het belang van de evaluatie én het feit dat men er rekening mee moet kunnen houden bij het opstellen van de begroting voor 2006 en de beleidsplannen vanaf 2006.

Het subamendement nr. 114 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

Een subamendement (nr. 73) op amendement nr. 68, ingediend door de heren Marino Keulen, Dany Vandenbossche, Jos Stassen en Herman Lauwers strekt ertoe in de voorgestelde tekst, in § 2, 1°, h), op de derde regel, de woorden “§ 1 en § 3,” te schrappen.

De indieners verduidelijken dat de overgangsbepalingen voor sociaal-culturele verenigingen, zoals bepaald in artikel 54, allen gelden met ingang van 1 januari 2003. De verwijzing wordt aldus aangepast aan de wijzigingen aangebracht aan artikel 54.

Mevrouw Mieke Van Hecke wijst erop dat voorliggend ontwerp van decreet uitwerking zal hebben met terugwerkende kracht tot 1 januari 2003. Dit betekent dat men voor de toepassing een half jaar zal teruggaan in de tijd. Dit is toch wel zeer ver. De spreker hoopt dat de sector ook wijs raakt uit de vele artikelen die apart in werking treden, en dat dit geen aanleiding geeft tot vergissingen. Het zou best zijn dat men ten behoeve van de sector een tabel opmaakt van de artikelen, samen met de datum van inwerkingtreding.

Het subamendement nr. 73 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 3 onthoudingen.

4. Stemverklaringen

Mevrouw Mieke Van Hecke spreekt haar uitdrukkelijke waardering uit voor wat in het ruime middenveld wordt gepresteerd, via het in contact treden met moeilijk te bereiken mensen, en de invulling van vele gemeenschapsvormende functies

De spreker heeft echter bezwaren tegen een aantal principiële keuzes die door de meerderheid werden gemaakt, en waartegen tijdens de algemene bespreking reeds argumenten werden aangehaald. De vermindering van de middelen die men oorspronkelijk voor de realisatie van het decreet nodig had, legt bovendien een zware hypotheek op de invulling van voorliggend ontwerp van decreet, en derhalve op de realisatie van de plannen van zowel de overheid als de verschillende organisaties.

Om deze redenen, zal de spreker tegen het decreet stemmen. Dit doet echter geen afbreuk aan haar bekommernis voor de sector, en voor de inspanningen die door iedereen zijn geleverd bij de totstandkoming van het decreet.

Mevrouw Hilde De Lobel deelt mee dat het Vlaams Blok tegen voorliggend decreet zal stemmen omwille van de vele uitzonderingsmaatregelen die voor de organisaties van vreemdelingen in het decreet werden ingeschreven. Het decreet is ook veel te vaag gehouden, waarbij duidelijke criteria ontbreken inzake erkenning en subsidiëring. Dit opent de deuren naar politieke willekeur. Hier zijn de zwakst vertegenwoordigde organisaties – die uitgaan van een Vlaams-nationaal standpunt – het slachtoffer van.

De heer Dany Vandenbossche is het hier niet mee eens. Hij vindt het ongehoord dat reeds intentieverklaringen worden afgelegd over een decreet dat nog niet in uitvoering is.

De minister looft de fracties voor de bijdrage die werd geleverd om tot voorliggend ontwerp van decreet te komen. Hieruit blijkt dat bij iedereen een groot engagement aanwezig is t.o.v. de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Uiteraard benadert iedereen deze sector vanuit zijn eigen standpunt, wat uiteraard weerspiegeld wordt in de stemmingen.

De minister spreekt ook zijn waardering uit voor de bijdrage van de administratie en van de kabinetsleden die bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet talrijke besprekingen met de sector hebben begeleid. Ook de vele amendementen tonen volgens de minister aan dat de commissieleden erg gedreven waren om tot een duidelijk afgebakende decreettekst te komen. De vele amendementen hebben inderdaad de kwaliteit van de oorspronkelijk ingediende versie sterk verbeterd.

Samen met iedereen die een bijdrage tot voorliggend ontwerp van decreet heeft geleverd, hoopt de minister dat er in de toekomst meer middelen beschikbaar zullen zijn om de vele verwachtingen die dit decreet heeft gewekt, te kunnen inlossen.

5. Eindstemming

Het amendement nr. 68 (stuk 1501/3) zoals geamendeerd, wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 4.

Dit amendement leverde een totaal nieuwe tekst voor het ontwerp van decreet, zoals reeds in de inleiding werd toegelicht. De amendering (subamendementen) van het amendement nr. 68 leidde uiteindelijk tot de definitieve tekst aangenomen door de commissie van het ontwerp van decreet betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

De verslaggever,

Herman LAUWERS

De voorzitter,

Jos STASSEN

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**TITEL I****Algemene bepalingen****Artikel 1**

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder :

- 1° sociaal-cultureel volwassenenwerk : een onderdeel van het beleidsveld sociaal-cultureel werk ; het omvat de activiteiten die de ontplooiing van volwassenen en hun maatschappelijke participatie willen bevorderen ; personen nemen er vrijwillig deel aan, los van enig schoolverband en los van elke vorm van beroepsopleiding ;
- 2° sociaal-culturele methodiek : een wijze van denken en handelen, die gesteund is op reflectie, ervaringsdeskundigheid en wetenschappelijke inzichten ; die methodiek wordt door sociaal-culturele verenigingen, instellingen en bewegingen en hun vrijwillige en professionele medewerkers gebruikt om individuen en groepen aan te spreken en te activeren in één of meerdere bestaansdimensies en in hun diverse leefsituaties ; deze bestaansdimensies kenmerken de mens als zin- en waardezoeker, als kennisverwerker, als vaardige actor of creatieve explorator, als cultuurschepper en sociaal wezen ; als doelstellingen staan het ontwikkelen van een eigen identiteit, het bevorderen van sociale integratie en maatschappelijke participatie en de opbouw van een democratische, duurzame en inclusieve samenleving voorop ; daartoe worden op bewuste en doordachte wijze open kansen geschapen, die uitnodigen tot ontmoeting en informeel leren ; er worden processen van kritische bewustwording, reflexieve verantwoording en persoonlijke bekwaming gestimuleerd ; er wordt aangezet tot de ontwikkeling van sociale, culturele en communicatieve competenties en de vorming van sociale netwerken en culturele symbolen ; in het scheppen en benutten van deze kansen zijn de betrokken personen en groepen actieve deelnemers, met wie de mede-

werkers in dialoog treden over de concrete doelen en de aanpak ;

- 3° gemeenschapsvormende functie : de functie die gericht is op het versterken en vernieuwen van het sociale weefsel en op groepsvorming met het oog op een democratische, solidaire, open en cultureel diverse samenleving ;
- 4° culturele functie : de functie die, zowel in de brede als de engere zin, gericht is op het verhogen van de participatie aan de cultuur die de samenleving te bieden heeft ;
- 5° maatschappelijke activeringsfunctie : de functie die gericht is op het organiseren, stimuleren en begeleiden van vormen van maatschappelijk engagement en sociale actie ;
- 6° educatieve functie : de functie die gericht is op lerende personen en groepen en die gekenmerkt wordt door het organiseren en begeleiden van educatieve programma's op lokaal en bovenlokaal vlak ;
- 7° niet-formele educatie : een geïnstitutionaliseerde vorm van volwasseneneducatie waarbij de deelnemer kennis, inzicht en vaardigheden vergroot voor zichzelf en anderen, met het oog op persoonsontplooiing en het actief participeren in een democratische samenleving, en waarbij een sociaal-culturele methodiek gehanteerd wordt met zowel open als gesloten doeloriëntaties ; de bovenstaande definitie wordt, wat de te subsidiëren activiteiten betreft, verder in dit decreet per werkvorm ingevuld ;
- 8° vereniging : een netwerk van afdelingen of groepen, dat gericht is op de zingeving en emancipatie van leden en deelnemers, met het oog op persoonlijke en maatschappelijke ontplooiing ; de vereniging heeft een gemeenschapsvormende functie, een culturele functie, een maatschappelijke activeringsfunctie en een educatieve functie ; ze ontplooit een werking in groepsverband en hanteert een sociaal-culturele methodiek ;
- 9° beweging : een organisatie met landelijk karakter die gespecialiseerd is in een thema of een cluster van nauw verwante thema's ; een beweging organiseert activiteiten op het vlak van sensibilisatie, educatie en sociale actie met het oog op maatschappelijke verandering ; ze richt zich daartoe op een ruim publiek ; een beweging heeft een educatieve en een maatschappelijke

lijke activeringsfunctie en hanteert een sociaal-culturele methodiek ;

10° volkshogeschool : een pluralistische organisatie die tot doel heeft het organiseren, structureren en coördineren van het niet-formele educatieve aanbod in een afgebakende regio ; de volkshogeschool heeft naast een culturele en gemeenschapsvormende functie, in hoofdzaak een educatieve functie en hanteert een sociaal-culturele methodiek ;

11° gespecialiseerde vormingsinstelling : een instelling die een vormingsaanbod organiseert met betrekking tot een welbepaald thema of cluster van nauw verwante thema's ; de gespecialiseerde vormingsinstelling heeft naast een culturele en een gemeenschapsvormende functie, in hoofdzaak een educatieve functie en hanteert een sociaal-culturele methodiek ;

12° beleidsplan : een document waarin de organisatie haar toekomstig beleid duidelijk maakt voor zichzelf, voor de overheid en voor de buitenwereld ; het omvat de missie van de organisatie, de omgevingsanalyse, datgene wat ze op het ogenblik van de opmaak van het beleidsplan doet, datgene wat ze in de volgende beleidsperiode wil bereiken, alsook de wijze waarop ze dit wil realiseren ;

13° programma : een door de volkshogeschool of gespecialiseerde vormingsinstelling opgezette en vooraf bekendgemaakte reeks educatieve activiteiten rond een duidelijk vooropgesteld onderwerp, die gebracht wordt onder deskundige begeleiding, met een continuïteit in methodische opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding ;

14° thema : een onderwerp waarop de werking van een sociaal-culturele organisatie zich richt en dat duidelijk afgebakend kan worden ;

15° open aanbod : een aanbod dat voldoende tijd vooraf openbaar is aangekondigd en waarop ieder persoon zich vrijwillig kan inschrijven ;

16° afdeling of groep : een duurzame zelforganisatie van vrijwilligers die verantwoordelijkheid opneemt voor de bestuurlijke en inhoudelijke werking en hierin professioneel ondersteund wordt door de vereniging ;

17° een landelijk karakter hebben : ofwel activiteiten ontplooiën in minstens vier Vlaamse provincies, ofwel een publieksbereik aantonen in

minstens vier Vlaamse provincies ; voor de toepassing van dit decreet wordt het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad beschouwd als een Vlaamse provincie ;

18° steunpunt : het landelijke steunpunt voor sociaal-cultureel volwassenenwerk ;

19° administratie : de entiteit in het ministerie die bevoegd is voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

Artikel 3

De Vlaamse Gemeenschap wil in het domein van het sociaal-cultureel volwassenenwerk organisaties ondersteunen die een bijdrage leveren tot de vorming van competente en geëmancipeerde personen, en zo de gemeenschapsvorming bevorderen. Die organisaties hebben de vorm van een vereniging, beweging of vormingsinstelling.

TITEL II

Sociaal-culturele verenigingen

HOOFDSTUK I

Erkenning

Artikel 4

§ 1. Verenigingen worden erkend als ze aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° ze zijn een vereniging zonder winstoogmerk ;

2° ze hebben minstens vijftig werkende afdelingen of groepen, gespreid over minstens drie Vlaamse provincies, waarbij in elke provincie minstens tien aangesloten afdelingen of groepen actief zijn ; het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt hierbij beschouwd als Vlaamse provincie ;

3° ze beschikken over een registratiesysteem met betrekking tot de werking van de aangesloten afdelingen of groepen, dat voldoet aan de vereisten die de Vlaamse regering heeft vastgesteld ;

4° ze hebben doelstellingen waaruit de werking ten aanzien van de maatschappelijke active-

rings-, de culturele, de educatieve en de gemeenschapsvormende functie blijkt ;

5° ze onderschrijven de principes en de regels van de democratie en van het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en passen ze toe in hun werking ;

6° in het beheer en het beleid van de vereniging hebben de vrijwilligers een bepalende inbreng ;

7° ze hebben een democratische en zelfstandige werking.

§ 2. Vanaf de tweede beleidsperiode kunnen per beleidsperiode nieuwe verenigingen erkend worden.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de erkenning van nieuwe verenigingen, de intrekking van de erkenning, alsook de procedure voor het instellen van beroep bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 15 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor de Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.

§ 4. De verenigingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd worden krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, worden automatisch erkend op basis van het aantal afdelingen of groepen waarvoor ze voor het werkjaar 2000 gesubsidieerd werden. De verenigingen die in 2002 een voorlopige erkenning genieten krachtens voormeld decreet van 19 april 1995 worden automatisch erkend op basis van het aantal afdelingen of groepen dat vereist is om krachtens datzelfde decreet een erkenning te bekomen. Wat de toepassing betreft van artikel 4, § 1, 3°, beschikken de verenigingen die een automatische erkenning bekomen tot eind 2004 over de tijd om aan te tonen dat zij beschikken over een registratiesysteem dat voldoet aan de vereisten.

HOOFDSTUK II

Subsidiëring

AFDELING I

Algemene voorwaarden

Artikel 5

De erkende verenigingen kunnen subsidies krijgen als ze :

1° een beleidsplan indienen voor de volgende beleidsperiode ;

2° in de werking rekening houden met principes van integrale kwaliteitszorg ;

3° binnen drie maanden na het begin van de beleidsperiode beschikken over een voltijds equivalent personeelslid en minstens twee derden van de gekregen subsidie besteden aan de vergoeding van medewerkers, al dan niet in vast dienstverband ;

4° akkoord gaan om op verzoek van de administratie alle nuttige en noodzakelijke gegevens met betrekking tot de werking te verstrekken, in de gevraagde vorm ;

5° ervoor zorgen dat in alle aspecten van de werking het Nederlands als voertaal gebruikt wordt.

Artikel 6

§ 1. De beleidsplannen worden door een adviescommissie op hun inhoud en kwaliteit beoordeeld. Die commissie beoordeelt de beleidsplannen en brengt ze onder in vijf categorieën, met een gradatie van positief naar negatief. De administratie onderzoekt de helderheid, transparantie en realiteitswaarde in samenhang met de financiële ramingen.

§ 2. De adviescommissie beschikt over de volgende beoordelingselementen :

1° de wijze waarop de vier functies, vermeld in artikel 2, 8°, worden gerealiseerd ;

2° de wijze van begeleiding van de afdelingen of groepen, de ontwikkeling van het afdelingswerk en groepswerk, het aantal afdelingen of groepen ;

3° het beleid ten aanzien van de vrijwilligers ;

4° de acties met het oog op de verruiming en verbreding van de participatie ;

5° de communicatie met de leden ;

6° het ontwikkelen van acties met een landelijk karakter ;

7° het ontwikkelen van vernieuwende en bijzondere activiteiten ;

8° de aandacht voor culturele diversiteit ;

9° de aandacht voor samenwerking en netwerkvorming met andere organisaties.

De vereniging expliciteert in haar beleidsplan hoe zij zich binnen haar toekomstige werking verhoudt ten overstaan van deze beoordelingselementen.

§ 3. In afwijking van § 1 kan de erkende vereniging voor de eerste beleidsperiode op vrijwillige basis de adviescommissie verzoeken om een inhoudelijke en kwaliteitsbeoordeling van haar beleidsplan.

§ 4. Vanaf de tweede beleidsperiode is de evaluatie van de realisatie van het beleidsplan in de voorgaande beleidsperiode eveneens een element voor de beoordeling van het beleidsplan.

Artikel 7

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor het indienen van de aanvraag voor subsidiëring en voor de beoordeling van de beleidsplannen, de samenstelling van de adviescommissie, alsook de regels met betrekking tot de opmaak van het beleidsplan.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de adviescommissie samen na een voorafgaand advies over het profiel van de leden ervan door de raad die bevoegd is voor de adviesverstrekking in de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

§ 3. De adviezen die leiden tot de beslissing van de Vlaamse regering betreffende de subsidies zijn openbaar na het beëindigen van de procedure.

AFDELING II

De subsidies

Artikel 8

§ 1. De subsidies worden toegekend voor een beleidsperiode in de vorm van een jaarlijkse enveloppe.

§ 2. De individuele subsidie-enveloppe van de vereniging wordt vastgesteld door de Vlaamse regering, op voorstel van de administratie en vanaf de tweede beleidsperiode eveneens rekening houdend met de inhoudelijke en kwalitatieve beoordeling door de adviescommissie.

ONDERAFDELING I

De eerste beleidsperiode

Artikel 9

Voor de verenigingen, vermeld in artikel 4, § 4, wordt de jaarlijkse subsidie-enveloppe als volgt vastgesteld :

1° het aantal afdelingen of groepen wordt vastgelegd op het aantal voor het werkjaar 2000 aanvaarde actieve afdelingen of groepen ;

2° aan de afdelingen wordt een waarde toegekend : minimaal 2.230 euro voor de eerste 100 afdelingen, minimaal 1.735 euro voor 101 tot 200 afdelingen, en minimaal 990 euro voor de afdelingen boven 200.

Artikel 10

§ 1. In vergelijking met de subsidie die zij ontving voor het werkingsjaar 2001, wordt de toename van de subsidie-enveloppe van de vereniging, die het gevolg is van de toepassing van artikel 9, 1° en 2°, voor de verenigingen bedoeld in artikel 4, § 4, voor de eerste beleidsperiode beperkt tot maximaal 100.000 euro.

§ 2. In vergelijking met de subsidie die zij ontving voor het werkingsjaar 2001, wordt de daling van de subsidie-enveloppe van de vereniging, die het gevolg is van de toepassing van artikel 9, 1° en 2°, voor de verenigingen bedoeld in artikel 4, § 4, voor de eerste beleidsperiode beperkt tot maximaal vijf percent.

§ 3. §§ 1 en 2 gelden niet voor de verenigingen van migranten die op het ogenblik van de inwerking-treding van dit decreet erkend en gesubsidieerd zijn krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksoontwikkelingswerk, met dien verstande dat zij minstens de subsidie behouden die zij voor het werkingsjaar 2001 bekwamen.

ONDERAFDELING II

De volgende beleidsperiodes

Artikel 11

§ 1. Voor de erkende verenigingen gelden voor de berekening van de jaarlijkse subsidie gedurende elke volgende beleidsperiode de volgende regels :

- 1° de uitgangsspositie is het jaarlijkse subsidiebedrag van de vorige beleidsperiode ;
- 2° op basis van de inhoudelijke en kwalitatieve beoordeling van het beleidsplan kan de subsidie per vereniging vermeerderen, verminderen of gelijk blijven ; voor de twee negatieve categorieën geldt een vermindering van respectievelijk tien of twintig percent ; voor de twee positieve categorieën kan, binnen de beschikbare begrotingskredieten, een procentuele vermeerdering worden toegekend, zonder dat evenwel een maximum van twintig percent kan worden overschreden.

§ 2. De in § 1, 2°, bedoelde vermindering wordt voor de vereniging die onder de toepassing valt van artikel 10, § 1, telkens voor elke beleidsperiode waarvoor zij beslist wordt, en desgevallend cumulatief ingeval van meerdere achtereenvolgende verminderingen, aangerekend op het subsidiebedrag dat voor de betrokken vereniging bekomen zou worden met toepassing van artikel 9, 1° en 2°, in de mate waarin de werking van de vereniging op het ogenblik van de beoordeling nog beantwoordt aan de uitgangssituatie die leidde tot de toekenning van de subsidies conform artikel 9. Het bedrag van de procentuele vermindering wordt vastgesteld op basis van het subsidiebedrag waarop de vereniging overeenkomstig artikel 10, § 1, recht heeft.

De in § 1, 2°, bedoelde vermeerdering wordt voor de vereniging die onder de toepassing valt van artikel 10, § 1, toegevoegd aan de subsidie waarop zij krachtens datzelfde artikel recht heeft. Het bedrag

van de procentuele vermeerdering wordt vastgesteld op basis van het subsidiebedrag dat de vereniging met toepassing van artikel 9, 1° en 2°, bekomen zou hebben. Deze toepassing geldt voor de volgende beleidsperiodes tot wanneer de gederfde subsidie volledig werd gecompenseerd.

§ 3. De in § 1, 2°, bedoelde vermindering wordt voor de vereniging die onder de toepassing valt van artikel 10, § 2, in mindering gebracht van het subsidiebedrag waarop de vereniging krachtens artikel 10, § 2, recht heeft. Het bedrag van de procentuele vermindering wordt vastgesteld op basis van het subsidiebedrag waarop de vereniging recht heeft overeenkomstig artikel 10, § 2.

De in § 1, 2°, bedoelde vermeerdering wordt voor de vereniging die onder de toepassing valt van artikel 10, § 2, toegevoegd aan het subsidiebedrag dat voor de betrokken vereniging bekomen wordt met toepassing van artikel 10, § 2. Het bedrag van de procentuele vermeerdering wordt vastgesteld op basis van de subsidie die de vereniging met toepassing van artikel 9, 1° en 2°, bekomen zou hebben.

§ 4. In afwijking van § 1, 1°, is de uitgangsspositie voor de berekening van de jaarlijkse subsidie gedurende de derde beleidsperiode van de erkende verenigingen van migranten, het subsidiebedrag dat aan hen werd toegekend tijdens het laatste jaar van de tweede beleidsperiode.

De bepalingen van § 1, 2°, gelden pas vanaf de derde beleidsperiode voor de erkende verenigingen van migranten.

Artikel 12

Voor de nieuwe verenigingen worden de subsidies berekend op basis van de volgende regels :

- 1° het aantal afdelingen of groepen wordt vastgelegd op het minimale aantal werkende afdelingen of groepen, vereist voor de erkenning ;
- 2° voor de afdelingen wordt de waarde toegekend, vermeld in artikel 9, 2°.

AFDELING III

De startsubsidie

Artikel 13

Verenigingen kunnen een startsubsidie aanvragen als ze voldoen aan artikel 4, § 1, met dien verstande dat ze moeten beschikken over minstens vijftien-twintig lokale afdelingen of groepen, gespreid over minstens drie Vlaamse provincies. Het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt beschouwd als een Vlaamse provincie.

Artikel 14

§ 1. De startsubsidie bedraagt per vereniging op jaarbasis maximaal 50.000 euro. De toekenning van de subsidie stopt bij het einde van de beleidsperiode in kwestie.

§ 2. Een startsubsidie kan slechts eenmaal aan eenzelfde vereniging worden toegekend.

§ 3. Aanvragen kunnen enkel worden ingediend in het jaar dat aan elke beleidsperiode voorafgaat. Telkens kunnen maximaal drie aanvragers een startsubsidie krijgen.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de aanvraag tot het verkrijgen van een startsubsidie.

TITEL III

Sociaal-culturele bewegingen

HOOFDSTUK I

Algemene voorwaarden

Artikel 15

Per beleidsperiode kan een organisatie een aanvraag indienen tot het verkrijgen van een jaarlijkse subsidiëring als ze aan volgende voorwaarden voldoet :

- 1° ze is een vereniging zonder winstoogmerk ;
- 2° ze heeft statutaire doelstellingen rond één maatschappelijk relevant thema of cluster van nauw verwante thema's ;

3° ze kan aantonen dat ze gedurende minstens twee jaar een werking met landelijk karakter heeft op het vlak van sensibilisatie, maatschappelijke actie en educatie rond het thema of de cluster van nauw verwante thema's waarvoor ze een aanvraag indient ;

4° ze dient een beleidsplan in ;

5° ze kan een werking aantonen die zich situeert in het domein van het sociaal-cultureel volwassenenwerk als beweging ;

6° ze houdt in haar werking rekening met principes van integrale kwaliteitszorg ;

7° ze beschikt binnen drie maanden na het begin van de beleidsperiode over een voltijds equivalent personeelslid ;

8° ze onderschrijft de principes en de regels van de democratie en van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en past ze toe in haar werking ;

9° ze gaat ermee akkoord om op verzoek van de administratie alle nuttige en noodzakelijke gegevens te verstrekken met betrekking tot de werking en levert die gegevens in de gevraagde vorm.

Artikel 16

§ 1. De beleidsplannen worden op hun inhoud en kwaliteit beoordeeld door een adviescommissie. De commissie geeft een gemotiveerde indicatieve waardering binnen de beschikbare budgetten, zoals bedoeld in artikel 18. De administratie onderzoekt de helderheid, transparantie en realiteitswaarde in samenhang met de financiële ramingen in de aanvraag.

§ 2. De adviescommissie beschikt over de volgende beoordelingselementen :

- 1° de knowhow en expertise van de beweging met betrekking tot het thema of het cluster ; de wijze waarop die expertise verder wordt ontwikkeld ;
- 2° de wijze waarop de knowhow wordt ontsloten ;
- 3° de wijze waarop het ruime publiek rechtstreeks of onrechtstreeks wordt benaderd, inclusief de

inspanning om andere publieksgroepen aan te trekken ;

- 4° de creativiteit, de diversiteit en de originaliteit van de gehanteerde methoden, evenals de effectiviteit ervan ;
- 5° de communicatie met het publiek, de aandacht voor de media ;
- 6° de interne samenhang van het beleidsplan en de realiteitswaarde ervan ;
- 7° de aard en de omvang van de educatieve activiteiten en de werkmaterialen ;
- 8° de acties en de campagnes ;
- 9° de aandacht voor samenwerking en netwerkvorming met andere organisaties ;
- 10° het engagement van vrijwilligers en beheerders ;
- 11° de mate van professionalisering.

De beweging expliciteert in haar beleidsplan hoe zij zich binnen haar toekomstige werking verhoudt ten overstaan van deze beoordelingselementen.

§ 3. Vanaf de tweede beleidsperiode is de evaluatie van de realisatie van het beleidsplan in de voorgaande beleidsperiode eveneens een element voor de beoordeling van het beleidsplan.

Artikel 17

§ 1. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor het indienen van de aanvraag en van de beoordeling van het beleidsplan, de samenstelling van de adviescommissie, alsook de regels met betrekking tot de opmaak van het beleidsplan.

§ 2. De Vlaamse regering stelt de adviescommissie samen na een voorafgaand advies over het profiel van de leden ervan door de raad die bevoegd is voor de adviesverstrekking in de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

§ 3. De adviezen die leiden tot de beslissing van de Vlaamse regering betreffende de subsidies zijn openbaar na het beëindigen van de procedure.

HOOFDSTUK II

De subsidies

Artikel 18

§ 1. Het totale budget voor de subsidiëring van de bewegingen bedraagt minimaal 3.750.000 euro.

§ 2. De jaarlijkse subsidie-enveloppe die voor een beleidsperiode verworven wordt, bedraagt tussen 75.000 euro en 200.000 euro.

§ 3. De Vlaamse regering stelt de individuele enveloppe vast op voorstel van de administratie, rekening houdend met de beleidsbezorgdheid over voldoende pluriformiteit in de gesubsidieerde thematische werkingen, alsook met de inhoudelijke en kwalitatieve beoordeling door de adviescommissie.

TITEL IV

Sociaal-culturele vormingsinstellingen

HOOFDSTUK I

De volkshogescholen

AFDELING I

Erkenning

Artikel 19

Per regio erkent en subsidieert de Vlaamse regering één volkshogeschool. De Vlaamse regering bepaalt de regio's.

Artikel 20

§ 1. Een volkshogeschool wordt erkend als ze aan de volgende voorwaarden voldoet :

- 1° ze is een vereniging zonder winstoogmerk, opgericht door natuurlijke personen ; de leden van de vereniging, die niet tot de gesubsidieerde personeelskern kunnen behoren, zijn ofwel personen met een ruime ervaring op het vlak van niet-formele educatie, ofwel personen die als

sleutelfiguren uit de representatieve maatschappelijke sectoren beschouwd kunnen worden ;

2° ze heeft doelstellingen waaruit blijkt dat ze :

- a) in de regio een eigen aanbod heeft inzake niet-formele educatie ;
- b) het programma-aanbod spreidt over de regio ;
- c) het aanbod van andere culturele aanbieders van niet-formele educatie in de regio coördineert en afstemt, op voorwaarde dat het gaat om territoriaal duidelijk aanwijsbare initiatieven die op een gestructureerde, bestendige en systematische wijze een educatief aanbod met regionale of subregionale uitstraling organiseren ;
- d) dat gecoördineerde en afgestemde aanbod bekend maakt bij het brede publiek ;

3° ze onderschrijft de principes en de regels van de democratie en van het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens en past ze toe in haar werking.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de erkenning, de intrekking van de erkenning, alsook de procedure voor het instellen van beroep bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 15 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor de Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.

AFDELING II

Subsidiëring

Artikel 21

§ 1. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet de erkende volkshogeschool :

- 1° een beleidsplan indienen voor de komende beleidsperiode ;
- 2° in haar werking rekening houden met principes van integrale kwaliteitszorg ;

3° binnen drie maanden na het begin van de beleidsperiode beschikken over een professioneel team van medewerkers ;

4° ermee akkoord gaan om op verzoek van de administratie alle nuttige en noodzakelijke gegevens met betrekking tot de werking te verstrekken, in de gevraagde vorm ;

5° in overleg treden met de volkshogescholen uit andere regio's ;

6° jaarlijks een jaarverslag en financieel verslag, een jaarplan en begroting bezorgen.

§ 2. Het niet-formele educatieve programma-aanbod van de volkshogeschool moet in een open aanbod worden aangeboden en plaatsvinden in de autonome levenssfeer van de deelnemer. Hiervan kan worden afgeweken in geval van een programma-aanbod voor doelgroepen met een educatieve achterstand die weinig of niet bereikt kunnen worden in een open aanbod en in hun autonome levenssfeer. De uitzondering moet worden verantwoord vanuit het beleidsplan, en vanuit de strategische en operationele doelstellingen.

§ 3. Ter ondersteuning van de werking van de volkshogescholen bepaalt de Vlaamse regering de standaarden en parameters voor de beoordeling van de werking van de volkshogescholen.

§ 4. Bij het indienen van het beleidsplan maakt de administratie een beoordeling van de helderheid, transparantie en realiteitswaarde in samenhang met de financiële ramingen, alsook van de inhoudelijke invulling, rekening houdend met de door de Vlaamse regering bepaalde standaarden en parameters.

§ 5. Ter ondersteuning van de werking van de volkshogescholen richt de Vlaamse regering een adviescommissie op. Die commissie beoogt met haar advies de werking en het beleidsplan van de volkshogeschool in de toekomst nog te kunnen verbeteren.

§ 6. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de aanvraag tot subsidies, de regels met betrekking tot de opmaak van het beleidsplan, alsook de samenstelling en werking van de adviescommissie, genoemd in § 5.

§ 7. De prijszetting voor het programma-aanbod mag niet leiden tot de uitsluiting van personen met een laag inkomen.

Artikel 22

§ 1. De jaarlijkse subsidie-enveloppe van de volkshogeschool bedraagt maximaal een equivalent van zoveel maal 1,5 euro als er inwoners zijn in de betrokken regio en vanaf 2005 minimaal 300.000 euro. Wat de volkshogeschool bevoegd voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, wordt voor de berekening van dit maximum slechts 30 percent van de inwoners van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad in aanmerking genomen.

§ 2. De volkshogeschool besteedt minstens twee derden van het jaarlijkse subsidiebedrag aan de vergoeding van professionele medewerkers, al dan niet in vast dienstverband.

HOOFDSTUK II

Landelijke vormingsinstellingen

AFDELING I

Gespecialiseerde vormingsinstellingen

ONDERAFDELING I

Algemene voorwaarden

Artikel 23

§ 1. Per beleidsperiode kan een gespecialiseerde vormingsinstelling een aanvraag indienen tot het verkrijgen van een jaarlijkse subsidiëring gedurende die beleidsperiode, en een erkenning vanaf de tweede beleidsperiode, als ze aan volgende voorwaarden voldoet :

- 1° ze is een vereniging zonder winstoogmerk ;
- 2° ze heeft doelstellingen op het vlak van educatie vanuit een thema of cluster van nauw verwante thema's ;
- 3° ze heeft een werking waaruit de volgende karakteristieken blijken :
 - a) ze heeft een landelijk karakter ;
 - b) ze bestaat minstens twee jaar ;

c) ze is actief op het domein van de niet-formele educatie met inachtneming van de bepaling van artikel 2, 1° ; alleen een programma-aanbod dat via een open aanbod en in de autonome levenssfeer van de deelnemer wordt gebracht, is voorwerp van subsidiëring ;

d) ze is een autoriteit in haar vakgebied, en kan dat aantonen aan de hand van de opgebouwde expertise en knowhow, en het ontwikkelde netwerk ;

e) ze heeft een geëxpliciteerde visie op haar educatieve opdracht ;

f) ze biedt minstens 1.000 uren programma's aan ;

4° ze dient een beleidsplan in ;

5° ze houdt in haar werking rekening met principes van integrale kwaliteitszorg ;

6° ze beschikt bij de aanvraag over minstens één voltijds equivalent personeelslid ;

7° ze gaat ermee akkoord om op verzoek van de administratie alle nuttige en noodzakelijke gegevens te verstrekken met betrekking tot de werking, in de gevraagde vorm ;

8° ze onderschrijft de principes en de regels van de democratie en van het Europees Verdrag inzake de Rechten van de mens en past ze toe in de werking.

§ 2. In afwijking van § 1, 3°, c) kan de gespecialiseerde vormingsinstelling :

- 1° een programma-aanbod ontwikkelen voor kaders en multiplicatoren uit de culturele sector ; dat aanbod wordt vanuit het beleidsplan, en vanuit de strategische en operationele doelstellingen verantwoord ;
- 2° een programma-aanbod ontwikkelen voor beperkte doelgroepen met een educatieve achterstand die weinig of niet bereikt kunnen worden in een open aanbod en in hun autonome levenssfeer ; die afwijking kan hoogstens vijf percent van het totale aantal uren programma's bedragen ; dat aanbod wordt verantwoord vanuit het beleidsplan en de strategische en operationele doelstellingen ; de afwijking kan slechts aanvaard worden voorzover de programma's ook in een open aanbod aan het brede publiek worden aangeboden.

§ 3. Per beleidsperiode kunnen maximaal drie nieuwe organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet niet erkend en gesubsidieerd zijn krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, als gespecialiseerde vormingsinstelling gesubsidieerd en, vanaf de tweede beleidsperiode, erkend worden.

§ 4. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de aanvraag tot subsidiëring en de regels met betrekking tot de opmaak van het beleidsplan en de procedure voor de erkenning, de intrekking van de erkenning, alsook de procedure voor het instellen van beroep bij de adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden bedoeld in artikel 15 van het decreet van 19 december 1997 houdende oprichting van een Raad voor Cultuur, een Raad voor de Kunsten, een Raad voor de Volksontwikkeling en Cultuurspreiding en van een adviserende beroepscommissie inzake culturele aangelegenheden.

Artikel 24

§ 1. Binnen de drie maanden na de goedkeuring van het decreet kan elke vormingsinstelling die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd is krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, een dossier indienen. In dat dossier kan de vormingsinstelling aantonen dat ze gespecialiseerd is in een thema of een cluster van nauw verwante thema's. Verder moet de vormingsinstelling aangeven of ze voor haar volledige werking of een deel van haar werking in aanmerking wil komen als een gespecialiseerde vormingsinstelling. Het moet om minimaal 1.000 uren gaan, zoals bepaald in artikel 23, § 1, 3°, f).

§ 2. Vormingsinstellingen, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk erkend en gesubsidieerd werden, die intussen een samenwerkingsverband aangingen dat erkend en gesubsidieerd werd overeenkomstig voormeld decreet van 19 april 1995, en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet nog werkzaam zijn onder de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk, kunnen eveneens, binnen de drie maanden na de goedkeuring van het decreet, een dossier indienen. In dat dossier kan de vormingsinstelling aantonen dat ze gespecialiseerd is in een thema of

een cluster van nauw verwante thema's. Het moet om minimaal 1.000 uren gaan, zoals bepaald in artikel 23, § 1, 3°, f).

§ 3. Vormingsinstellingen, die op grond van de bepalingen van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk overgingen tot een fusie van bestaande vormingsinstellingen en hierdoor de eigen rechtspersoonlijkheid verloren, kunnen vanuit de rechtspersoon, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd is als vormingsinstelling, eveneens, binnen de drie maanden na de goedkeuring van het decreet, een dossier indienen voor de subsidiëring van twee gespecialiseerde vormingsinstellingen. In deze dossiers kan telkens een specialisatie in een thema of een cluster van nauw verwante thema's worden aangetoond. Het moet telkens om minimaal 1.000 uren gaan, zoals bepaald in artikel 23, § 1, 3°, f).

§ 4. Het ingediende dossier is gebaseerd op de werkingsactiviteiten van het werkjaar 2001 en is beperkt tot de door de administratie aanvaarde uren-norm.

§ 5. De adviescommissie beoordeelt het ingediende dossier nadat de administratie heeft geverifieerd of de gegevens in het dossier overeenstemmen met die van het jaarverslag 2001. De adviescommissie hanteert daarbij als parameters, de voorwaarden die bepaald zijn in artikel 23, § 1, 2°, 3°, d), e) en f).

§ 6. Op voorstel van de administratie en rekening houdend met de beoordeling van de adviescommissie, neemt de Vlaamse regering de beslissing over het al dan niet gespecialiseerde karakter van de vormingsinstelling en over het aantal uren dat als gespecialiseerde werking kan worden ingebracht voor de beleidsperiode 2004-2005. De uitspraak van de Vlaamse regering aangaande het gespecialiseerd zijn, geldt ook voor de beleidsperiode 2006-2009, behalve als de gespecialiseerde vormingsinstelling wijzigingen aanbrengt aan haar specialisme.

§ 7. Vormingsinstellingen, waarvan de werking conform de bepalingen van dit artikel als gespecialiseerd wordt beoordeeld voor minimaal 1.000 uren, hebben de mogelijkheid om, samen met anderen in hetzelfde thema of het cluster van aanverwante thema's gespecialiseerde vormingsinstellingen, een nieuwe rechtspersoon op te richten onder de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk. De subsidiëring van deze vereniging zonder winstoogmerk gaat in op 1 januari 2004 en is, wat het aantal subsi-

diabele uren betreft, beperkt tot de optelsom van het aantal uren dat aan elk van de oprichtende vormingsinstellingen is toegekend ingevolge de toepassing van dit artikel.

§ 8. Alle uren die in 2001 gepresteerd zijn door het geheel van de vormingsinstellingen en die niet in aanmerking genomen zijn conform § 6, worden toebedeeld aan de volkshogescholen.

ONDERAFDELING II

De subsidies

Artikel 25

§ 1. De beleidsplannen worden inhoudelijk en kwalitatief beoordeeld door dezelfde adviescommissie als bepaald in artikel 24, § 5. De commissie beoordeelt de beleidsplannen en brengt ze onder in vijf categorieën, met een gradatie van positief naar negatief. De administratie onderzoekt de helderheid, transparantie en realiteitswaarde in samenhang met de financiële ramingen.

§ 2. De adviescommissie beschikt over de volgende beoordelingselementen :

- 1° de maatschappelijke relevantie van het thema of het cluster van nauw verwante thema's via het motiveren van de noodzaak voor het bestaan als gespecialiseerde vormingsinstelling ;
- 2° de specialisatie in de ontwikkeling van een educatief aanbod rond een maatschappelijk relevant thema ;
- 3° de beschrijving en afbakening van het thema of het cluster van nauw verwante thema's ;
- 4° de congruentie en coherentie van het thema of het cluster van nauw verwante thema's met de statutaire doelstellingen ;
- 5° de zorg voor professionalisering en professionaliteit ;
- 6° het zich profileren als een autoriteit in het vakgebied en dat kunnen aantonen aan de hand van de opgebouwde expertise en knowhow, en het ontwikkelde netwerk, alsook de wijze waarop die verder ontwikkeld worden ;

7° het hebben van een geëxpliciteerde visie op de educatieve opdracht, al dan niet vertrekkend vanuit een waardeoriëntatie ;

8° het aantal uren programma's.

De gespecialiseerde vormingsinstelling expliciteert in haar beleidsplan hoe zij zich binnen haar toekomstige werking verhoudt ten overstaan van deze beoordelingselementen.

§ 3. In afwijking van § 1, kunnen de vormingsinstellingen, die onder de toepassing vallen van artikel 23, § 3, of artikel 24, op vrijwillige basis de adviescommissie verzoeken om een inhoudelijke en kwaliteitsbeoordeling van hun beleidsplan voor de eerste beleidsperiode.

§ 4. Voor de tweede beleidsperiode is de werking van de gespecialiseerde vormingsinstelling tijdens de eerste beleidsperiode een element van beoordeling van het beleidsplan.

§ 5. Vanaf de derde beleidsperiode is de evaluatie van de realisatie van het beleidsplan in de voorgaande beleidsperiode eveneens een element voor de beoordeling van de beleidsplannen.

§ 6. De adviescommissie heeft verder nog als opdracht een kwaliteitsrangorde op te stellen van de aanvragen voor subsidiëring die door nieuwe sociaal-culturele vormingsinstellingen ingediend worden.

§ 7. De Vlaamse regering stelt de individuele subsidie-enveloppe van de gespecialiseerde vormingsinstelling vast op voorstel van de administratie, en vanaf de tweede beleidsperiode eveneens rekening houdend met de inhoudelijke en kwalitatieve beoordeling door de adviescommissie.

§ 8. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de beoordeling, alsook de samenstelling van de adviescommissie.

§ 9. De Vlaamse regering stelt de adviescommissie samen na een voorafgaand advies over het profiel van de leden ervan door de raad die bevoegd is voor de adviesverstrekking in de sector van het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

§ 10. De adviezen die leiden tot de beslissing van de Vlaamse regering betreffende de subsidies zijn openbaar na het beëindigen van de procedure.

Artikel 26

Voor de eerste beleidsperiode bedraagt de jaarlijkse subsidie-enveloppe 116 euro per uur. De subsidie-enveloppe wordt voor de gespecialiseerde vormingsinstellingen die een beroep hebben gedaan op artikel 24, beperkt tot het aantal uren zoals door de Vlaamse regering is vastgelegd op basis van artikel 24, § 6. Voor de gespecialiseerde vormingsinstellingen die onder de toepassing vallen van artikel 23, § 3, wordt de subsidie-enveloppe beperkt tot 116.000 euro.

Artikel 27

De vormingsinstellingen die onder de toepassing vallen van artikel 24, zullen jaarlijks door de administratie worden getoetst aan artikel 23, § 1, 3°, c). Voor het beleidsplan dat die instellingen voor de derde beleidsperiode moeten indienen worden hun uren beperkt tot de uren die volledig beantwoorden aan artikel 23, § 1, 3°, c).

De jaarlijkse toetsing door de administratie vormt hiervoor de basis.

Artikel 28

Vanaf de tweede beleidsperiode gelden voor de berekening van de jaarlijkse individuele subsidie-enveloppe van de gespecialiseerde vormingsinstellingen de volgende regels :

- 1° de uitgangspositie is het jaarlijkse subsidiebedrag van de vorige beleidsperiode ; vanaf de derde beleidsperiode wordt rekening gehouden met artikel 27 voor de vormingsinstellingen die toegang hebben gekregen op basis van artikel 24 ;
- 2° op basis van de inhoudelijke en kwalitatieve beoordeling van het beleidsplan kan de subsidie per gespecialiseerde vormingsinstelling vermeerderen, verminderen of gelijk blijven. Voor de twee negatieve categorieën geldt een vermindering van respectievelijk tien of twintig percent ; voor de twee positieve categorieën kan, binnen de beschikbare begrotingskredieten, een procentuele vermeerdering worden toegekend, zonder dat evenwel een maximum van twintig percent kan worden overschreden ;

- 3° voor de gespecialiseerde vormingsinstellingen die toegang hebben gekregen op basis van artikel 23, § 3, wordt de subsidie-enveloppe beperkt tot 116.000 euro.

ONDERAFDELING III

De relatie tussen gespecialiseerde vormingsinstellingen en volkshogescholen

Artikel 29

Voor de verdeling van het totaal aantal uren programma's, dat in het werkingsjaar 2001 gesubsidieerd werd in het kader van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, het aantal uren programma's gepresteerd door de syndicale vormingsinstellingen en door de instellingen voor bijzondere doelgroepen uitgezonderd, over de volkshogescholen en de gespecialiseerde vormingsinstellingen gelden voor de eerste beleidsperiode de volgende regels :

- 1° wanneer het totaal aantal uren programma's, dat krachtens artikel 24, § 6, door de Vlaamse regering als gespecialiseerd wordt aanvaard, meer bedraagt dan veertig percent van het te verdelen totaal aantal uren programma's, dan wordt dit surplus aan uren programma's in hoofde van de gespecialiseerde vormingsinstellingen verplicht geprogrammeerd in samenwerking met de volkshogescholen ;
- 2° de verdeling van het surplus aan uren programma's en dus het aandeel van elke gespecialiseerde vormingsinstelling in de verplichte samenwerking, gebeurt in een pro rata verdeling op basis van de verhouding van de van samenwerking vrijgestelde maximale veertig percent uren programma's tot het reële als gespecialiseerd aanvaarde percentage uren programma's.

De Vlaamse regering kan in 2004 op de vereiste van verplichte samenwerking gemotiveerde afwijkingen toestaan.

De uitvoering van de verplichte samenwerking wordt door de gespecialiseerde vormingsinstelling jaarlijks aangetoond via een samenwerking met minstens vijf van de erkende volkshogescholen. De uren programma's die in het raam van de verplichte samenwerking worden gebracht voldoen aan artikel 21, § 2.

Artikel 30

§ 1. Het jaarlijks aantal uren van verplichte samenwerking vastgesteld overeenkomstig artikel 29, wordt voor elke gespecialiseerde vormingsinstelling op hetzelfde vastgestelde niveau gehouden tot het jaar waarin de subsidie-enveloppe van de volkshogeschool in elke regio minstens het equivalent bedraagt van zoveel maal 1,5 euro als er inwoners zijn in de betrokken regio.

De in artikel 29 bedoelde verplichte samenwerking wordt vanaf dat ogenblik vervangen door de hiernavolgende relatie van complementariteit tussen de volkshogeschool en de gespecialiseerde vormingsinstelling :

- 1° in de beleidsplannen van de gespecialiseerde vormingsinstelling en van de volkshogeschool wordt, met het oog op een optimale invulling van de vormingsbehoeften, de wederzijdse samenwerking in beeld gebracht ;
- 2° de volkshogeschool doet in eerste instantie een beroep op de gespecialiseerde vormingsinstellingen voor die programma's waarvoor ze een vormingsbehoefte vaststelt en waaraan ze wegens het specialistisch karakter niet zelf kan voldoen ;
- 3° de gespecialiseerde vormingsinstelling zal op eigen initiatief een aanbod doen aan de volkshogeschool, die daar vanuit de eigen contextanalyse en de beleidsopties gebruik van maakt.

De gespecialiseerde vormingsinstelling toont jaarlijks een samenwerking aan met minstens vijf van de erkende volkshogescholen.

§ 2. Voor de nieuwe gespecialiseerde vormingsinstellingen, bedoeld in artikel 23, § 3, geldt eveneens het overeenkomstig artikel 29 vastgestelde percentage uren van verplichte samenwerking met minstens vijf van de erkende volkshogescholen.

§ 3. De beoordeling van het beleidsplan door de administratie, bedoeld in artikel 21, § 4, omvat tevens de beoordeling van de bereidheid van de volkshogeschool om in het kader van de in artikel 29, 1°, bedoelde verplichte samenwerking programma's te brengen in samenwerking met de gespecialiseerde vormingsinstellingen.

AFDELING II

Syndicale vormingsinstellingen

Artikel 31

§ 1. De syndicale vormingsinstelling is een instelling die, in een open aanbod voor de ruime syndicale beweging, zich specifiek richt tot personen in een arbeidssituatie of tot personen in een situatie van werkloosheid, via vorming die niet-beroepsgericht is en waarbij de deelnemer kennis, inzicht en vaardigheden vergroot voor zichzelf en voor anderen, met het oog op persoonsontplooiing en het functioneren in de samenleving, in het bijzonder op het vlak van de culturele, maatschappelijke en sociaal-economische participatie in het licht van een actief burgerschap. De syndicale vormingsinstelling heeft naast een culturele en een gemeenschapsvormende functie in hoofdzaak een educatieve functie en hanteert een sociaal-culturele methodiek.

§ 2. De vormingsinstellingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd worden krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, en die een werking ontplooien binnen een representatieve vakorganisatie, zijn, met het oog op het verkrijgen van subsidies, verplicht tot samenwerking. Per representatieve vakorganisatie wordt slechts één samenwerkingsverband gesubsidieerd. Dat samenwerkingsverband is een vereniging zonder winstoogmerk.

§ 3. De jaarlijkse subsidie-enveloppe bedraagt per syndicale vormingsinstelling de som van de subsidiebedragen die de vormingsinstellingen, bedoeld in § 2, in het kader van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, voor het werkjaar 2001 ontvingen.

§ 4. Het door de syndicale vormingsinstelling jaarlijks te presteren minimum aantal uren programma's wordt afgemeten aan het subsidiebedrag vanuit de gemiddelde kostprijs van 116 euro voor één uur.

§ 5. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen, dient de syndicale vormingsinstelling een beleidsplan in. Het wordt opgesteld in overleg met de ledenverenigingen, beoogt de afstemming van het aanbod en geeft aan wie voor welke activiteiten in de subsidieaanvraag betrokken is.

§ 6. De beleidsplannen worden inhoudelijk en kwalitatief beoordeeld door een adviescommissie. De commissie beschikt hiervoor over de volgende beoordelingselementen :

- 1° de methodiekontwikkeling ;
- 2° de doelgroepenwerking ;
- 3° de toegepaste evaluatiesystemen ;
- 4° de gevoerde promotie ;
- 5° de spreiding van het aanbod ;
- 6° de voorbeeldfunctie.

§ 7. Syndicale vormingsinstellingen die bij de inwerkingtreding van dit decreet in het kader van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, subsidies ontvangen voor een werkingsnorm beneden de 3.000 uren programma's, kunnen gedurende de eerste beleidsperiode groeien tot de norm van 3.000 uren programma's.

§ 8. De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de aanvraag tot subsidiëring, de regels met betrekking tot de opmaak van het beleidsplan, de procedure voor de beoordeling, alsook de samenstelling van de adviescommissie.

AFDELING III

Vormingsinstellingen voor bijzondere doelgroepen

ONDERAFDELING I

Vormingsinstellingen voor personen met een handicap

Artikel 32

§ 1. Organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd zijn voor de werking met de doelgroep van personen met een handicap, kunnen op grond van dit decreet verder subsidies krijgen via de federatie waartoe ze toetreden als ze toetreden tot een federatie van verenigingen zonder winstoogmerk met landelijk karakter. Die federatie heeft de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk. Die federatie heeft als doel, via de niet-formele educatie, een

sociaal-culturele werking te ontplooiën voor personen met een handicap en hun omgeving, op basis van een sociaal-culturele methodiek.

§ 2. Het programma-aanbod wordt gebracht via een open aanbod en in de autonome levenssfeer van de deelnemer.

§ 3. Het programma-aanbod van de federatie kan, ten beloop van vijftientwintig percent van het totaal aantal uren programma's, zich richten tot de begeleiders van de doelgroep uit de non-profit sector, de culturele sector uitgezonderd. Dat aanbod wordt verantwoord vanuit het beleidsplan en vanuit de strategische en operationele doelstellingen.

§ 4. Er kunnen hoogstens drie federaties gesubsidieerd worden.

Artikel 33

§ 1. De jaarlijkse subsidie-enveloppe van de federatie bestaat uit de optelsom van de subsidiebedragen die de organisaties, vermeld in artikel 32, § 1, voor het werkjaar 2001 ontvingen krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, aangevuld met een forfaitair bedrag van 75.000 euro.

§ 2. Twee derden van de totale subsidie-enveloppe, vermeld in § 1, moet aan personeelskosten besteed worden.

§ 3. Met uitzondering van het forfaitair bedrag van 75.000 euro, wordt de subsidie-enveloppe besteed aan de realisatie van een aantal uren programma's dat wordt afgemeten aan de subsidie-enveloppe vanuit de gemiddelde kostprijs van 150 euro voor één uur.

§ 4. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen dient de federatie een beleidsplan in. Dat beleidsplan wordt opgesteld in overleg met de ledenverenigingen. Het beoogt de afstemming van het aanbod en geeft aan wie voor welke activiteiten in de subsidieaanvraag betrokken is.

§ 5. Ter ondersteuning van de werking van vormingsinstellingen voor personen met een handicap richt de Vlaamse regering een adviescommissie op. Die commissie beoogt met haar advies de werking en de beleidsplannen van de federaties in de toekomst nog te verbeteren.

Artikel 34

De Vlaamse regering kan voor elke volgende beleidsperiode de subsidie-enveloppe opnieuw vaststellen op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens uit de jaarlijkse rapporteringen enerzijds, en uit de eigen beleidsintenties voor de eerstvolgende beleidsperiode anderzijds. De groei van de federaties door aansluiting van nieuwe organisaties voor personen met een handicap kan hiertoe aanleiding geven.

Artikel 35

De Vlaamse regering bepaalt de procedure voor de aanvraag tot subsidiëring, de regels met betrekking tot de opmaak van het beleidsplan, alsook de samenstelling en de werking van de adviescommissie, bedoeld in artikel 33, § 5.

ONDERAFDELING II

Een vormingsinstelling voor gedetineerden

Artikel 36

§ 1. Voor de werking ten aanzien van de bijzondere doelgroep van gedetineerden subsidieert de Vlaamse regering één vormingsinstelling. Die vormingsinstelling moet voldoen aan de volgende voorwaarden :

- 1° ze is een vereniging zonder winstoogmerk ;
- 2° ze heeft doelstellingen op het vlak van een sociaal-culturele werking voor gedetineerden ;
- 3° ze heeft een landelijke werking ;
- 4° ze dient een beleidsplan in.

§ 2. Ter ondersteuning van de werking van die vormingsinstelling richt de Vlaamse regering een adviescommissie op. Die commissie beoogt met haar advies de werking en het beleidsplan van de vormingsinstelling voor gedetineerden in de toekomst nog te verbeteren.

De Vlaamse regering regelt de samenstelling en de werking van deze adviescommissie.

§ 3. De jaarlijkse subsidie-enveloppe bedraagt voor deze vormingsinstelling minstens het bedrag dat voor deze organisatie in de uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 2003 is ingeschreven.

§ 4. De Vlaamse regering kan voor elke volgende beleidsperiode de subsidie-enveloppe opnieuw vaststellen op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens uit de jaarlijkse rapporteringen enerzijds, en uit de eigen beleidsintenties voor de eerstvolgende beleidsperiode anderzijds.

TITEL V

Steunpunt voor het sociaal-cultureel volwassenenwerk

Artikel 37

De Vlaamse regering kan zelf een steunpunt oprichten of kan een bestaande vereniging zonder winstoogmerk als steunpunt erkennen.

Artikel 38

§ 1. Het steunpunt is een autonome organisatie die voor het werkveld van het sociaal-cultureel volwassenenwerk de volgende kernopdrachten vervult :

- 1° praktijkondersteuning ;
- 2° praktijkontwikkeling ;
- 3° beeldvorming en communicatie.

§ 2. Het steunpunt vervult haar kernopdrachten door middel van activiteiten als begeleiding, deskundigheidsbevordering en implementatie van kwaliteitszorg, onderzoek, ontwikkeling en gegevensverzameling, informatie en communicatie, vertegenwoordiging en internationale samenwerking.

§ 3. Het steunpunt overlegt met de andere steunpunten, inzonderheid met de andere steunpunten uit het beleidsveld van het sociaal-cultureel volwassenenwerk.

§ 4. Voor de uitvoering van zijn opdrachten kan het steunpunt overeenkomsten afsluiten met derden.

Artikel 39

De Vlaamse regering kent het steunpunt per beleidsperiode een jaarlijkse subsidie-enveloppe toe.

Artikel 40

§ 1. Vanaf de inwerkingtreding van het decreet tot en met de eerste beleidsperiode is de jaarlijkse subsidie van het steunpunt, bij gelijke werking en opdracht, gelijk aan het subsidiebedrag dat op basis van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het werkjaar 2003 aan het steunpunt voor het sociaal-cultureel werk werd toegekend.

§ 2. Voor de volgende beleidsperiodes wordt het subsidiebedrag door de Vlaamse regering telkens opnieuw bepaald op grond van door de administratie geaggregeerde gegevens uit de jaarlijkse rapporteringen enerzijds, en uit de eigen beleidsintenties voor de eerstvolgende beleidsperiode anderzijds.

Artikel 41

Voor de uitvoering van de kernopdrachten, genoemd in artikel 38, §§ 1 en 2, zal de Vlaamse regering met het steunpunt per beleidsperiode een beheersovereenkomst afsluiten waarin de samenstelling, de werking en specifieke opdrachten, het toezicht, de middelen en de procedure gespecificeerd worden.

TITEL VI

Evaluatie

Artikel 42

§ 1. Met uitzondering van de sociaal-culturele bewegingen waar deze regel geldt vanaf de eerste beleidsperiode, evalueert de administratie vanaf de tweede beleidsperiode elke op dit decreet gesubsidieerde organisatie voor sociaal-cultureel volwassenenwerk door middel van :

1° een bezoek ter plaatse, uiterlijk voor het einde van het tweede jaar van de beleidsperiode. Ze doet dat op basis van het goedgekeurde beleids-

plan en de ingediende jaarplannen en jaarverslagen ;

2° een nazicht van de jaarplannen en de begrotingen ;

3° een jaarlijks nazicht van de jaarverslagen en financiële verslagen.

§ 2. De administratie kan te allen tijde ter plaatse controle uitoefenen op de realisatie van een activiteit.

Artikel 43

§ 1. De administratie deelt haar bevindingen, die het gevolg zijn van de evaluatie, vermeld in artikel 42, § 1, 1°, en zo nodig in § 2, mee aan de organisatie, in de vorm van een verslag met aanbevelingen.

§ 2. Bij een negatieve evaluatie door de administratie moet de organisatie binnen een jaar na ontvangst van het evaluatieverslag een rapport indienen bij de administratie, waarin ze aantoont dat ze op een passende manier aan de opmerkingen tegemoet is gekomen.

§ 3. De Vlaamse regering bepaalt de sanctie en de procedure voor de toepassing ervan.

TITEL VII

Algemene bepalingen met betrekking
tot de uitkering van de subsidies

Artikel 44

§ 1. De Vlaamse regering subsidieert via jaarlijkse subsidie-enveloppen de organisaties voor sociaal-cultureel volwassenenwerk, telkens voor een periode van vier jaar. De eerste beleidsperiode wordt beperkt tot twee jaar en loopt van 1 januari 2004 tot en met 31 december 2005, behalve voor de sociaal-culturele bewegingen die een eerste beleidsperiode kennen die loopt van 1 januari 2005 tot en met 31 december 2009.

§ 2. Nieuwe organisaties kunnen voor de periode van 1 januari 2006 tot en met 31 december 2009 nieuwe organisaties een aanvraag indienen tot het verkrijgen van een jaarlijkse subsidie als sociaal-

culturele beweging. Deze aanvragen worden gehonoreerd binnen de beschikbare kredieten.

§ 3. De subsidie-enveloppe bevat de financiële middelen voor de ondersteuning van de jaarlijkse personeels- en werkingskosten van de organisaties.

Artikel 45

§ 1. Als de door de organisaties ingediende begroting voor het lopende begrotingsjaar werd goedgekeurd door de Vlaamse regering, worden voor het begrotingsjaar waarvoor ze werden ingeschreven en goedgekeurd, vier driemaandelijke voorschotten uitbetaald. Elk voorschot bedraagt 22,5 percent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde kalenderjaar, na goedkeuring door de Vlaamse regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht op de voorschotten van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarop de subsidie betrekking heeft.

§ 2. De jaarlijkse subsidie wordt verantwoord op basis van het jaarverslag, het financieel verslag, het jaarplan en de begroting. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden voor de indiening ervan. De organisatie voor sociaal-cultureel volwassenenwerk legt jaarlijks de rekeningen van het vorige jaar met de nodige bewijsstukken voor, alsook een door de algemene vergadering goedgekeurde sluitende begroting. Uit de afrekening en de balans moet blijken dat de organisatie, rekening houdend met de eigen middelen, sluitend of batig kan werken. Een batig saldo in de resultatenrekening verplicht de organisatie tot het opbouwen van een financiële reserve. Die reserve moet aangewend worden ter financiering van uitgaven die bijdragen tot de realisatie van de doelstellingen van de organisatie.

§ 3. Bij afwijking kan de jaarlijkse verantwoording van de subsidie-enveloppe leiden tot de vorming van een subsidiereserve op voorwaarde dat :

- 1° de organisatie deze werkwijze expliciet vaststelt in het ingediende en goedgekeurde beleidsplan ;
- 2° de organisatie deze werkwijze telkens expliciet in het jaarplan en in het jaarverslag duidt en verantwoordt ;

3° de gereserveerde subsidie in één van de volgende jaren van de beleidsperiode in kwestie besteed wordt conform het jaarplan en beleidsplan ;

4° de subsidie-enveloppe, toegekend voor het totaal van de beleidsperiode, niet overschreden wordt.

§ 4. Om subsidies te genieten en te blijven genieten moeten de organisaties voor sociaal-cultureel volwassenenwerk bovendien :

- 1° een boekhouding voeren volgens het genormaliseerde boekhoudkundige stelsel en die zo organiseren dat de financiële controle op de aanwending van de subsidies mogelijk is ; de Vlaamse regering kan een specifiek boekhoudkundig plan en bijzondere regels betreffende de boekhouding opleggen ;
- 2° aanvaarden dat de administratie de werking en de boekhouding, eventueel ter plaatse, onderzoekt ;
- 3° hun bestuurders en hun medewerkers verzekeren tegen de burgerlijke aansprakelijkheid van de organisatie.

Artikel 46

De Vlaamse regering kan per beleidsperiode de bedragen, vermeld in artikel 9, 2°, artikel 14, § 1, artikel 18, §§ 1 en 2, artikel 22, § 1, artikel 26, artikel 28, 3°, artikel 31, § 4, artikel 33, §§ 1 en 3, aanpassen.

Artikel 47

Alle in dit decreet bedoelde subsidie-enveloppen worden vanaf 1 januari 2003 gekoppeld aan het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van het concurrentievermogen.

TITEL VIII

Opheffingsbepalingen

Artikel 48

Het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, gewijzigd bij de decreten van 20 december 1996, 8 juli en 19 december 1997, 30 juni en 22 december 2000, en 21 december 2001, wordt opgeheven.

Artikel 49

Het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 betreffende de subsidieregeling van verenigingen van volksontwikkelingswerk wordt opgeheven.

Artikel 50

Het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1995, 20 december 1996, 24 juni en 19 december 1997, 22 december 2000, 21 december 2001 en 1 maart 2002, wordt opgeheven.

Artikel 51

Het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 betreffende de subsidieregeling van instellingen voor volksontwikkelingswerk wordt opgeheven.

Artikel 52

Het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, gewijzigd bij decreten van 22 december 1995, 20 december 1996, 19 december 1997, 22 december 1999, 30 juni en 22 december 2000, wordt opgeheven.

Artikel 53

Het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 betreffende de subsidieregeling van diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen wordt opgeheven.

TITEL IX

Overgangsbepalingen

HOOFDSTUK I

Sociaal-culturele verenigingen

Artikel 54

§ 1. De sociaal-culturele verenigingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd worden op grond van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, behouden, bij gelijke werking, voor het werkjaar 2003 het subsidiebedrag dat ze voor het werkjaar 2001 hebben verkregen op grond van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk.

§ 2. In afwijking van § 1 zal voor de sociaal-culturele verenigingen, die vanaf het werkjaar 2003 een volwaardige erkenning bekwamen op basis van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, het subsidiebedrag voor het werkjaar 2003 aangepast worden conform de bepalingen van het voormelde decreet.

§ 3. De verenigingen van migranten, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd worden op grond van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, kunnen voor het werkjaar 2003 een aanvullende subsidie bekomen. Deze aanvullende subsidie belooft in het totaal 640.000 euro, zijnde het krediet dat met toepassing van het voormelde decreet van 19 april 1995 benodigd werd ten behoeve van de ondersteuning van initiatieven van lokale migrantenorganisaties, en wordt per vereniging vastgesteld vanuit het aantal aangesloten afdelingen of groepen voor het werkjaar 2001. Deze aan-

vullende subsidie kan bekomen worden op voorwaarde dat de migrantenvereniging in het jaarplan aantoont dat het bedrag van de aanvullende subsidie zal besteed worden aan de ondersteuning van de werking van de aangesloten lokale afdelingen of groepen binnen het door de Vlaamse regering vastgestelde kader.

Artikel 55

§ 1. De verenigingen van migranten, erkend en gesubsidieerd krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, beschikken over de eerste en de tweede beleidsperiode om zich uit te bouwen tot een sociaal-culturele vereniging conform de bepalingen van artikel 4, § 1, 2°. Het steunpunt zal een actieplan uitwerken om de verenigingen van migranten in die uitbouw te ondersteunen. De Vlaamse regering evalueert in de loop van 2008 de stand van zaken op dit punt.

§ 2. In de eerste en tweede beleidsperiode hebben verenigingen van migranten, op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, de mogelijkheid om samen met andere erkende en gesubsidieerde verenigingen van migranten via fusie een nieuwe rechtspersoon op te richten in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk. De subsidiëring van deze nieuwe vereniging gaat in op 1 januari volgend op de fusie en is, wat het aantal afdelingen of groepen betreft, beperkt tot de optelsom van het aantal afdelingen of groepen dat voor de betrokken verenigingen overeenkomstig de bepalingen van dit decreet wordt in aanmerking genomen.

§ 3. In afwijking van artikel 9, wat betreft de eerste beleidsperiode, en artikel 11, wat betreft de tweede beleidsperiode, wordt voor de verenigingen van migranten het subsidiebedrag gedurende de eerste en de tweede beleidsperiode jaarlijks aangepast aan het aantal aangesloten afdelingen of groepen van het voorbije werkjaar tot ze beschikken over het minimale aantal afdelingen of groepen dat vereist is voor de erkenning zoals vermeld in artikel 4, § 1, 2°.

§ 4. Voor verenigingen van migranten, die op basis van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, een erkenning verkregen, wordt, in afwijking van artikel 9, 1°, de jaarlijkse subsidie-

enveloppe vastgesteld op basis van het aantal afdelingen en groepen van het werkjaar 2001.

§ 5. Als aanvulling op de subsidie-enveloppe, zoals bepaald in artikel 9, kunnen voor de verenigingen van migranten gedurende de eerste beleidsperiode en gedurende de tweede beleidsperiode en binnen het door de Vlaamse regering bepaalde kader, de bedragen, vermeld in artikel 9, 2°, toegepast worden aan een coëfficiënt van 130 percent, op voorwaarde dat de vereniging in de jaarplannen aantoont dat ze minstens dertig percent van de jaarlijkse subsidie extra besteedt aan de ondersteuning van de werking van lokale afdelingen of groepen. De subsidievereistes bepaald in artikel 5, 1°, evenals artikel 6 en artikel 11, § 1, 2°, gelden gedurende de eerste en tweede beleidsperiode niet voor deze verenigingen van migranten.

§ 6. Voor de toepassing van § 5 wordt de coëfficiëntaanpassing voor de eerste beleidsperiode uitgevoerd op basis van het aantal afdelingen of groepen van het werkjaar 2000 of, voor de verenigingen die op basis van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor verenigingen voor volksontwikkelingswerk, een erkenning verkregen die inging na 31 december 2000, op basis van het aantal afdelingen of groepen van het werkjaar 2001. Voor de tweede beleidsperiode wordt, binnen de perken van de kredieten, deze coëfficiëntaanpassing uitgevoerd op basis van het aantal afdelingen of groepen van het werkjaar 2004.

HOOFDSTUK II

Sociaal-culturele vormingsinstellingen

Artikel 56

De sociaal-culturele vormingsinstellingen die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet erkend en gesubsidieerd zijn krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, behouden, bij gelijke werking, voor het werkjaar 2003 het subsidiebedrag dat ze voor het werkjaar 2001 hebben verworven. De sociaal-culturele vormingsinstellingen, die tengevolge van de toepassing van artikel 3 van het decreet van 24 juni 1997 houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, voor het werkjaar 2002 een hoger subsidiebedrag bekwa-

men, behouden voor het werkjaar 2003 het subsidiebedrag van het werkjaar 2002.

Artikel 57

§ 1. Voor de eerste beleidsperiode is de aanvraag van de sociaal-culturele vormingsinstelling voor een subsidiëring als sociaal-culturele beweging vrijgesteld van de vereiste van artikel 15, 3°.

§ 2. De aanvraag van de sociaal-culturele vormingsinstelling voor een subsidiëring als sociaal-culturele beweging wordt beoordeeld in een afzonderlijke beoordelingsronde, op dezelfde wijze als bedoeld in artikel 16.

§ 3. Bij een positieve beoordeling kan de sociaal-culturele vormingsinstelling gedurende de eerste beleidsperiode gesubsidieerd worden als sociaal-culturele beweging op basis van de subsidie die ze als sociaal-culturele vormingsinstelling heeft ontvangen krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk. Deze subsidie-enveloppe is niet begrepen in het krediet, bedoeld in artikel 18, § 1.

§ 4. Een negatief resultaat bij de beoordelingsronde, genoemd in § 2, doet geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de instelling om toch haar volledige werking voor subsidiëring in te brengen in het kader van de sociaal-culturele vormingsinstellingen.

§ 5. De Vlaamse regering bepaalt de regels met betrekking tot deze aanvraag.

Artikel 58

§ 1. De personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gesubsidieerd worden met toepassing van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, blijven tewerkgesteld in de sociaal-culturele vormingsinstelling als die instelling kiest voor een subsidiëring als gespecialiseerde vormingsinstelling.

§ 2. De personeelsleden die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gesubsidieerd worden met toepassing van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, worden tewerk-

gesteld in volkshogescholen als de vormingsinstelling, erkend en gesubsidieerd krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, ervoor kiest om haar werking volledig in te brengen in de werking van volkshogescholen.

§ 3. Voor de vormingsinstellingen bedoeld in artikel 24, §§ 1 en 2, waarvan de werking slechts voor een gedeelte voorwerp is van de toepassing van artikel 24, gelden in de overgangsperiode volgende twee regels :

1° per 250 uren, in aanmerking genomen conform artikel 24, § 6, blijft minstens één halftime equivalent educatieve personeelsfunctie in de gespecialiseerde vormingsinstelling verplicht ingevuld ;

2° per 750 uren, in aanmerking genomen conform artikel 24, § 6, blijft minstens één halftime equivalent administratieve personeelsfunctie verplicht ingevuld.

§ 4. De personeelsleden, bedoeld in § 2 en de personeelsleden die in toepassing van § 3 in overtal zijn, brengen voor de volkshogeschool waarin ze tewerkgesteld zullen worden de subsidiebedragen mee die verbonden zijn aan hun personeelsfunctie in het raam van het voormelde decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, met inbegrip van de werkingssubsidie in geval van een educatieve personeelsfunctie.

§ 5. Na de beslissing van de Vlaamse regering krachtens artikel 24, § 6, over het al dan niet gespecialiseerde karakter van de vormingsinstelling en over het aantal uren dat als gespecialiseerde werking kan worden ingebracht voor de beleidsperiode 2004-2005, bezorgen de vormingsinstellingen die erkend en gesubsidieerd zijn met toepassing van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, aan de administratie een overzicht van de personeelsleden die overgedragen worden met toepassing van § 3.

§ 6. De vormingsinstelling die kiest om haar werking volledig in te brengen in de werking van de volkshogescholen, bezorgt binnen de maand na voormelde keuze de lijst van de personeelsleden die overgaan naar de volkshogeschool.

Artikel 59

De invulling van de personeelskaders en personeelsfuncties van de volkshogescholen verloopt in 2003 en 2004 volgens de hiernavolgende procedures :

- 1° vanaf het ogenblik van de oprichting van de rechtspersoon gaat de volkshogeschool in 2003 over tot de aanwerving van personeelsleden voor de invulling van de functies van coördinator en van administratieve kracht ; die aanwerving gebeurt in een eerste fase binnen het bestand van de op basis van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk gesubsidieerde personeelsleden ; in een tweede fase kan de volkshogeschool, wanneer geen geschikte kandidaten gevonden worden, een aanwerving buiten dit bestand motiveren ;
- 2° de personeelsleden die het voorwerp zijn van overdracht hebben een vrije keuze van tewerkstellingsplaats al naargelang de volkshogeschool waarin zij wensen te werken ; die keuze wordt aan de administratie kenbaar gemaakt via een schrijven van de betrokken vormingsinstelling ; dit schrijven vermeldt de over te dragen personeelsleden uit het gesubsidieerde personeelsbestand op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet, met vermelding per personeelslid van een lijst van de drie meest prioritaire opties met betrekking tot de toekomstige tewerkstellingsplaats ;
- 3° de volkshogescholen zijn verplicht het resultaat van de in 2° vermelde keuzes te respecteren en de betrokken personen een arbeidsovereenkomst aan te bieden en in hun personeelsbestand op te nemen ten belope van een globale loonkost van maximum driekwart van de uiteindelijke subsidie-enveloppe ;
- 4° zolang overgedragen personen niet met de volkshogeschool verbonden zijn door een arbeidsovereenkomst blijven zij, en dit tot uiterlijk 30 juni 2004, gesubsidieerd in de vormingsinstelling waarin zij op het ogenblik van de overdracht tewerkgesteld waren ;
- 5° de overdracht van personeelsleden naar de volkshogescholen betekent dat in 2003 de vormingsinstelling die bij de overdracht betrokken is, voor de overgedragen educatieve personeelsleden geen uren programma's dient te presteren ;

6° voor de educatieve personeelsleden die bij hun gespecialiseerde vormingsinstelling, desgevallend tot 30 juni 2004, in overtal zijn, moet de gespecialiseerde vormingsinstelling gedurende die periode geen uren programma's presteren ;

7° de gespecialiseerde vormingsinstellingen die ten gevolge van de aanwerving bedoeld in 1° personeelsleden zien weggaan, mogen deze vanaf 2004 vervangen, mits deze vervanging gewettigd is door het aantal uren programma's ;

8° de administratie treedt ten aanzien van de volkshogeschool op als bemiddelaar voor de individuele vraagstelling van de betrokken personeelsleden.

Artikel 60

§ 1. Bij de inwerkingtreding van het decreet wordt voor het jaar 2003 een financiële tussenkomst voorzien voor de kosten verbonden aan de oprichting en verdere uitbouw van de volkshogeschool per regio.

§ 2. De Vlaamse regering bepaalt er de modaliteiten van.

HOOFDSTUK III

De sociaal-culturele diensten

Artikel 61

§ 1. De diensten die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet gesubsidieerd zijn krachtens het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor diensten voor sociaal-cultureel werk voor volwassenen en houdende een wijziging van het decreet van 2 januari 1976 tot erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg in de sector van het sociaal-cultureel werk voor volwassenen, behouden, bij gelijke werking, voor de werkjaren 2003 en 2004 het subsidiebedrag dat ze verwierven voor het werkjaar 2001.

§ 2. De diensten, bedoeld in § 1, zijn voor hun aanvraag voor subsidiëring als sociaal-culturele beweging vrijgesteld van de vereiste van artikel 15, 3°.

§ 3. De aanvraag van deze diensten voor een subsidiëring als sociaal-culturele beweging wordt beoordeeld in een afzonderlijke beoordelingsronde, op dezelfde wijze als bedoeld in artikel 16.

§ 4. In geval van een positief resultaat in de beoordelingsronde behouden ze minstens de subsidie die ze op dat ogenblik krachtens § 1 van dit artikel hebben verworven voor het werkjaar 2001, met uitzondering van de diensten die een subsidiebedrag krijgen dat lager ligt dan het minimumbedrag van artikel 18, § 2. In dat geval wordt hun subsidiebedrag opnieuw vastgesteld op minstens het bedoelde minimumbedrag. Deze subsidiebedragen vormen alle een voorafname op het in artikel 18, § 1, bedoelde krediet.

§ 5. Voor de in § 1 bedoelde diensten, die als gespecialiseerde vormingsinstelling op grond van artikel 23, § 3, een subsidiëring bekomen, geldt in de eerste beleidsperiode een subsidie-enveloppe van 116.000 euro, tenzij het subsidiebedrag dat zij in 2001 krachtens het in § 1 vermelde decreet van 19 april 1995 ontvingen dit bedrag oversteeg, in welk geval zij dit subsidiebedrag behouden en het verschil tussen beide bedragen in mindering gebracht wordt van het krediet vermeld in artikel 18, § 1.

§ 6. De in § 1 bedoelde diensten, voorzover ze educatieve activiteiten verrichten voor personen met een handicap, behouden hun subsidie die ze krachtens § 1 hebben verworven voor het werkjaar 2001, op voorwaarde dat ze zich voor 31 december 2004 federeren tot één federatie. Die diensten kunnen zich ook aansluiten bij een federatie zoals bedoeld in artikel 32. Het subsidiebedrag wordt in mindering gebracht van het krediet vermeld in artikel 18, § 1.

De Vlaamse regering bepaalt er de modaliteiten van.

TITEL X

Slotbepaling

Artikel 62

§ 1. De Vlaamse regering evalueert voor 30 juni 2005 de uitvoering van dit decreet.

§ 2. Het decreet treedt in werking op 1 januari 2003 met uitzondering van :

1° de volgende artikelen, die in werking treden op 1 januari 2004 :

- a) artikel 5, 2° tot en met 5°, en artikel 8 tot en met 14, §§ 1 en 2, wat betreft de sociaal-culturele verenigingen ;
- b) artikel 18, wat betreft de sociaal-culturele bewegingen ;
- c) artikel 21, § 1, 2° tot en met 6°, wat betreft de volkshogescholen ;
- d) artikel 26 tot en met 28, wat betreft de gespecialiseerde vormingsinstellingen ;
- e) artikel 31, §§ 3, 4 en 7, wat betreft de syndicale vormingsinstellingen ;
- f) artikel 33, §§ 1 tot en met 3, wat betreft de vormingsinstellingen voor personen met een handicap ;
- g) artikel 36, § 3, wat betreft de vormingsinstelling voor gedetineerden ;
- h) de overgangsbepalingen van Titel IX, met uitzondering van de bepalingen van artikel 54, artikel 56, artikel 60, §§ 1 en 2, en artikel 61, § 1 ;

2° artikel 23, § 1, 2°, 3°, d), e) en f) en artikel 24, die van toepassing zijn drie maanden na de goedkeuring van het decreet.